

ELEKTRO MARIBOR

*Interni informacijski list
podjetja Elektro Maribor,
podjetja za distribucijo
električne energije, d.d.*

4-5/11

infotok

Namenjeno:

**BODITE ODLIČNO
V 2012!**

*Naj bo prihodnje leto prelomno
leto. Naj vas nopolni z odlično
energijo, ki vas bo vzpodbudila v
varovanje okolja, v racionalno
rabo energetskega virov in
ustvarjanje boljšega sveta!*

Prihaja Energija plus

V Elektru Maribor
znamo delati tudi pod
napetostjo

Učinkovito upravljanje
z energijo

44. mednarodni
obratni sejem

Vsebina

- 3 Uvodnik
- 4 Na skupščini družbe Elektro Maribor potrjen predlog izčlenitve
- 4 Prihaja Energija plus!
- 5 Elektro Maribor z novim vodstvo
- 6 Poslovanje družbe Elektro Maribor
- 8 V Elektru Maribor znamo delati tudi pod napetostjo
- 9 Učinkovito upravljanje z energijo
- 10 Brezplačno svetovanje o varčni rabi električne energije
- 11 Dobili smo 50.000. uporabnika direktne obremenitve
- 12 10. konferenca slovenskih elektroenergetikov
- 13 U4energy
- 14 Europark ob 11. obletnici delovanja – otvoritev nove polnilne postaje
- 15 44. mednarodni obrtni sejem
- 16 24. teniški turnir VIP cup Velenje 2011
- 16 Festival Lent 2011
- 17 Šesti Auto Moto Show Ljubljana
- 17 Sodelovanje na Superpokalu 2011
- 18 Evropski teden mobilnosti
- 19 Predstavitev promotorjev inovacijske platforme
- 21 Izbrali smo logotip Inovacijske platforme podjetja
- 22 Oddelek procesnega vodenja
- 24 Letno poročilo Elektra Maribor 2010
- 25 Zlata nit
- 25 Izobraževanje Office 2011
- 26 Drage sodelavke in spoštovani sodelavci
- 27 Sestava izvršnega odbora sindikata
- 28 Življenje s Kapitalsko družbo
- 30 Moja življenjska elektro zgodba – Franjo Lavrenčič
- 31 Praznovanje 15. obletnice Športnega društva
- 32 Športniki na 17. letnih igrah ponovno zmagali
- 33 Zvonko Mezga na Velebitskem trekingu
- 33 Za vedno odšli člani športnega društva
- 34 Zapisana v anale podjetja Elektro Maribor
- 37 Boris Fras – prva živa tarča v vojni za samostojno Slovenijo
- 38 Vzpon na Mont Blanc, 4.810 m
- 40 Praznovanje obletnice pohoda na mont Blanc z obiskom Velebita
- 41 Ponovno na izletu v Beogradu in Novem Sadu SE Maribor
- 42 Izlet uprave na gradove Južne Češke
- 43 Nekoč morje – danes gora
- 44 Pogled z vršacev nad Bohinjem
- 46 Srečanje projektive 2011
- 48 Življenje v samostanu Thubten Chholing v Nepalu
- 50 Mura je reka rek
- 51 V službo z električnim skuterjem
- 52 Športno srečanje zaposlenih iz OE Murska Sobota
- 53 Ribiški car leta 2011
- 54 Uporaba mobilnih med sestankom
- 54 Razgovori z upravo
- 54 Nagradjeni prispevki za Infotok
- 55 Rojstni dnevi

Jubilejne nagrade

Julij, avgust, september, oktober, november, december

Delovna doba	Priimek in ime	OE / SE	Mesec izpolnitve
10	Vrabič Matjaž	Slovenska Bistrica	julij
10	Ferk Aleksandra	Uprava	julij
10	Činč Primož	Murska Sobota	julij
10	Vauhnik Simona	Uprava	avgust
10	Reis Boštjan	Uprava	oktober
10	Čelofiga Timotej	Uprava	oktober
10	Kolarič Darko	SE Ljutomer	november
10	Ogrizek Dean	Uprava	december
10	Rogan Marko	Uprava	december
10	Ficko Damjan	Murska Sobota	december
10	Jecel Mitja	Slovenska Bistrica	december
20	Kajtezovič Nenad	SE Maribor	julij
20	Pavšič Andrej	Uprava	avgust
20	Lorenčič David	Uprava	avgust
20	Ambrožič Matjaž	Slovenska Bistrica	september
20	Heric Srečko	Maribor z okolico	september
30	Bezenšek Igor	Slovenska Bistrica	julij
30	Tretjak Jurij	Uprava	julij
30	Šimenko Janči	Ptuj	avgust
30	Belšak Jožef	Ptuj	avgust
30	Kovač Marjan	Murska Sobota	september
30	Tuš Zdenko	Maribor z okolico	september
30	Rojš Franc	Slovenska Bistrica	september
30	Zelko Milan	Gornja Radgona	september
30	Zimšek Bojan	Uprava	oktober
30	Kacijan Venčeslav	Ptuj	oktober
30	Kralj Jakob	SE Maribor	oktober
30	Horvat Jožef	Murska Sobota	oktober
30	Goričan Boris	SE Maribor	oktober
30	Brence Vojko	Slovenska Bistrica	november
35	Jaunik Igor	Maribor z okolico	julij
35	Bezjak Janko	Maribor z okolico	julij
35	Arnuš Rozalija	Ptuj	julij
35	Prah Vladimir	Maribor z okolico	september
35	Kirbiš Elizabeta	Uprava	september
35	Škerlak Anton	Murska Sobota	september
35	Korošak Majda	Maribor z okolico	september
35	Orožim Kopše Jelka	Uprava	oktober
35	Cugmas Janez	Slovenska Bistrica	oktober
35	Rodošek Leopold	Ptuj	oktober
35	Balažič Marjan	Maribor z okolico	november
35	Žurman Tatjana	Uprava	november
35	Sovič Zvonko	SE Ljutomer	december
40	Fregl Srečko	Slovenska Bistrica	oktober

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko Infotoka je **1. februar 2012.**

Pošljete jih lahko na infotok@elektro-maribor.si ali oddate v svojih tajništvi.

Kaj je pomembno ...

Pred časom je pogovor s sodelavcem nanesel na debato o tem, kaj je resnično pomembno v življenju in za kaj si resnično moramo prizadevati. Denar? Hmmm ... Res je, potrebujemo ga. Vendar zgolj zato, da lahko živimo. Samo živimo. Ker pa smo ljudje družabna bitja, so za nas prav tako kot zrak, hrana, pijača in streha nad glavo potrebni in pomembni tudi ljudje okrog nas. Družina in prijatelji.

ELEKTRO MARIBOR

Energija zame!

Nekaj dni pozneje sem v neki reviji brala zanimivo Milkino oglasno besedilo o tem, kako svoje starše in njihovo ljubezen jemljemo za samoumevno in kako si zanje v današnjem tempu življenja ne vzamemo več (dovolj) časa. Poziva nas, da naj si za svoje bližnje vzamemo čas. To je pomembnejše. Res.

Prav gotovo se s televizije spomnite reklame o vijolični kravici, ki se je skotila tam nekje med gorami. Zanj so vsi vedeli, da je nekako posebna, a niso vedeli, kako. Dokler nekega dne ni pokazala svojega izjemnega talenta "za dreganje", za povezovanje ljudi. Prav zares je bila posebna.

Kako ste pa vi posebni? Prav vsak izmed nas je, prav tak, kot je, krasna zaključena celota, prav posebna oseba. Kateri del sebe pa pokažemo ljudem okrog nas? Pokažemo res sebe? Ali menimo, da bi morali biti drugačni? Ali pa, da naš pravi jaz ni dovolj dober ali pa je prenežen za svet okrog nas?

Pa še novoletni prazniki se vztrajno približujejo ... To je čas, ko se marsikdo ozre nazaj, pa ne samo v minulo leto, ampak nazaj po svojem življenju. Ljudje smo tako minljiva bitja. Rodimo se in umremo. Pomembno je le, kakšen pečat pustimo na svetu in kakšen spomin na nas ostane.

Koga imamo radi? Če dobro premislimo, je okrog nas kar nekaj ljudi, za katere si upamo reči, da jih imamo radi. Pa to vedo? Kdaj smo jim to pokazali? Kdaj smo jim povedali, da jih imamo radi? "Že dolgo nisem," bo odgovor marsikoga izmed nas.

Pa če se vrnemo na začetek ... Kaj je res pomembno? Kaj si vi želite od drugih?

Leto 2011 je bilo za Elektro Maribor aktivno in burno. Precej pozornosti smo namenili E-mobilnosti, razvoju pametnih omrežij in izgradnji sončnih elektrarn. Nadaljevali smo s posodabljanjem elektrodistribucijskega omrežja in tako tudi s procesi umeščanja objektov v prostor. Z inovacijsko platformo smo aktivno stopili novim kreativnim rešitvam naproti.

Pohvalimo se lahko s certifikatom Družini prijazno podjetje, katerega ukrepe v tem času že pospešeno uvajamo. Leto 2011 je bilo polno sprememb in oktobra je Elektro Maribor dobil tudi novo vodstvo, zastopnika družbe.

Drage sodelavke in sodelavci, s to debelo številko se Infotok za letos poslavlja od vas. Verjamem, da boste v naši novi številki Infotoka z zanimanjem prebrali intervju o veliki prelomnici za podjetje, o naši novi hčerinski družbi. Pogledali si boste lahko, kako in kdo dela pod napetostjo, se poučili o učinkovitem upravljanju z energijo in spoznali promotorje ter nov logotip inovacijske platforme. Tudi sindikat poleg redne rubrike tokrat predstavlja izzive s Kapitalsko družbo. Pogledali smo, kaj počnejo naši športniki in kam so se podali sodelavci. In še kaj ...

V letu 2012 pa vsakemu posebej in vsem skupaj želim veliko lepih pogledov, prijateljskih stiskov rok, slastnih zalogajčkov in briljantnih idej. Da bi znali izkoristiti in vsaj malo uživati prav vsak dan in da bi si vzeli čas za tisto, kar nam je res pomembno – pa karkoli že to je.

Karin Zagornik,
urednica

» Besedilo: Karin Zagomilšek

Na skupščini družbe Elektro Maribor potrjen predlog izčlenitve

Skupščina družbe Elektro Maribor je na seji 31. avgusta 2011 upravi in nadzornemu svetu podelila razrešnico, soglašala je z izčlenitvijo s prevzemom družbe Elektro Maribor Energija Plus d.o.o. Za nova člana nadzornega sveta, predstavnika delničarjev, je imenovala Mariborčana dr. Matjaža Durjavo in Draga Naberšnika.

Na skupščini družbe Elektro Maribor je bilo prisotno 84,94 % odstotkov kapitala. Skupščina je z vsemi glasovi potrdila in odobrila delo uprave in nadzornega sveta za poslovno leto 2010 in jima podelila razrešnico ter potrdila sklep, da se bilančni dobiček za leto 2010, ki znaša 1.840.328,66 EUR, uporabi na naslednji način:

- 1.200.000,00 EUR se nameni za delitev družbenikom družbe,
- 640.328,66 EUR se razporedi v druge rezerve iz dobička.

Soglašala je z izčlenitvijo s prevzemom na podlagi pogodbe o delitvi in prevzemu med prenosno družbo Elektro Maribor d.d. in prevzemno družbo Elektro Maribor Energija Plus d.o.o. Skupščina je ugotovila, da bo izčlenitev dejavnosti nakupa in prodaje električne energije omogočila boljše obvladovanje poslovnih tveganj in bolj transparentno spremljanje učinkovitosti obeh dejavnosti, saj bosta obe izvajali ločeni, samostojni pravni osebi.

Uprava in nadzorni svet Elektra Maribor d.d. sta delničarjem odgovorila na vsa postavljena vprašanja.

Skupščina je razrešila dva člana nadzornega sveta, Petra Grubelnika in mag. Matjaža Madžaraca, predstavnika delničarjev, v nadzorni svet je imenovala nova člana, dr. Matjaža Durjavo in Draga Naberšnika.

» Besedilo: Karin Zagomilšek » Fotografija: arhiv Elektra Maribor

Prihaja Energija plus!

Intervju z g. Bojanom Horvatom, direktorjem družbe Elektro Maribor Energija plus

ENERGIJA PLUS
ELEKTRO MARIBOR d.o.o.

Elektro Maribor Energija plus d.o.o., nova hčerinska družba v stoddstotni lasti Elektra Maribor d.d., bo pričela operativno poslovati 1. decembra 2011. Svoje delo bo pričela s šestinsitridestimi zaposlenimi. O tej zelo aktualni temi smo se pogovarjali z direktorjem nove družbe, g. Bojanom Horvatom.

G. Horvat, zakaj je nova družba poimenovana Elektro Maribor Energija plus d.o.o.?
Družba želi svojim kupcem ponuditi nekaj več kot le energijo, zato Energija plus.

Kaj je razlog za ustanovitev nove družbe?
Razlogov je več. Ključni razlog je odločitev večinskega delničarja, da izvede vse postopke, ki so potrebni za zagotovitev ločitve reguliranih in tržnih dejavnosti na področju distribucije in dobave električne energije končnim kupcem.

Kakšna je lastniška struktura podjetja Elektro Maribor Energija Plus?

Nova družba je v 100 % lasti edinega družbenika, družbe Elektro Maribor d.d. Nova družba nima nadzornega sveta. Nadzor v družbi bo vršil edini družbenik, družba Elektro Maribor d.d.

Kdaj bo družba pričela z delom in katere priprave že potekajo?

Družba Elektro Maribor Energija plus d.o.o. bo pričela s poslovanjem prvega decembra letos. V skladu z ustanovitvijo in zagonom nove družbe se izvajajo tudi potrebne procedure, od delitvene bilance, do pogodbe o medsebojnem upravljanju, prerazporeditve zaposlenih skladno z univerzalnim pravnim nasledstvom, pripravo poslovnih prostorov itd. ...

Bojan Horvat, direktor družbe Elektro Maribor Energija plus d.o.o.

Kako bo organizirana nova družba?

Družba bo notranje razdeljena na tri področja, in sicer na trgovanje, prodajo in podporne funkcije.

Ali ima družba nadzorni svet? Če ne, kdo nadzoruje poslovanje?

Družba nadzornega sveta nima. Podrobnosti o medsebojnih razmerjih na področju upravljanja nove družbe se bodo uredile s pogodbo o upravljanju, ki jo bosta sklenila zakonita zastopnika obeh družb najpozneje do 30. 11. 2011.

Ali je lokacija nove družbe enaka?

Družba bo imela poslovne prostore v Mariboru in v mestih, kjer ima Elektro Maribor d.d. že danes svoje območne enote. V Mariboru se bo po ureditvi

Koliko zaposlenih bo v novi družbi in kako bo potekalo zaposlovanje v prihodnosti?

Na začetku bo v novi družbi 45 zaposlenih. Število zaposlenih se bo skladno z razvojnimi načrti prilagajalo dejanskim potrebam, ki jih bo ustvaril razvoj novih produktov in storitev. Pri zaposlovanju bomo tudi v prihodnje postavljali na prvo mesto strokovno usposobljenost in za opravljanje dejavnosti primerne osebne lastnosti.

delovnega okolja na Veselovi ulici 10 glavnina zaposlenih iz sedanjih lokacij na Vetrinjski in Vodovodni ulici tja tudi preselila. To se bo zgodilo predvidoma v prvi polovici prihodnjega leta.

Kako bo potekalo delo tistih zaposlenih v Energiji Plus, ki bodo imeli delovno mesto na enotah? Kako se bodo vključevali v delo?

Pri delu tistih, ki bodo na območnih enotah, se v osnovi ne bo spremenilo nič. Do neke mere bo spremenjena le komunikacija z novimi vodji posameznih služb.

Ali bodo zaposleni na enotah imeli posebne prostore?

Delovni prostori na območnih enotah bodo prilagojeni načelu: "Kupec je kralj".

Kakšno socialno varnost predstavlja novo podpisana pogodba za zaposlene? Ali bodo kakšne spremembe glede na sedanje pogodbe?

Pogodbe o zaposlitvi, ki jih bodo v mesecu novembru prejeli vsi, ki so po delitvenem načrtu predvideni za prezaposlitev v novi družbi, bodo enake sedanjim. Osnovno načelo, ki smo ga morali pri tem upoštevati, je, da je nova družba univerzalni pravni naslednik tudi na področju pravic in obveznosti, ki izhajajo iz sedanjih pogodb o zaposlitvi.

Kaj se zgodi, če se pojavi nov prevzemnik družbe? Torej, če se družba proda?

Nova družba ni bila ustanovljena z namenom prodaje, temveč da bi se prodaja električne energije in storitev našim kupcem odvijala še učinkoviteje kot do sedaj.

Ali bodo kupci mesečno prejeli dva računa za elektriko? Kakšne bodo spremembe pri plačevanju računov za elektriko?

Ali se z ustanovitvijo nove družbe za odjemalce kaj spremeni?

Zaradi ustanovitve nove družbe se večina dosedanjih, utečenih postopkov ne bo spremenila. Kupci bodo spremembe, ki so povezane s prenosom dejavnosti nakupa in prodaje električne energije, na začetku v manjšem obsegu zaznali preko nove celostne grafične podobe, novega transakcijskega računa, nove spletne strani in načina komuniciranja.

Ne, prejeli bodo le en račun. V začetku večjih sprememb ne bo. Strateška usmeritev nove družbe pa je: sodobni načini plačevanja, kjer igra veliko vlogo informacijska in telekomunikacijska tehnologija. Cilj je zniževanje stroškov tako za kupca kot prodajalca.

Ali se bodo spremenile cene elektrike?

Zaradi ustanovitve nove družbe se cene ne bodo spreminjale, glede na tržne razmere pa se bodo tudi v prihodnje prilagajale, kar seveda ni nič novega.

Kakšne so bile oziroma so prve aktivnosti družbe po ustanovitvi?

Izčlenjena družba nadaljuje dejavnost nakupa in prodaje, ki že danes poteka v okviru družbe Elektro Maribor d.d. Skrb za zadovoljstvo naših kupcev in oblikovanje njim primerne ponudbe produktov električne energije bo tudi v prihodnje na prvem mestu. Družba se bo svojim kupcem trudila še bolj približati z raznoliko paleto storitev in svetovanj s ciljem zagotavljanja trajnostnega razvoja družbe.

Za prihodnost to pomeni novo priložnost, saj bo ob dejstvu, da izhajamo iz podjetja, ki bo kot lastnik v ozadju še vedno prisotno in ima bogato in dolgoletno tradicijo, na trgu kljub vsemu deloval nov subjekt, za katerega verjamemo, da bo z razvojem odnosa s kupci doprinesel h kvaliteti slovenskega drobnoprodajnega trga z električno energijo.

Kaj konkretno bodo kupci z ustanovitvijo nove družbe pridobili?

Nova družba bo svojim kupcem ponudila še širšo ponudbo produktov in storitev, ki bodo vključevali tudi svetovanje in implementacijo sodobnih rešitev na področjih učinkovite rabe energije (URE) in obnovljivih virov energije (OVE).

Kako pa se boste spopadli s konkurenco?

Ali načrtujete kakšne nove prodajne akcije?

Na konkurenčnem trgu smo aktivni že celo desetletje. Venomer smo iskali rešitve za diferenciacijo ponudbe paketov in storitev. Tako bomo nadaljevali tudi v prihodnje.

Prepričani smo, da se bo poleg cenovne konkurence pojavila tudi konkurenca na področju dodatnih storitev za končne kupce. Te bodo povezane z implementacijo rešitev na področju učinkovite rabe energije, nadzornimi sistemi nad porabo

energije v poslovni in domači sferi in verjetno še kaj.

Izrazito spremenljive razmere na trgu so tiste, ki v največji meri krojijo poslovni rezultat tovrstnih dejavnosti. Naš cilj je, da bo dobiček dolgoročno zadostoval za razvoj družbe na eni in izpolnjevanje pričakovanj družbenika na drugi strani.

» Besedilo: **Karin Zagornšek**

Elektro Maribor z novim vodstvom

Silvo Ropoša, zastopnik družbe Elektro Maribor

Nadzorni svet je na nadaljevanju svoje redne oktobrske seje za začetno vodenje Elektra Maribor z dnem 19. 10. 2011 imenoval dosedanjega člana nadzornega sveta, gospoda Silva Ropoša. Njegova naloga je, da družbo vodi, dokler ne bo z razpisom, ki bo objavljen v novembru, izbran nov predsednik uprave, ki bo prevzel vodenje družbe.

G. Silvo Ropoša, zastopnik družbe Elektro Maribor, je leta 2004 diplomiral na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko, sedaj pa zaključuje doktorski študij. V Elektru Maribor je deloval na področju razvoja in načrtovanja omrežja, v zadnjem letu pa na področju obratovanja distribucijskega elektroenergetskega sistema.

Poslovanje družbe Elektro Maribor d.d. v obdobju januar–september 2011

Družba Elektro Maribor d.d. je v obdobju januar–september 2011 poslovala z dobičkom v višini 2.716.824 EUR, ki je za 38,8 % oz. 1.721.744 EUR nižji od načrtovanega dobička za to obdobje. Dobiček je nižji predvsem zaradi nižjih prihodkov od investicij v lastni režiji (težave pri javnih razpisih glede izvajanja gradbenih del), nižjih prihodkov od prodaje storitev na področju fotovoltaike in nižjih prihodkov od SODO d.o.o. (prehod odjemalcev znotraj odjemnih skupin, kjer je cena omrežnine nižja).

Vsi prihodki družbe so znašali 136.496.834 EUR in so za 0,3 % oz. 384.967 EUR nižji od načrtovanih, kar je predvsem posledica nižjih prihodkov od investicij v lastni režiji.

Prihodki od prodaje električne energije kupcem, ki predstavljajo največji delež prihodkov družbe (61 %), so znašali 82.985.618 EUR, kar je za 2,3 % oz. 1.865.262 EUR več od načrtovanih za obravnavano obdobje ter je posledica večje prodaje poslovnim kupcem in drugim bilančnim skupinam. V obravnavanem obdobju smo vsem kupcem prodali 1.259.128 MWh električne energije, kar je za 3,9 % več od načrtovanih količin.

Prihodki od SODO d.o.o., ki jih ustvarimo z najemnino z oddajo elektrodistribucijske infrastrukture in opravljanjem storitev po pogodbi za SODO d.o.o., so znašali 35.242.099 EUR in so za 1,2 % oz. 434.339 EUR nižji glede na načrtovane prihodke zaradi manjše realizirane obračunske moči od načrtovane pri gospodinjstvem odjemu in večje porabe pri poslovnih uporabnikih, kjer je cena omrežnine nižja.

Prihodki od investicij v lastni režiji in interne realizacije so znašali 6.316.912 EUR, kar je za 15,3 % oz. 1.138.637 EUR manj, kot je bilo načrtovano za obravnavano obdobje. Navedeni prihodki so nižji od načrtovanih predvsem zaradi nižjih prihodkov od investicij v lastni režiji, ki so znašali 6.089.515 EUR in so nižji od načrtovanih za 1.148.190 EUR zaradi težav pri javnih razpisih glede izvajanja gradbenih del.

Prihodki od prodaje električne energije za izgube so znašali 5.973.267 EUR, kar je za 0,2 % oz. 9.332 EUR manj od načrtovanih za obravnavano obdobje.

Prihodki od prodaje storitev so znašali 3.110.968 EUR in so za 19,5 % oz. 755.825 EUR nižji glede na načrtovane prihodke za obravnavano obdobje. Prihodki so nižji predvsem na področju fotovoltaike.

Vsi stroški in odhodki družbe so znašali 133.780.010 EUR in so za 1 % oz. 1.336.777 EUR višji od načrtovanih, kar je predvsem posledica višjih stroškov nakupa električne energije za kupce.

Stroški nakupa električne energije za kupce, ki predstavljajo največji delež stroškov in odhodkov družbe (59 %), so znašali 79.633.437 EUR, kar je za 2,4 % oz. 1.834.263 EUR več od načrtovanih za obravnavano obdobje in je posledica za 2,4 % višjih nakupnih količin električne energije.

Stroški dela so znašali 18.009.379 EUR, kar je za 0,6 % oz. 102.921 EUR manj, kot je bilo načrtovano za obravnavano obdobje. Povprečna plača na zaposlenega po stanju je v obravnavanem obdobju znašala 1.642 EUR.

Stroški amortizacije so znašali 14.338.115 EUR, kar je za 0,6 % oz. 90.049 EUR več, kot je bilo načrtovano za obravnavano obdobje.

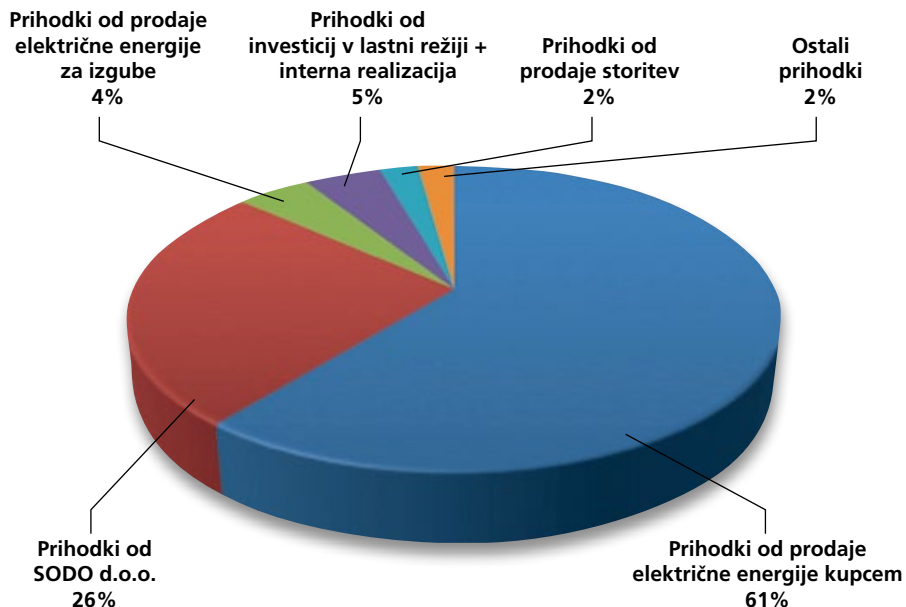
Stroški nakupa električne energije za izgube so znašali 4.961.095 EUR, kar je za 5,2 % oz. 246.676 EUR več od načrtovanih za obravnavano obdobje in je predvsem posledica poročuna nakupa za izgube za leto 2010 v višini 107.984 EUR.

Stroški materiala in storitev za vzdrževanje so znašali 2.886.867 EUR, kar je za 4,8 % oz. 131.307 EUR več, kot je bilo načrtovano za obravnavano obdobje. Stroški so višji predvsem zaradi višjih stroškov materiala pri odpravi pomanjkljivosti.

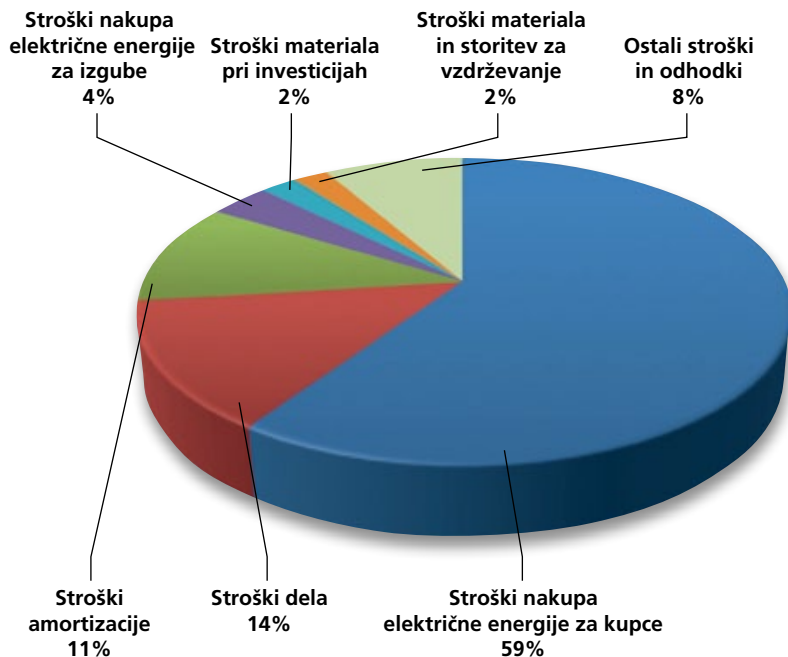
Stroški materiala pri investicijah so znašali 2.814.323 EUR, kar je za 13,4 % oz. 437.120 EUR manj, kot je bilo načrtovano za obravnavano obdobje. Nižji stroški so posledica manjšega obsega del na investicijah.

Za investicijska vlaganja je družba Elektro Maribor d.d. v obravnavanem obdobju namenila 14.263.707 EUR, kar je za 37,2 % manj glede na načrtovane investicije za enako obdobje. Največje odstopanje od načrtovanih vrednosti je pri investicijski skupini novi VN daljnovodi, kjer bi naj izvedli 110 kV kablovod med postajo RTP Koroška vrata in RTP Pekre. Kablovod je že dobavljen, položen pa bo leta 2012. V obravnavanem obdobju smo največ vlagali v NN vode.

V družbi Elektro Maribor d.d. je bilo konec meseca septembra 2011 zaposlenih 843 oseb, od tega je bilo 15 pripravnikov. Število zaposlenih je za 14 večje, kot je bilo v začetku leta. V obravnavanem obdobju smo zaposlili 29 novih sodelavcev, od tega 13 naših štipendistov. Upokojilo se je osem zaposlenih, trije zaposleni so umrli, štirje zaposleni pa so se strinjali z redno odpovedjo pogodbe o zaposlitvi iz poslovnih razlogov.

Graf 1: Struktura prihodkov v obdobju I-IX 2011

Graf 2: Struktura stroškov in odhodkov v obdobju I-IX 2011

» Besedilo: Arpad Gaal in Karin Zagomilšek » Fotografija: Matej Polajžer

V Elektru Maribor znamo delati tudi pod napetostjo

Priprava na delo pod napetostjo

Pričetek dela pod napetostjo

Montaža zaščite

Septembra je enaintrideset naših sodelavcev zaključilo z usposabljanjem za delo pod napetostjo (DPN), ki ga v Elektru Maribor s ponosom uvajamo v svoje delo.

Takoj po usposabljanju smo pripravili demonstracijski dogodek predstavitev dela pod napetostjo, ki so se ga poleg naših vodij enot in izvršnih direktorjev udeležili tudi "energetski" in "delovni" inšpektorji, predsedniki uprav in predstavniki nekaterih drugih distribucijskih družb.

Prednosti uvajanja dela pod napetostjo v naše vsakodnevno delo bodo čutili predvsem odjemalci, ker bomo lažje in brez prekinitev opravili potrebna dela na elektroenergetskih objektih.

Prednosti dela pod napetostjo: varno delo, napredna tehnologija dela, spremljanje razvoja in uporabe osebne varovalne opreme, ekonomske prednosti (racionalizacija, učinkovitost, napajanje brez prekinitev ...) in socialni učinki (zadovoljstvo odjemalcev in zaposlenih).

Zaradi novih znanj, ki so si jih pridobili naši zaposleni, in obvladovanja novih tehnologij bodo tudi možnosti, da se pri delu zgodi nesreča, manjše.

Delo pod napetostjo (DPN) predstavlja način dela, ki ga do sedaj v Elektru Maribor d.d. še nismo poznali. Do sedaj je prevladovalo prepričanje, da DPN ni potrebno, ker je zagotovljena potrebna redundanca in da je motnja odjemalca dejstvo, na katero nimamo velikega vpliva.

Potreba po električni energiji in odvisnost od nje konstantno naraščata. Temu sledi

DPN se je pokazalo kot uspešno po uvajanju v Nuklearni elektrarni Krško, Elmontu, Savskih elektrarnah Ljubljana, Papirnici Vevče, Papirnici Goričane, Soških elektrarnah Nova Gorica, Energomontu in Termoelektrarni toplotni Ljubljana. V mesecu septembru so tako kot mi DNP pričeli uvajati še v ELES-u. Sledijo pa nam še druge družbe, ki so se prepričale o pomembnosti in potrebnosti uvedbe DPN.

zakonodaja, ki posledično zahteva vedno večjo zanesljivost in kakovost distribuirane električne energije. Vse naštetu je botrovalo temu, da smo prisluhnili g. Viktorju Lovrenčiču iz družbe C & G, ki je pravzaprav tudi idejni vodja uvajanja DPN-ja v Sloveniji, katerega začetki segajo v leto 2006. Tako smo tudi v Elektru Maribor prepoznali prednosti DPN-ja in pred letom dni imenovali projektno skupino, ki je skupaj s C & G in HEP NOC uve-

» Besedilo: **Ervin Slokan** » Fotografija: **arhiv Elektra Maribor**

Ijavila DPN kot novo tehnologijo vzdrževanja nizkonapetostnega omrežja.

Tako smo tudi v Elektru Maribor uspešno zaključili prvo generacijo šolanja naših monterjev za varno delo pod nizko napetostjo. S tem se je v zgodovini Elektra Maribor odprlo novo poglavje, ki bo govorilo o pogledu Elektra Maribor v prihodnost in bo naše podjetje umestilo tudi ob bok najnaprednejših podjetij v Sloveniji.

Prvi zelo pomembni koraki so opravljeni. Izkušnje bomo nabirali leto dni in verjamemo, da bodo te pozitivne, da bomo usposobljenost za DPN lahko v Elektru Maribor še razširili in celo spodbudili uvažanje še zahtevnejšega projekta DPN na srednji napetosti.

Kdo so naši sodelavci, ki so bili na izobraževanju za delo pod napetostjo?

Monter za DPN na NN-omrežjih:

SE Maribor: Stanko Polič, Jernej Hauptman, Ivan Črešnar, Jože Perko, Boris Krošel, Zlatko Šabeder, Dejan Doberšek.

SE Ljutomer: Bojan Veršič, Franc Kralj, Miran Štebih, Branko Šiško, Boštjan Puhar

Monter za DPN za NN-notranje inštalacije:

OE Slovenska Bistrica: Aleksander Polanec

OE Gornja Radgona: Branko Stanek

OE Murska Sobota: Andrej Vidonja

OE Ptuj: Gorazd Kovačič

OE Maribor z okolico: Smiljan Kronovšek, Dušan Krajnc

SE Maribor: Stojan Vujinić

Koordinator za DPN na NN

OE Gornja Radgona: Marko Bračič

OE Murska Sobota: Uroš Kolarič

OE Ptuj: Zlatko Žerak

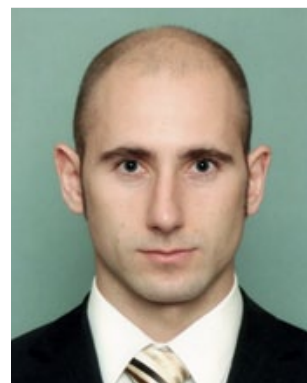
SE Maribor: Jože Ferlič, Vili Ornik

SE Ljutomer: Jože Heric

Uprava: Miroslav Pečovnik, Ladislav Krošl, Arpad Gaal, Matjaž Šišernik

Učinkovito upravljanje z energijo

Energija je redka dobrina. Ne glede na tehnološki napredek, ki izboljšuje učinkovitost energije, je dobro, če vsaka organizacija vzpostavi pogoje za optimalno izrabo energije.

Ervin Slokan

Mednarodni standard ISO 50001:2011 (SIST EN 16001:2009) omogoča organizacijam, da dosledno in učinkoviteje upravljajo z energijo, obenem pa je dobra nadgradnja sistema ravnanja z okoljem po zahtevah standarda ISO 14001:2005. V primerjavi z drugimi standardi (npr. okoljskimi) ima sistem upravljanja z energijo to prednost, da omogoča aktiven vpliv na zniževanje stroškov v podjetju, hkrati pa tudi jasno spremljanje učinkov in učinkovitosti uvažanja sistema in izboljšav energetske učinkovitosti. Ključna oseba za izvedbo pomembnih ukrepov v zvezi s Kjotskimi cilji, kot so sistem certificiranja energetske učinkovitosti, nacionalni cilji glede obnovljivih virov energije, postopek certificiranja stavb, trgovanje z emisijami in direktiva IPPC, je energetski menedžer.

Sistem upravljanja z energijo ISO 50001:2011 (SIST EN 16001:2009)

Standard določa zahteve za vzpostavljanje, izvajanje, vzdrževanje in izboljševanje sistema upravljanja z energijo. Takšen sistem vključuje tudi zakonske obveznosti, ki jih mora organizacija izpolnjevati, in druge zahteve, na katere je morda pristala. Organizaciji omogoča sistematičen pristop k nenehnemu izboljševanju njene energijske učinkovitosti. Določa obveznosti za nenehno izboljševanje sistema upravljanja z energijo za učinkovito in trajnostno rabo energije ne glede na vrsto energije. Sam ne navaja posebnih

meril učinkovitosti v zvezi z energijo. Uporaben je za vse organizacije, ki želijo zagotoviti skladnost s svojo energetske politiko in to skladnost predstaviti tudi drugim. To lahko potrdijo s samooceno in lastno izjavo o skladnosti ali s certificiranjem sistema upravljanja z energijo, ki ga opravi zunanja organizacija.

Koristi, ki jih standard ISO 50001:2011 (SIST EN 16001:2009) prinaša:

- organizacijam pomaga vzpostaviti sistem in postopke za izboljšanje energetske učinkovitosti;
- sistematično ureja energetske učinkovitost na ravni zasnove energetske politike in ciljev;
- učinki uvažanja sistema so jasno merljivi in pregledni;
- omogoča sistematičen nadzor porabe energije;
- izboljšuje rezultate poslovanja;
- povečuje ugled organizacije.

Z uvedbo sistema morajo podjetja vzpostaviti takšno kulturo v podjetju, ki bo prisotna na vseh ravneh organizacije in poslovanja podjetja.

Energetski menedžer

Energetski menedžer (EM) je oseba, ki je v organizaciji odgovorna za gospodarjenje z energijo. Gospodarjenje z energijo

je dejavnost v podjetju, ki je namenjena usklajevanju izvajanja in delovanja sistema gospodarjenja z energijo (t. i. energetskega menedžmenta). Omenjeni sistem spremlja rabo energije v posameznem procesu in nadzoruje, ali se energija učinkovito izkorišča. Vzpostavitev gospodarjenja z energijo običajno poteka v naslednjih štirih korakih:

- določitev energetskih ciljev podjetja,
- razvoj strategije gospodarjenja z energijo,
- motivacija osebja v zvezi z energetskega menedžmenta in vprašanji in
- priprava podrobne energetske strategije.

Idealno je, če ima funkcijo EM nekdo iz vodstva, saj so v tem primeru komunikacijski kanali do vodstva podjetja kratki. Ostale naloge energetskega menedžerja obsegajo:

- Dialog z vodstvenimi delavci v organizaciji, da bi bili cilji podjetja na področju gospodarjenja z energijo vključeni v sistem vodenja kakovosti.
- Zagotavljanje, da organizacija deluje v skladu s spremembami, navedenimi v določilih energetske zakonodaje in predpisov.

• Izgradnjo informacijskega sistema, ki omogoča vodjem oddelkov, da so redno obveščeni tako o letnih ciljnih gospodarjenja z energijo kot tudi o trenutnem stanju rabe energije na njihovih področjih odgovornosti. Namen tega je krepiti sodelovanje in občutek skupne odgovornosti pri doseganju zastavljenih ciljev.

- Redno spremljanje rabe energije s pomočjo kontrolnih seznamov.
- Organiziranje delovne skupine za gospodarjenje z energijo, sestavljene iz članov vodstva podjetja in proizvodnje.

Čeprav je glavna naloga EM organizirati oskrbo z energijo in njeno rabo kar se da učinkovito, pa je pri tem treba upoštevati tudi ekonomske vidike. Zaradi spremenljivih stroškov za energijo, povezanih z različnimi porabniki energije, in odstopanj med naročenimi količinami energije in storitev ter dejansko rabo energije in storitev, je nasvet EM glede nakupa energije ključnega pomena za sklenitev najugodnejših pogodb za dobavo energije in energentov. EM mora biti dobro seznanjen tudi s programi subvencioniranja, ki jih ponujata EU in država na centralni in lokalni ravni, saj v skladu s tem svetuje vodstvu podjetja glede investicijskih ukrepov.

Zaključek

Jasno mora biti, da raba energije vedno vpliva na okolje in da zgorevanje fosilnih goriv sprošča v okolico dodaten ogljikov dioksid. Ker je treba uvoziti vse več energije, predstavlja učinkovita raba energije pomemben vidik konkurenčnosti in nacionalnega gospodarstva. V sklopu projektov OVE in URE bomo sprva raziskali možnosti gospodarjenja z energijo in certificiranja sistema upravljanja z energijo v matičnem podjetju, kasneje pa bi želeli to storitev ponuditi tudi zunanjim naročnikom. S tem namenom bo na izobraževanje "Evropski energetski menedžer", ki poteka po certificiranem izobraževalnem programu in ga izvaja Inštitut Jožefa Štefana, napoten ustrezen kader.

Viri:

<http://www.energymanager.eu>

<http://www.rcp.ijs.si/ceu/sl/izobrazevanje-evropski-energetski-menedzer>

<http://www.sist.si/ecommerce/catalog/project.aspx?id=c3d2fb06-0b3c-4987-b45c-8a2edfa727b7>

» Besedilo: **Lara Radonjič** » Fotografija: **arhiv Elektra Maribor**

Brezplačno svetovanje o varčni rabi električne energije in brezplačne testne vožnje z električnim avtomobilom

Oskrba z električno energijo je gotovo eden izmed osrednjih vidikov razvoja vsake družbe in to ne le na ravni posameznika, temveč celotnega gospodarstva. Zato ni nenaavadno, da prav Elektro Maribor posveča veliko pozornost razvoju in porabi električne energije.

Brezplačna svetovanja, kako učinkovito ravnati z električno energijo, smo orga-

nizirali letos junija in to na vseh območjih enotah Elektra Maribor, hkrati pa poskrbeli za brezplačne testne vožnje z električnim avtomobilom.

Učinkovito ravnanje z električno energijo z ekonomskega vidika, varovanja okolja in seveda konkurenčnosti so bili najpomembnejši poudarki naših svetovalcev, ki so v informacijskih pisarnah ozaveščali naše odjemalce.

Brezplačno svetovanje in testne vožnje na OE Maribor z okolico

Vsi vemo, da prav izpusti CO₂ in avtomobilska industrija vodijo v zastrašujoče podnebne spremembe. Elektro Maribor je prav s predstavitvijo električnega vozila gotovo z vso odgovornostjo opozoril na škodljivost izpuščanja toplogrednih plinov, hkrati pa z električnim avtomobilom nakazal možnost za čistejšo okolje, možnost za drugačno prihodnost.

↳ Besedilo: **Petra Čop**

Dobili smo 50.000. uporabnika direktne obremenitve

V mesecu septembru smo dobili in nagradili 50.000. uporabnika direktne obremenitve. Nagradna akcija je trajala od meseca februarja, srečnemu nagrajencu pa smo povrnili strošek njegovega zadnjega mesečnega računa za električno energijo.

Ciljnemu segmentu odjemalcev, ki se še niso odločili za storitev, s katero si poenostavimo življenje, ob odločitvi za poslovanje z direktno obremenitvijo še vedno nudimo nagrado, tri varčne sijalke.

Ugotavljamo, da je bila akcija dobro sprejeta, saj se vedno več odjemalcev odloča za tovrstno plačevanje. V Elektru Maribor bomo še naprej s svojimi aktivnostmi nudili našim odjemalcem smotno ponudbo, naravnano k razvoju in po meri odjemalca.

Energija zame! **ELEKTRO MARIBOR**

Bančni trajnik!

Plačevanje brez skrbi!

Bančni trajnik (direktna obremenitev) vam omogoča **udobno poslovanje brez skrbi** za nakazila in spremljanje roka plačila, kar vam omogoča **velik prihranek časa in denarja**.

Bančni trajnik vam lahko uredimo mi!
Pri osebu v naših informacijskih pisarnah podpišete pooblastilo, vse ostalo je naša skrb.

Za vse, ki se boste odločili za bančni trajnik, pripravljamo **posebno presenečenje**.

Več informacij
o naših paketih in storitvah najdete na naši spletni strani www.elektro-maribor.si. Lahko nam tudi pišete na info@elektro-maribor.si ali pokličete v klicni center na tel. SI 02 22 00 115.

April 2008

Izberite storitev, ki vam poenostavi življenje!

S trajnikom do gratis elektrike!

Z direktno obremenitvijo do povračila zneska mesečnega računa!

Število uporabnikov direktne obremenitve, t.i. trajnika, se približuje številki 50.000. Odločili smo se, da bomo tistemu, ki bo postal naš 50.000-i uporabnik povrnili strošek njegovega zadnjega mesečnega računa za elektriko. Izkoristite vse prednosti, ki vam jih nudi direktna obremenitev in z malo sreče osvojite privlačno nagrado.

Direktna obremenitev – plačevanje brez skrbi

Direktna obremenitev (bančni trajnik) vam omogoča udobno poslovanje brez skrbi za nakazila in spremljanje roka plačila, kar vam omogoča kar prevelik prihranek časa in denarja. Stroški plačevanja preko direktne obremenitve so nižji od stroškov plačevanja preko posebne pooblastice, prav tako za plačilo ni potreben obisk banke. Banka bo na podlagi vašega pooblastila enostavno ob dnevu zapadlosti bremenila vaš osebni račun. Plačevanje preko direktne obremenitve vam lahko uredimo mi. Pri osebu v naših informacijskih pisarnah podpišete pooblastilo, vse ostalo je naša skrb.

Vašo odločitev nagradimo
Če se odločite za poslovanje z direktno obremenitvijo (bančnim trajnikom), vas nagradimo s tremi varčnimi sijalkami.

Energija zame! **ELEKTRO MARIBOR**

Oktober 2011

10. konferenca slovenskih elektroenergetikov

Slovensko združenje elektroenergetikov CIGRÉ-CIRED je izvedlo od 30. maja do 1. junija 2011 jubilejno 10. strokovno konferenco, ki je tokrat potekala v Cankarjevem domu v Ljubljani. Okrog 500 strokovnjakov iz Slovenije in nekaterih sosednjih držav je v treh dneh konference v okviru 22 študijskih komitejev in panelnih razprav spregovorilo o aktualnih energetske vprašanjih. Z devetimi prispevki so se konference udeležili tudi številni predstavniki podjetja Elektro Maribor.

CIRED je mednarodni forum profesionalnih distributerjev električne energije. Vsaki dve leti sklicuje mednarodne konference. Prva konferenca je bila leta 1971. Do leta 1999 so konference sklicevali izmenično v Belgiji in Angliji; od leta 1999 se sklicujejo v različnih mestih po Evropi. Zadnja konferenca je bila junija 2009 v Pragi. Slovenija je članica združenja CIRED od leta 1999.

Tudi konferenca slovenskih elektroenergetikov poteka v Sloveniji vsaki dve leti. Po besedah prirediteljev dogodka je bila letošnja konferenca predvsem strokovno zelo kakovostna. Obravnavane so bile številne teme, problemi, metode in rešitve v sodobnih elektroenergetskih sistemih. Predstavljeno je bilo veliko številno izjemno kakovostnih referatov z veliko

Kaj je CIGRÉ in kaj CIRED?

CIGRÉ je mednarodno nevladno in neprofitno združenje elektroenergetikov s sedežem v Parizu. Vsaki dve leti sklicuje zasedanja v Parizu, na katerih se obravnavajo prednostne teme svetovne elektroenergetike. Ustanovljeno je bilo leta 1921 v Parizu kot eno od prvih mednarodnih sinergijskih združenj s ciljem reševati probleme takrat nastajajoče elektrifikacije sveta. Med elektro-

nergetiki po svetu slovi CIGRÉ kot združenje z zelo visokim strokovnim nivojem. Cilj delovanja CIGRÉ je razvoj tehniških znanj, izmenjava izkušenj in informacij med strokovnjaki, ki delujejo na področju visokonapetostnega elektroenergetskega sistema. Na področju razvoja opreme ter delovanja, razvoja in vzdrževanja elektroenergetskih sistemov igrajo usmeritve CIGRÉ pomembno vlogo.

udeležbo mlajših inženirjev iz podjetij in univerz. Potekalo je tudi zelo zanimivo tekmovanje študentov elektrotehnike z novimi idejami, kar so organizatorji označili kot obetavni dodatek konferenci. Prihodnost in velike spremembe v elektroenergetskih sistemih, ki se bodo kmalu zgodile, zahtevajo veliko novih, mladih strokovnjakov in ta konferenca je bila pomemben prispevek k temu cilju. V 22 študijskih komitejih CIGRE in CIRED je bilo predstavljeno 198 referatov o različnih aktualnih izzivih domače in svetovne energetike, 5 študentskih referatov in 30 kakovostnih predstavitev v treh panelih.

Še posebej zanimive so bile razprave v okviru treh panelov, ki so bili namenjeni energetske politiki Slovenije v luči prihajajočega novega nacionalnega energetskega programa, prihodu električnih avtomobilov in vplivom novih tehnologij na delovanje elektroenergetskega sistema ter problematiki umeščanja energetske objekto v prostor. Ti trendi bodo v prihodnosti močno vplivali na nadaljnji razvoj slovenske energetike.

Na konferenci je bil med drugimi predstavljen razvoj električnih avtomobilov v Sloveniji, za kar je zanimanje vse večje. Hkrati pa t. i. E-mobilnost prinaša tudi probleme z vidika vpliva na elektroenergetski sistem, kar so predstavili kolegi s Fakultete za elektrotehniko v Ljubljani. Na panelu o modernih monitoringih za daljnovode je bilo slišati in videti kar nekaj popolnih novosti v daljnovodni tehniki. Sicer pa je

bila pozornost konference usmerjena k energetske politiki Slovenije in obravnavi izhodišč predloga novega nacionalnega energetskega programa z najpomembnejšimi rezultati. V razpravi so strokovnjaki podali stališča o razvoju slovenske energetike, izhodišče razprave pa je bil **novi nacionalni energetski program (NEP) 2010–2030**. Večina sogovornikov se je strinjala, da moramo pri načrtovanju izhajati iz pravih napovedi stopnje porabe električne energije v prihodnosti, pri čemer nas ne sme zavesti trenutno obdobje krize. Sicer je načrtovanje napačno, njegove posledice pa bomo čutili dolgoročno.

Prav tako ne smemo pozabiti na zanesljivost oskrbe z električno energijo. Le-ta je odvisna predvsem od klasičnih virov energije, prispevek obnovljivih virov k temu pa je zelo majhen. **Novi NEP** obravnava tri ključne in dva dodatna scenarija razvoja oskrbe z električno energijo. Ti trije scenariji – osnovni, jedrski in plinski – vsak zase zagotavljajo zanesljivost oskrbe. Pri tem je bilo na konferenci tudi poudarjeno, da z večanjem učinkovite rabe energije lahko prihranimo veliko energije, vendar ne električne, saj si brez slednje danes ne predstavljamo več vsakdana. Zato ne moremo pričakovati, da se poraba električne energije v prihodnje ne bo povečevala. K učinkoviti rabi energije pa lahko veliko pripomorejo tudi pametna omrežja. Če bi v Sloveniji želeli doseči znane cilje do 2020, bi morali za to začeti delati danes s tehnologijo, ki nam je trenutno na voljo.

» Besedilo: **Karin Zagomilšek** » Fotografija: **Danijela Homec**

Kot je bilo že uvodoma omenjeno, so se na konferenci kot avtorji ali soavtorji predstavili tudi sodelavci iz našega podjetja z naslednjimi prispevki:

- Kontrola ustreznosti varnostnih višin daljnovoda 110 kV s pomočjo optimizacije.
- Problematika odvajanja odpadnih voda v obstoječih VN-postrojih Elektra Maribor.
- Z metodo DPN zmanjšujemo število neizgod pri delu.
- Posodobitev centra vodenja Elektro Maribor.
- Video nadzor razdelilnih transformatorskih postaj na področju Elektra Maribor.
- Komunikacije in zbiranje podatkov v sistemu DVLM Elektra Maribor.
- Izkušnje s Shunt odklopniki na področju Elektra Maribor.
- Analiza vpliva obratovanja malih sončnih elektrarn na harmonske napetosti v nizkonapetostnem distribucijskem omrežju.
- Napoved obremenitev v elektroenergetskih sistemih.

Sicer pa se je Elektro Maribor vse dni trajanja konference na razstavnih prostorih tudi aktivno predstavljal s svojimi storitvami.

Zadnji dan konference je bila rdeča nit razprav problematika umeščanja energetskih objektov v prostor, pri čemer ima tudi Elektro Maribor precej težav predvsem na področju izgradnje 110 kv povezav. Predstavljene so bile pomanjkljivosti sedanje zakonodaje in težave, s katerimi se srečujejo investitorji pri gradnji elektroenergetskih objektov, nekatera orodja in modeli, ki jih načrtovalci uporabljajo pri umeščanju v prostor, ter tudi izkušnje nekaterih drugih držav. V razpravah je bilo med drugim izpostavljeno, da bi bilo treba javnost v načrtovanje novih energetskih objektov vključevati že v najzgodnejših fazah priprave projektov ter da bi bilo treba tudi zakonsko določiti reprezentativnost in vlogo civilnih iniciativ v sedanjih postopkih priprave na gradnjo. Kot je bilo poudarjeno, bi bilo lokalnim skupnostim in civilni družbi treba ponuditi tudi ustrezno strokovno pomoč; če bi jo ti zavrnili, pa ne bi smeli biti več udeleženci v postopku.

U4energy – vseevropsko tekmovanje šol za energetske učinkovitost

Podelitev nagrad za šolsko leto 2010/11

Aktivnosti, ki pozitivno vplivajo na okolje, v Elektru Maribor z veseljem spodbujamo in podpiramo. Prav zato smo se odločili podpreti tudi projekt U4Energy, ki lahko veliko pripomore k ozaveščanju ljudi, v prvi vrsti mladih, o učinkoviti rabi energije.

Logotip U4energy

Cilj tekmovanja U4energy med šolami je spodbuditi energetske učinkovito ravnanje mladih generacij v Evropi, kar naj prispeva k bolj trajnostnemu razvoju v prihodnosti. Šole so se lahko prijavile na tekmovanje z aktivnostmi za razvoj energetske učinkovitih navad. V začetku oktobra je potekala zaključna prireditev, na kateri smo bili prisotni tudi mi.

Projekt U4energy tako pomeni ustvarjanje in ponotranjanje občutka za učinkovito in varčno rabo energije pri mladih oz. dviganje zavesti o pomembnosti varčne rabe energije. Veseli nas, da se v ta projekt zelo aktivno vključujejo tudi slovenske šole.

Prav gotovo se spomnite, da smo že pred leti v Elektru Maribor pričeli osveščati svoje kupce o učinkoviti rabi električne energije – najprej predvsem z nasveti o varčni rabi. Ker pa se ljudje dandanes marsikateri ugodnosti ne želimo ali

ne moremo kar tako odreči, je izjemno pomembno, da tudi mi kot družba spodbujamo spreminjanje življenjskih navad potrošnikov. Te spremembe pa so proces, ki traja. Zato menimo, da se mora ozaveščanje o pomenu in rabi energije pričeti že zelo zgodaj v življenjskem ciklu – pri malčkih v vrtcu in otrocih v šoli. Le tako smo kot družba, ki želi vse dobro svojemu okolju, lahko uspešni oziroma ponotranjimo predpostavke učinkovite rabe energije in živimo v skladu s temi smernicami.

Trajnostno naravnana vzgoja, izobraževanje in navsezadnje tudi naše vedenje v življenju so danes nuja in obljuba, ki jo moramo dati našim otrokom.

Ker cenimo in spoštujemo svoje okolje, tudi v Elektru Maribor stopamo naproti zahtevam energetske politike Evropske unije po učinkovitejši rabi energije in uporabi obnovljivih virov energije. Okrepili smo podporo "drugačnim" oblikam

Promocijski prostor Elektra Maribor na podelitvi

mobilnosti, posredno pa prispevali tudi k zmanjšanju izpusta ogljikovega dioksida. Z raznimi ekološko zastavljenimi projekti, kot so na primer E-mobilnost, obnovljivi viri energije, učinkovita raba energije, center za zbiranje in ločevanje demontirane opreme ..., stopamo po zastavljeni poti družbeno odgovornega in okolju prijaznega podjetja.

Vsem šolam, ki so se projekta z vneto lotile v prejšnjem šolskem letu, velja pohvala – še posebej seveda nagrajenecem. Vsem ostalim pa naj bodo letošnji rezultati spodbuda, da se bodo projektu v čim večjem številu pridružili v novem šolskem letu.

ELEKTRO MARIBOR**Energija zame!**

↳ Besedilo: Irena Podgrajšek ↳ Fotografije: Mediaspeed

Europark ob 11. obletnici delovanja – otvoritev nove polnilne postaje

Električni avto postaja otipljiva realnost in v prihodnosti bo imel nedvomno pomembno vlogo. Eden izmed projektov našega trajnostnega razvoja je projekt E-Mobil. Pripomogel bo k uresničevanju ekološke zaveze: "Elektrika iz obnovljivih virov energije za električna vozila".

V mesecu maju smo odprli prvo polnilno postajo na Vodovodni 2, v mesecu avgustu pa je bila ob 11. obletnici Europarka odprta druga. Tako bodo lahko obiskovalci poslej v tem nakupovalnem centru napolnili tudi svoje električno vozilo v prenovljeni garažni hiši.

Postajo sta odprla mag. Andrej Kosmačič, nekdanji predsednik uprave Elektra Maribor, in Boštjan Brantuša, glavni menedžer Europarka. V začetnem obdobju bo polnjenje brezplačno.

Kot je bilo poudarjeno ob otvoritvi, sta Elektro Maribor in mesto Maribor z otvoritvijo prvih polnilnih postaj za električna vozila naredilo korak naprej

Predaja polnilne postaje

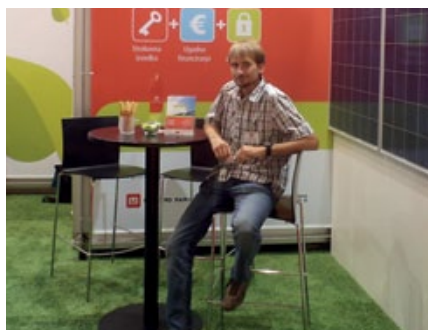
k večji okoljski ozaveščenosti in drugačnim oblikam mobilnosti.

To je napredek, ki nam omogoča v prihodnje več zdravja in predstavlja prijazno ravnanje z našim planetom.

↳ Besedilo: **Lara Radonjič** ↳ Fotografija: **arhiv Elektra Maribor**

44. mednarodni obrtni sejem

Celje, 7.–14. september 2011

Predstavnika Elektra Maribor, Peter Soršak

Mednarodni obrtni sejem v Celju je v mesecu septembru izžvenel v pomembno reklamno, izobraževalno in seveda ustvarjalno stičišče različnih strokovnjakov, ponudnikov, povpraševalcev, kupcev z najrazličnejših strokovnih področij ali kot so ga nekateri poimenovali: kot prava prestolnica poslovno-sejemskega življenja.

Razstavljalce in obiskovalce so povezali skupni interesi, med katerimi so bili v ospredju:

- predstavitev, promocija določene gospodarske dejavnosti, predvsem seveda njeni inovativni dosežki;
- izmenjava izkušenj z določenega področja in to tako glede razvoja, torej novitet, kot prodaje le-teh, uporabnosti, konkurence in podobno;
- dopolnjevanje, nadgradnja najrazličnejših znanj;
- utrjevanje odnosov s poslovnimi partnerji, odjemalci, ponudniki, konkurenti.

Razstavni prostor Elektra Maribor

“Sejem vseh sejmov”, kot mnogi poimenujejo MOS Celje, postaja resnično pravo poslovno središče inovativnosti, razvoja, rezultatov in izmenjav idej podjetnih posameznikov, skupin in organizacij, postaja pravi prostor za ustvarjalni dialog in mednarodno sodelovanje. To so potrdili s svojo udeležbo in inovativnimi prikazi številni razstavljalci iz več kot 30 držav.

Tudi Elektro Maribor se je uspešno vključil v sejmsko dejavnost s svojimi aktualnimi aktivnostmi. Med te prav gotovo sodi projekt E-mobilnost, v okviru katerega so obiskovalci sejma lahko spoznali prevozno sredstvo prihodnosti – električni avtomobil in polnilne stebričke za električna vozila.

Na našem razstavnem prostoru smo predstavili tudi fotonapetostne module in izgradnjo sončnih elektrarn na ključ ter paket toplotnih črpalk.

V veliko čast nam je bilo, da je po slovesni otvoritvi sejma MOS naš razstavni prostor obiskal tudi nekdanji predsednik Vlade Republike Slovenije, g. Borut Pahor. Med skrbno izbranimi razstavnimi prostori, ki jih je določil protokol, je bil tudi naš.

Prav tako je svojo pozornost nekaj dni kasneje v spremstvu direktorice sejma, gospe Brede Obrez Preskar, našemu razstavnemu prostoru namenil tudi predsednik državnega zbora, g. Ljubo Germič.

Oba dogodka sta bila vsekakor velika spodbuda in priznanje vsem zaposlenim Elektra Maribor, še posebej tistim, ki so ustvarjalno pripomogli k organizaciji in izvedbi promocije podjetja.

Za obiskovalce smo ob zaključku sejma pripravili nagradno igro E-Mobil. Srečni izžrebanec je za nagrado prejel vikend najem električnega avtomobila.

Prepričani smo, da smo zaposleni v Elektru Maribor na sejmu s strokovnimi in osebnostnimi referencami izpolnili pričakovanja naših uporabnikov.

» Besedilo: **Lara Radonjič** » Fotografija: **arhiv Elektra Maribor**

24. teniški turnir VIP cup Velenje 2011

Elektro Maribor je bil letos sponzor tradicionalnega teniškega turnirja VIP CUP 2011 v Velenju.

Letos je slovenski elitni teniški turnir privabil skoraj 400 povabljenih, med znanimi Slovenci so bili politiki Zoran Janković, Karl Erjavec, Patrik Vlačič, košarkarska legenda Ivo Daneu, glasbenik Andrej Šifrer, športnik Primož Ulaga in še mnogi drugi. Letos je v Velenje prišla tudi 16-članska gospodarska delegacija iz Rusije. Osrednji dogodek je bil namreč teniški dvoboj med Slovenijo in Rusijo.

Velenjski dogodek ima vsako leto tudi dobrodelno noto; odgovorni urednik Slo-

venskih novic Bojan Budja je velenjskemu Društvu prijateljev mladine predal ček za 3000 evrov, ki jih bodo namenili neprektrbljenim otrokom in nakupu šolskih potrebščin.

Elektro Maribor je v sklopu projekta E-mobilnost za udeležence turnirja izvedel testiranje električnega avtomobila. S promocijo električne mobilnosti smo želeli spodbuditi čim večje število ljudi, da preizkusijo vozilo prihodnosti – prevozno sredstvo brez ogljikovega dioksida.

Med obiskovalci je bilo za vožnje veliko zanimanja, kar prav gotovo kaže, da ozaveščenost za čistejšo okolje vendarle uspešno prodira med ljudi. Naše sodelovanje na turnirju je gotovo pripomoglo k uresničevanju ekološke zaveze podjetja:

Promocijska točka

“Elektrika iz obnovljivih virov energije za električna vozila”.

Gotovo je naša prisotnost na turnirju poglobila in razširila poslovne možnosti, hkrati pa utrdila povezavo s pomembnimi predstavniki slovenskega gospodarstva.

» Besedilo: **Lara Radonjič** » Fotografija: **arhiv Elektra Maribor**

Festival Lent 2011

Odmernost, vsebinsko raznovrstnost, prepletenost najrazličnejših umetniških zvrsti, od pouličnih nastopov do vrhunskih glasbenih in gledaliških predstav, smo tudi letos poskušali v Elektru Maribor izkoristiti za promocijo lastnega podjetja in njegove dejavnosti.

Elektro Maribor se je s predstavitveno promocijo blagovne znamke E-Mobil uspešno vključil v oblikovanje potrošniške ozaveščenosti o porabi električne energije in hkrati varstva okolja, v katerem živimo in delamo.

Elektro Maribor je kot pokrovitelj Festivala Lent organiziral brezplačne testne vožnje z električnim avtomobilom in v samem središču mesta Maribor, na Grajskem trgu, s promocijsko točko mimoidoče seznanjal s projektom E-mobilnost.

Da pa bi uspešno pritegnili pozornost uporabnikov električne energije, smo v času Festivala Lent pripravili tudi nagradno igro E-Mobil. Sodelujoči so morali odgovoriti na naslednje nagradno vprašanje na letaku: “Kje se v Mariboru nahaja nova polnilna postaja Elektra Maribor za električna vozila?”. Glavna nagrada je bila privlačna: električni skuter, ki pri vožnji ne ustvarja toplogrednih plinov, napaja se z elektriko, pridobljeno iz obnovljivih virov. Na Glavnem odru na Lentu je ob koncu festivala žreb prinesel srečo nagrajencu; mag. Andrej Kosmačin, predsednik uprave Elektra Maribor, pa je uradno predal ključke električnega skuterja na sedežu družbe na Vetrinjski ulici 2. Ob tej priložnosti mu je čestital in zaželel varno vožnjo.

Promocija na Grajskem trgu

Elektro Maribor je tako ponovno predstavil svoja prizadevanja za čistejšo okolje in varčno ter učinkovito rabo električne energije.

Strokovnjaki, okoljevarstveniki so že zatrdili, da prihodnost avtomobilizma ne bo bencinska, temveč električna. In prav tej ugotovitvi sledimo tudi mi.

Prepričani smo, da smo s svojo prisotnostjo na Festivalu Lent tudi mi pripomogli k vsebinski pestrosti dogajanja.

↳ Besedilo in fotografije: **Aleš Damjanovič**

Šesti Auto Moto Show Ljubljana

Predstavitve Citroënovega električnega avtomobila

Predstavitve polnilne postaje

V treh dneh od 2. do 4. septembra je organizator Auto Motor Show Ljubljana privabil 18.500 obiskovalcev in več kot 150 sodelujočih.

Največja tovrstna prireditev je obsegala sejamski del, v okviru tega so razstavljavci predstavili novosti s področja avtomobilizma, motociklizma, avtoakustike, tuninga in dodatne opreme, izobraževalnih vsebin, ter tekmovalni del in šov program.

Na razstavnem prostoru si je bilo mogoče pogledati največjo ponudbo električnih vozil do sedaj. Veliko pozornost je bil deležen naš električni avtomobil. Na našem razstavnem prostoru je bila jasno razpoznavna najpomembnejša informacija, to je, da zavzeto vstopamo na področje trajnostnega razvoja z blagovno znamko E-Mobil in s tem ozaveščamo obiskovalce, da je vsak dan mogoče prispevati košček v mozaiku za čistejšo okolje.

Prav tako smo jih seznanili z vzpostavljanjem polnilnih postaj za vozila na električni pogon in s tem, da smo prvi v Sloveniji na ceste pripeljali velikoserijski električni avtomobil Citroën C-zero in Mitsubishi i-MiEV.

Ljubitelji cvilečih gum so si na zunanjih površinah lahko ogledali drift, ki so ga uprizarjali izkušeni slovenski driftarji, ki je

bil poleg jeklene kovinske krogle Globe of Speed največja atrakcija. V krogli premera 5,5 so posamezno ali vsi trije istočasno s svojimi Kawasaki drveli do 70 km na uro. Zagotovo je bila za obiskovalce posebna izkušnja in nepozabno doživetje vožnja na sovoznikovem sedelu pri driftanju in občudovanje krogle od znotraj, medtem ko je nad njimi švigal eden od motoristov in hkrati po mikrofону komentiral samo dogajanje.

Ljubitelji terenskih vozil so spoznavali zmogljivosti Toyotinih vozil na Off road poligonu, številni mladi pa so bili najbolj navdušeni nad spektakularnimi skoki s štirikolesniki in simulatorjem formule 1.

Auto Motor Show Ljubljana je skupaj z Javno agencijo Republike Slovenije za varnost prometa tudi izobraževal in osveščal. Predstavili so simulator trka ob prometni nesreči – Zaletalčka. Policija je skupaj z gasilci, reševalci in avtovleko simulirala prometno nesrečo in prikazala, kako je potrebno ob tem reagirati, pomagati ponesrečencem, zaščititi območje idr.

Ob koncu prireditve so razglasili naj razstavljalca Avto Motor Showa Ljubljana po mnenju obiskovalcev. Laskav naslov je pripadel podjetju A3M d.o.o., ki je na prireditvi predstavljalo platišča, pnevmatike in tuning.

↳ Besedilo: **Irena Podgrajšek**
↳ Fotografija: **Danijela Homec**

Sodelovanje na Superpokalu 2011 – podelitev glavne nagrade, električnega kolesa

Zadovoljen nagrajenec in nov lastnik električnega kolesa

V sklopu predstavitve našega električnega avtomobila in izvajanja okoljske ozaveščenosti smo sodelovali na Dvoboju šampionov na Super pokalu 2011 ob tekmi NK Maribor : NK Domžale 8. julija 2011 v Ljudskem vrtu.

Več kot 2200 gledalcev je imelo priložnost ogledati si naš E-mobil Citroën C-ZERO.

Za Maribor to ni bil srečen dan, saj smo tekmo izgubili z 2 : 1, bil pa je srečnejši za gospoda, ki je dobil našo glavno nagrado: **motorno električno kolo.**

Ker je bilo žrebanje izvedeno ob polčasu, smo imeli priložnost opazovati srečnega nagrajenca med kratko vožnjo po predstavitvenem prostoru. Ponosno je sedel na električno kolo in se popeljal pred gledalce.

Z udeležbo na tem pokalu je bila za nami spet ena izmed uspešnih predstavitev električnega avtomobila in uresničitev namere podjetja, da deluje družbeno odgovorno.

Evropski teden mobilnosti –

promocija E-Mobila, EKO maraton in likovne delavnice

Letošnji Evropski teden mobilnosti je potekal v času od 16. do 22. 9. 2011. Na njem smo sodelovali kot okoljsko ozaveščeno podjetje s promocijo dveh novih električnih vozil, in sicer Mitsubishi i-MiEV in Citroëna C-Zero.

Promocija je potekala na Trgu svobode ter obiskovalcem omogočali testne vožnje.

Le kratek čas sem bila del ekipe, ki je dajala informacije mimoidočim, a dovolj dolgo, da lahko opišem zanimiv dogodek, ki je povezan z obiskom turistov, ki sta jih pritegnila naša stojnica in avtomobil.

K avtomobilu sta pristopila turista, mož in žena. Vsi skupaj smo se uspeli v angleščini in z nebesedno komunikacijo sporazumeti in pogovoriti, kdo je Elektro Maribor, s čim se ukvarjamo, kaj je namen promoviranja E-mobila, kolikšna je cena avta ..., in gospodu ponudili testno vožnjo. Z velikim zanimanjem je sedel v avto in se popelje po bližnji okolici.

Z njegovo partnerico sva ostali sami in ugotovili, da se bolje razumeva po naše kot v angleščini, saj sta bila s Slovaške. Iz pogovora sem izvedela, da je njen mož na Slovaškem instruktor vozil, ni pa še imel priložnosti voziti električnega avtomobila. Veliko potujeta, je rekla. Opazila sta, da v drugih evropskih mestih precej prebivalcev vozi električna kolesa, skuterje, je poudarila. Po testni vožnji moža je tudi sama sedla v naš avto. Ob odhodu smo jima dali naš reklamni material, sama pa sem obžalovala, da naše zloženke niso tudi v tujem jeziku.

V okviru tega tedna smo sodelovali še:

- na novinarski konferenci ob otvoritvi Evropskega tedna mobilnosti,
- na 2. Eko maratonu v soboto, 17. septembra (kolesarski maraton),

Skupina kolesarjev

Udeleženci likovnega natečaja

- na tekaškem maratonu v nedeljo, 18. septembra.

S pomočjo Zveze prijateljev mladine smo izpeljali likovni natečaj za najizvirnejšo idejo o okolju prijaznem vozilu prihodnosti, na katerem so sodelovali otroci vrtcev, predšolski otroci in prva triada osnovnih šol.

Eko maraton je združil 2500 udeležencev na kolesarjenju in teku. Oba dneva jih je spremljalo čudovito vreme, morda je bilo za tekmovalce celo prevroče. Veliko članov našega kolektiva je bilo del te množice, ki je štartala na Trgu Leona Štuklja.

Kolesarji so vozili po krajši progi (70 km) in daljši progi (114 km), ki jih je tudi popeljala skozi Avstrijo in čez 10 km dolg vzpon čez Ribniško Pohorje, kjer se je meril čas, ki je dal končnega zmagovalca.

Približno 1500 tekačev je teklo na krajši progi 10 km, na daljši pa pol maraton v dolžini 21 km, ki se je prav tako začel na Trgu Leona Štuklja, kjer je bil postavljen naš reklamni šotor. Zanimivost tega maratona je bil prehod Drave pri Mariborskem otoku, kjer je na tekače padel "dež" in jih osvežil za nekaj trenutkov.

Prijaznost osebja v našem reklamnem prostoru, zanimivo reklamno gradivo ter ele-

Udeleženci teka

Skupinska slika nagajencev na Pohorju

ktrični avtomobil so bile zanimivosti, ki so pritegnile obiskovalce.

Naši tekmovalci so bili na obeh prireditvah uspešni.

Likovni natečaj za najmlajše je potekal na Trgu svobode pod vodstvom ZPM. Na temo "vozila prihodnosti" brez škodljivih izpustov je slikalo okrog 160 predšolskih otrok in učencev osnovnih šol prve triade. Komisijo sta sestavljali strokovnjakinja s področja likovne umetnosti in pedagoški vodja, ki je otroke usmerjala. Pogledali smo ustvarjalno domišljijo otrok, ki so jo prenesli na papir, in podelili 4 nagrade otrokom iz Centra za sluh in govor Maribor, Hiše otrok – vrtca Montessori, vrtca Ivana Glinška in Jožice Flander.

Otroci so risali na platno in lepili naravne materiale, delali kolaže in pričarali avtomobilčke s krili, z balonom, jim naredili iz slame namesto koles veliko nožic ..., prav prirsčne slikice, ki kažejo na njihovo resnično ustvarjalnost. Po natečaju bodo razstavljene v Domu ustvarjalnosti mladih Maribor, nato pa tudi v naši stavbi.

Nagrada je bila organiziran izlet na Pohorje na Zidanškov dom, kjer so imeli otroci senzorične delavnice in kosilo.

» Besedilo in fotografije: Irena Podgrajšek in arhiv Elektra Maribor

Predstavitev promotorjev inovacijske platforme

V sliki in besedi vam na kratko predstavljamo promotorje, ki sodelujejo v inovacijski platformi. Vsaka enota in uprava ima svojega zastopnika. V okolju bodo delovali kot "spodbujevalci" rojevanja invencij, inovacij in udarnih projektov.

Uprava

Irena Podgrajšek,
koordinatorka promotorjev

Veliko let je delala v SE Maribor. V začetku je pisala zapisnike, urejala zadeve s kadrovskega področja, obračuna OD, splošnih zadev ter tajništva. V zadnjem obdobju je bila sindikalna zaupnica SE, sedaj pa dela kot strokovna sodelavka za odnose z javnostmi.

Rada ima ljudi, naravo in umetnost. Spremembe so zanjo izziv. Pri delu je velikokrat iskala "lažje poti" in razmišljala o tem, kako čim prej priti do zelenih podatkov in izkoristiti tehnologijo, ki ji je bila na voljo.

Sodelovanje v informacijski platformi kot koordinatorka promotorjev je zanjo naloga, ki pomeni "več kot običajno" razmišljanje o možnosti dodatnega razvoja podjetja in iskanje novih poti do uspešnosti, pomeni ji biti "motor" in spodbujati zaposlene, da inovativno razmišljajo in to tudi zapišejo.

Radko Krivec

V podjetju je krajši čas, prej pa 31 let delal v TSN-ju kot "vodja razvoja". Sedaj je razporejen na delovno mesto "samo-

stojni referent za investicije". Zanj zanimivo delo zajema izgradnjo zahtevnejših objektov, kar od njega zahteva disciplino, natančnost, strokovnost in dobro sodelovanje s poslovnimi partnerji in sodelavci.

Prosti čas izkoristi na kolesu.

Meni, da je projekt inovacijska platforma naš skupni izziv. Z dobrim sodelovanjem, odkrito besedo in včasih potrpežljivostjo nam uspehi ne uidejo. Rezultati novitet in izboljšav bodo prihranki za podjetje, ki nam bodo prinesli osebno zadovoljstvo in finančno nagrado. Sodelavcem se že v naprej zahvaljuje za sodelovanje.

Darinka Renko

V Elektru Maribor je zaposlena že več kot 33 let, ves čas na področju planiranja in analiziranja poslovanja. Od oktobra 2011 pa je kot samostojni referent zadolžena za finančno spremljanje projektov. Prosti čas rada uživa v naravi in športu.

Meni, da je ideja inovacijske platforme vsekakor spodbudna in v težkih gospodarskih razmerah in pogojih poslovanja nujna. V iskanju novih poslovnih priložnosti moramo sodelovati vsi zaposleni, saj le tako lahko soustvarjamo in vplivamo na nadaljnji razvoj družbe in ne sme nam biti vseeno, kaj bo s podjetjem čez 5, 10 in več let. Darinka meni, da če si želimo sprememb, napredka, če smo morda nezadovoljni z obstoječim, potem predlagajmo naše rešitve, bodimo kreativni.

Organizacijske enote in storitveni enoti

Erih Erjavec ml.
OE Maribor z okolico

Erih Erjavec je zaposlen v podjetju že 13 let. Dela v merilnem oddelku. Veseli ga delo z ljudmi. Zase pravi, da je človek dobre volje, da mu iskren nasmech pomeni več kakor prazne besede. Okrog sebe rad vidi zadovoljne sodelavce, kar ga je spodbudilo k temu, da je postal dejaven v sindikatu energetike. Postal je namestnik sindikalnega zaupnika na poslovni enoti. V popoldanskem času je nogometni sodnik, že 12 let reden krvodajalec, trenutno pa študira ob delu, v prostem času pa se ukvarja s športom.

Kot promotor inovacijske platforme misli, da ljudje venomer težimo k inovativnim idejam in delovnim izboljšavam, zato so inovacije v teh težkih časih na vseh področjih zelo zaželeni. Inovacijske ideje dejansko predstavljajo neko vizijo in možnost ter željo k boljšemu razvoju ter izboljšanju pogojev dela v podjetju. Le s skupnimi močmi lahko na tak način zagotovimo podjetju boljšo prihodnost.

Miran Đuran

OE Slovenska Bistrica

V podjetju je od marca 2004. Svojo poslovno pot v Elektru Maribor je pričel na delovnem mestu vodje gradenj v SE Maribor, nato je opravljal dela produktnege vodje. Z majem 2010 je prevzel vodenje enote OE Slovenska Bistrica. Rad se ukvarja s športom.

Pričakuje, da bomo v projektu Inovacijske platforme prijazno povabili vse zaposlene k ustvarjanju uspešnejšega, boljšega in prijaznejšega podjetja.

Samo skupna moč znanja, ki ga premoremo in smo ga sposobni sprejeti, nas bo pripeljala do poslovne odličnosti.

Bojan Mesarič
OE Ptuj

V OE Ptuj je zaposlen že od leta 1979 na delovnem mestu nadzorni monter na nadzorništvu Gorišnica, ki se razteza od Zavrča pri hrvaški meji do Cerkenjaka v Sl. Goricah.

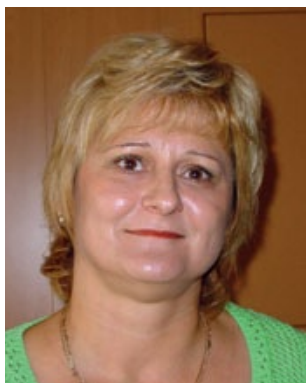
Svoje delo opravlja z velikim zadovoljstvom in prihaja v službo poln pozitivne energije. Njegov življenjski moto je: "Rešuj probleme sproti in čim bolj enostavno."

Projekt, v katerem sodeluje, je zanj korak bližje v spoznavanju novih sodelavcev in s tem k možnosti pridobivanja novih idej za reševanje vsakodnevnih težav v službi in na sploh.

Gabrijela Oberleintner
OE Murska Sobota

Na enoti je zaposlena od aprila 1988. Začela je v splošni službi s pisanjem zapisnikov, dopisov, predračunov, soglasij, obračuna OD ... Od leta 1992 pa opravlja tajniška dela.

Prostega časa ji primanjkuje, ko pa ga ima, se poda na Goričko na vikend,

kjer imam vrt in na njem se popolnoma "odklopi". Rada peče raznovrstno pecivo in dela domače testenine.

Od svojih sodelavcev pričakuje čim več koristnih predlogov, inovacij, ki nam bodo v korist in lažje delo. Meni, da skupaj zmoremo več.

Miran Peterka
OE Gornja Radgona

Dolgo časa je že zaposlen v OE Gornja Radgona. Delal je na različnih delovnih mestih, sedaj pa je na delovnem mestu vodje investicij v OE že dobrih 20 let.

V prostem času se že od osnovne šole intenzivno ukvarja z glasbo. Je član pihalnega orkestra Gornja Radgona, ki se udeležuje na domačih in na mednarodnih nastopih in tekmovanjih. Dosegajo vrhunske rezultate. Izdali so tudi zgoščenko. V prostem času še občasno plinari, kolesari, plava, igra nogomet ter si rad ogleda dobre filme, znanstvene in potopisne oddaje.

Glede na delovno dobo, prizadevnost pri delu in različna dela je vsekakor človek, ki bo lahko veliko pripomogel k oživitvi razmišljanja o izboljšavi delovnih procesov v podjetju oz. v lastni sredini.

Andrej Babenko
SE Maribor

V podjetju je od leta 1978. Opravlja dela in naloge vodje merilnega laboratorija,

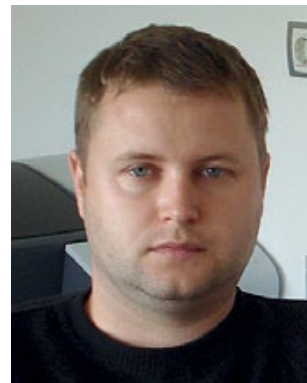

v katerem se izvaja kontrola in overitev meril za obračun električne energije.

V prostem času rad ureja dom in okolje, prebira knjige, uživa v glasbi in športu. S svojim delovanjem v projektu želi svojim sodelavcem predstaviti pomen idej in inovacij pri razvoju podjetja ter jih spodbuditi k sodelovanju. Misli, da bodo rezultati dela projekta uspešni, saj smo zaposleni že v preteklosti pokazali veliko mero pripravljenosti in odgovornosti.

Podpira ideje, ki so izvor procesov kreiranja novega znanja. Z realizacijo ideje nastaja inovacija, ki pomeni delati nove stvari ali delati stvari, ki so že narejene, na nov način. Njihov namen je ekonomičnost in doseganje drugih ciljev, je poudaril.

Dejan Zuzzi
SE Ljutomer

V SE dela kot samostojni projektant, ki pripravlja projektno in tehnično dokumentacijo za območne enote Elektra Maribor in tuje naročnike. Na enoti je pooblaščen za VZD in PV.

Njegova sinova poskrbita, da nima preveč prostega časa, kadar ga ima, pa najraje sede na motorno kolo.

V okviru projekta Inovacijske platforme pričakuje koristne predloge, invencije in inovacije svojih sodelavcev SE Ljutomer, ki bodo v korist zaposlenim in podjetju.

Besedilo in fotografija: Irena Podgrajšek

Izbrali smo logotip Inovacijske platforme podjetja

Kot je bilo že zapisano v prejšnji številki Infotoka, smo bili povabljeni k oblikovanju grafičnega simbola – logotipa. Izbirali smo najboljšega med petimi predlogi.

Predstavljamo vam zmagovalca, mag. Marjana Zorman. Pogovarjala sva se prav tisti dan, ko je dobil pisno obvestilo o tem, da je bil njegov predlog najboljši.

Mag. Marjan Zorman je v podjetju od leta 1987. Prej je bil zaposlen v Tovarni stikalnih naprav, TSN Maribor, nazadnje kot vodja proizvodnje stikalnih naprav. V Elektru Maribor je začel delati kot referent v razvoju in ves čas napredoval. Od leta 2005 do 2010 je bil direktor sektorja distribucije. Vsa leta se je izobraževal in v lanskem letu opravil magisterij. Je član več strokovnih društev s področja elektrotehnike, prejel pa je tudi več nagrad in strokovnih priznanj.

Razmišljati inovativno, dajati predloge, invencije, inovacije je del njegovega razmišljanja. Leta 1994 je objavil v Ul. RS svoj patent pod št. 9300600.

Mag. Marjan Zorman, vaš predlog je bil izbran za grafični simbol Inovacijske platforme. Znak je preprost in izredno prepoznaven. Kakšna misel, ideja vas je vodila, da ste predlagali tak logotip?

V razpisu v Infotoku ni bilo napisanih kriterijev, kakšen bi naj logotip bil, npr. barva, velikost ...

Vodilo mi je bila misel, da mora znak vsebovati prepoznavno barvo podjetja, to je rdeča barva, ter predstaviti vsebino – namembnost. Ob bok rdečemu znaku podjetja sem v elipso dodal črki IP (Inovacijska platforma). Z elipso – krogom sem želel ponazoriti, da se možnost izboljšav nikoli ne zaključuje.

Logotip št. 1

Logotip št. 2

Logotip št. 3

Logotip št. 4

Logotip št. 5

Imate še več idej?

Vedno sem razmišljal, kako izboljšati delovni proces. Z dajanjem predlogov sem pričel v TSN-ju, Tovarni stikalnih naprav, kjer sem bil vodja razvoja stikalnih naprav in pozneje vodja proizvodnje. S tem sem nadaljeval v našem podjetju in leta 1994 patentiral inovacijo z naslovom »Element za priključitev kratkostične in ozemljitvene priprave na varovalno podnožje ali varovalne letve«. V letih od 1987 pa do 1993 sem predlagal tri inovacije s področja elektro stroke in v letu 2011 oblikoval sedem predlogov. Inovativno razmišljanje je del mojega vsakdanjika.

Za ta razpis sem pripravil več predlogov, v izbor je prišel zmagovalni.

Kakšen je vaš pogled na projekt inovacijske platforme oz. na možnost, da zaživi v polni meri?

Pri uvedbi tega projekta pogrešam zapisano »inovacijsko kulturo podjetja«, ki je zelo pomembna pri razvoju inovativnosti v podjetju. V njej je zapisano, da so za spodbujanje inovativnosti potrebni dobri medsebojni odnosi, saj so večinoma zadovoljni ljudje bolj kreativni. Pomembno vlogo pri tem ima vodilna struktura, ki mora skrbeti za dobro organizacijsko klimo. Če v podjetju ni dobre klime in medsebojnih odnosov, zaupanja med zaposlenimi in

Na predstavitev Inovacijske platforme po organizacijskih enotah, dveh storitvenih enotah in na upravi smo zaposleni lahko glasovali anonimno.

Komisija za ocenjevanje svežih idej in udarnih predlogov je preštela oddane glasovnice in ugotovila, da je največ glasov dobil predlog št. 4.

Avtor zmagovalnega logotipa je gospod mag. Marjan Zorman.

Avtorji ostalih predlogov so: Bernardka Kos, Damir Kapušin in Boris Unuk.

Izid glasovanja je bil naslednji:

- Logotip št. 1 – 85 glasov
- Logotip št. 2 – 66 glasov
- Logotip št. 3 – 65 glasov
- Logotip št. 4 – 92 glasov
- Logotip št. 5 – 39 glasov

Gospodu mag. Marjanu Zormanu čestitamo za zmago.

vodstvom, vidim manj možnosti za uspeh inovacijske platforme. Drugi problem vidim v trenutni svetovni gospodarski krizi, ki je zajela tudi nas in še dodatno vpliva na razmišljanje posameznika.

V gospodarski krizi je tako, da ljudje razmišljajo manj o tem, kako bi skrajšali delovni proces. Velikokrat to ni v njihovem interesu, saj to zanje lahko pomeni tudi izgubo delovnega mesta. Raje delajo manj, počasneje kot običajno, saj bi hitro opravljeno delo zanje pomenilo tudi manj plačila. Novih naročil pa zaradi krize ni.

Poleg tega so obremenjeni z vprašanjem preživetja, ki jih naravnost sili v to, da delo obdržijo čim dlje, saj to zanje pomeni denar, ki ga potrebujejo za preživetje.

Raziskave kažejo, da so v večini primerov resnično zadovoljni delavci tisti, ki so pripravljeni prispevati k razvoju družbe, v kateri delajo, pri nezadovoljnem delavcu pa je te volje manj. Nazoren primer so uspešna podjetja, kjer ljudje med seboj tekmujejo, kdo od njih bo pripomogel več k temu, da se delovni proces izboljša.

Kaj predlagate zaposlenim v zvezi z inovacijsko platformo, kaj priporočate promotorjem, kako naj opravljajo svoje poslanstvo?

Zaposleni naj skrbijo za dobre medsebojne odnose in razmišljajo inovativno, naj si upajo dajati predloge in vztrajajo pri tem, da se njihov predlog, udarni projekt ali njihova ideja začne izvajati.

Vloga promotorjev ni enostavna. Sam vidim delo promotorja kot odgovorno nalogo, saj mora biti promotor pri svojem delu, se pravi pri izpolnjevanju vlog predlagateljev, strokoven in predvsem "pismen". Zelo pomembno je, kako se sestavi prijava, saj ta pomeni začetek celega postopka.

Predlagam jim, da naj v prvi vrsti poizkušajo sami izpolniti prijave, se pravi, dati svoj lasten predlog izboljšave in biti tudi na takšen način zgled zaposlenim v svoji sredini. Pa še eno korist bodo imeli od tega: v primeru, da bodo pri izpolnjevanju obrazcev naleteli na določena vprašanja, dileme in jih pri sebi rešili, bodo lažje pomagali drugim. Seveda je tu projektna pisarna, ki bo morala pri tem igrati glavno vlogo in ne le birokratizma.

Z mag. Marjanom Zormanom sva se kar nekaj časa pogovarjala o tem projektu in možnostih podjetja, da je pri svojem poslovanju čim uspešnejše.

Vidim ga kot strokovnjaka v stroki, ki bi lahko še veliko pripomogel k uspešnemu poslovanju podjetja, posebno na področju inovacij.

Hvala za sodelovanje pri projektu "Inovacijska platforma" podjetja, mag. Marjan Zorman.

» Besedilo: **Andrej Pavšič** » Fotografije: **Andrej Pavšič, Damir Kapušin**

Oddelek procesnega vodenja ali kako naročiti malico

Kaj je procesno vodenje in kaj je daljinsko vodenje? Ali sta med seboj povezana, se morda z njima srečujemo vsak dan, a se tega niti ne zavedamo?

Za lažje iskanje odgovorov si zamislimo preprosto vsakodnevno situacijo. Čas je za malico in ker mi želo-dec pošilja opozorilo, da je lačen, pokličem sodelavca. Ta mi pojasni, da v trgovini že kupuje malico, zato mu hitro naročim še sendvič z žemljo zame. Od sodelavca iz trgovine kmalu sprejem klic, da žemlje še niso pečene, zato se odločim, da bo tudi sendvič s kruhom zadovoljil mojo lakoto. Kaj je v tem primeru vodeni objekt, kje se je odvijal proces vodenja, ali se je dogajanje odvijalo na daljavo? No, daljava je v opisanem primeru očitna, 300 metrov od Glavnega trga namreč.

Zdaj pa skok v teorijo. Strokovno pravimo, da je sistem daljinskega vodenja sistem, ki za vodenje objekta (naprave, sistema ...) iz oddaljene nadrejene lokacije vključuje tudi sistem za komunikacijo med nadrejeno lokacijo in objektom vodenja. To pomeni, da objekt, proces vodimo na daljavo. Rečemo lahko, da so za sistem daljinskega vodenja značilni: vodenje, daljava in nadzorni sistem, iz česar lahko posplošimo, da ves sistem tvorijo trije elementi:

- vodenje (to je proces vodenja na nadrejeni lokaciji),
- komunikacija in
- vodeni objekt.

Procesno vodenje lahko opišemo kot obdelavo podatkov, ki smo jih zbrali iz

Damir Kapušin

objekta vodenja. Z ustrezno izbranimi algoritmi te podatke obdelamo z namenom, da se objekt vodenja obnaša v skladu z našimi zahtevami. V mnogih primerih se procesno vodenje izvaja na daljavo tako, da sta pojma procesno in daljinsko vodenje tesno povezana.

Če se vrnemo k našemu primeru nakupa malice, je daljava nesporna, podatki so se izmenjevali po telefonu, vodeni objekt, pravzaprav subjekt, je sodelavec, jaz pa predstavljam nadrejeno lokacijo, kjer poteka proces vodenja s pomočjo ustreznih algoritmov (v moji glavi).

Na podoben način, z uporabo modernih tehnologij s področja informatike, računalništva in telekomunikacij, v podjetju Elektro Maribor izvajamo nadzor in vodenje našega visokonapetostnega in srednenapetostnega elektroenergetskega omrežja vključno z videonadzorom nekaterih objektov. **Neposredno izvaja naloge vodenja obratovanja distribucijskega omrežja distribucijski center vodenja (DCV) kot del službe obratovanja.** Naloge DCV obsegajo nadzor in krmiljenje distribucijskega elektroenergetskega sistema, načrtovanje obratovanja, koordinacijo vodenja obratovanja, analizo izpadov, okvar in izdelavo obratovalne statistike, če naštejemo samo najpomembnejše. Proces vodenja se torej izvaja v DCV.

Vodeni objekti so v našem primeru (Elektro Maribor):

Andrej Pavšič ureja grafični prikaz enopolne sheme RTP

- energetski vodi (VN- in SN-daljinovodi in kablovodi),
- 19 razdelilnih transformatorskih postaj,
- 5 težiščnih transformatorskih postaj in
- 14 SN/NN-transformatorskih postaj, poleg tega pa še
- več kot 100 stikal na stojnih mestih SN-daljinovodov (DVLM) in
- 69 lokatorjev okvar na stojnih mestih SN-daljinovodov.

Podatki za potrebe vodenja na daljavo se prenašajo preko IKT omrežja Elektra Mari-bor.

DCV ter vsi vodeni objekti so opremljeni z ustrezno strojno in programsko opremo, ki omogoča procesno vodenje na daljavo. V štirinajstih RTP in DCV pa je nameščena tudi oprema za videonadzor objektov in njihovo protivlomno zaščito. Oprema za procesno vodenje in videonadzor obsega:

- podvojeno, od poslovnega računalniškega omrežja ločeno lokalno računalniško omrežje DCV (LAN),
- sistemske in aplikacijske strežnike z bazami podatkov (Oracle),
- delovne postaje za dispečerje, analitike in razvijalce ter administratorje sistema vodenja,
- čelne računalnike (FEP), konverterje protokolov, modeme, ethernet stikala, radijske postaje in repetitorje,
- računalnik za oddaljen dostop do nekaterih lokalnih nadzornih računalnikov in koncentradorjev v RTP,

- nadzorni računalnik videonadzornega sistema,
- strežnike in arhivske enote videonadzornega sistema,
- lokalne nadzorne računalnike s programskim paketom SCADA,
- lokalne koncentradorje podatkov za potrebe vodenja,
- oddaljene končne postaje (RTU – remote terminal unit),
- lokatorje okvare,
- videonadzorno opremo (kamere, analogno/digitalne pretvornike) ...

Za pravilno delovanje našete strojne in programske opreme je zadolžen kolektiv oddelka procesnega vodenja.

Dela na opremi in napravah za vodenje, videonadzor in protivlom ter komunikacijo obsegajo:

- aktivno spremljanje delovanja naprav,
- redne preglede,
- administratorske posege v programsko opremo,
- dopolnjevanje in dograjevanje podatkovnih baz in grafičnih prikazov omrežja, ki so v glavnem rezultat izgradnje elektroenergetskega omrežja,
- parametriranje in konfiguriranje naprav,
- diagnosticiranje okvar ter njihovo odpravljanje,
- revizije DVLM,
- vključevanje novih naprav,

- funkcionalne preizkuse vodenja pri novogradnjah in revizijah ...

Za segment daljinsko vodenih ločilnih mest (DVLM) je zadolžen Leopold Šiško, za opremo vodenja v razdelilnih in težiščnih transformatorskih postajah ter za ves videonadzorni in protivlomni sistem pa skrbi Damir Kapušin. Učinkovito delovanje opreme v DCV neposredno zagotavlja Andrej Lunežnik in Andrej Pavšič, ki tudi koordinirata delo oddelka procesnega vodenja.

V letih 2010 in 2011 smo poleg osnovnega zagotavljanja nemotenega delovanja celotnega sistema za procesno vodenje in videonadzor uspešno sodelovali tudi pri izvedbi investicij v elektroenergetske objekte.

Tako smo poskrbeli za vključitev petih novih objektov v videonadzorni sistem ter vključitev dveh RTP in 14 DVLM v sistem procesnega vodenja, zamenjali smo šest koncentradorjev za vodenje ter tri računalnike za lokalno SCADA-o. Bili smo pobudniki ločitve poslovnega in tehničnega (videonadzor, procesno vodenje, digitalni radio, MKEE ...) IKT-omrežja Elektra Maribor – tehnični LAN. Preko tehničnega LAN-a smo si omogočili oddaljeni dostop iz DCV do nekaterih koncentradorjev za vodenje v RTP (hitrejši servisni ukrepi).

Naša neposredna udeležba pri posodobitvi opreme za vodenje v DCV obsega številna usklajevanje podatkov med bazami, testiranja opreme pri dobavitelju in v DCV, usklajevanja zahtev med končnimi uporabniki opreme ... Na letošnji konferenci slovenskih elektroenergetikov CIGRE-CIRED smo tako s tremi referati predstavili naše najpomembnejše aktivnosti.

Ciljev in izzivov tudi v prihodnosti ne manjka. Zaključiti bo treba vse sklope projekta posodobitve opreme DCV, zamenjati najstarejšo napravo za vodenje v RTP Dobrava s sodobnejšo, izvesti prehod komunikacije med DCV in RTP iz protokola IEC 60870-5-101 na 104, proučiti in izvesti prehod komunikacije z DVLM na digitalni radijski sistem, aktivno sodelujemo v projektih pametnih omrežij ...

In medtem ko bomo angažirani v vseh teh in drugih projektih, bom na daljavo v trgovino sodelavcu naročil, naj v sendvič za malico dodajo še sir. Razdalja bo, kot že vemo, 300 metrov Glavnega trga, objekt oziroma subjekt vodenja bo sodelavec, proces vodenja pa se bo po samo meni znanih algoritmih že spet odvijal v moji glavi. Procesno vodenje na daljavo pač ...

Siemensov FW 537 je najstarejša naprava za vodenje na daljavo, ki jo uporabljamo v Elektru Maribor. Namenjena je za vodenje 110/10kV dela RTP Dobrava in je v obratovanju že od leta 1981.

Za parametrisiranje in izvajanje diagnostike na napravah za vodenje MIS92-1000 še vedno uporabljamo enega najstarejših prenosnih računalnikov IBM (letnik 1992).

Do konca letošnjega leta bomo zaključili s prenovo opreme za vodenje v DCV. Kupljena programska oprema za vodenje distribucijskega elektroenergetskega omrežja je še vedno najsodobnejši in najučinkovitejši primerek takšne opreme med distribucijskimi podjetji v Sloveniji.

Med DCV in RTP, TTP, TP ter DVLM se za potrebe procesnega vodenja prenaša približno 18000 vhodno izhodnih podatkov. Iz objektov neprestano prenašamo v DCV 2000 analognih meritev, 1000 položajev stikal in 14000 najrazličnejših alarmov. Iz DCV lahko izdamo 1000 komand za preklape stikal.

↳ Besedilo: Lara Radonjič

Letno poročilo Elektra Maribor 2010

Pri zasnovi letnega poročila za leto 2010 smo sledili usmeritvi Elektra Maribor, ki je v prejšnjem letu začrtal novo poglavje v delovanju na področju ekologije in ohranitve naravnih virov. Predstavitev blagovne znamke E-Mobil in s tem odmik od klasičnih virov napajanja prevoznih sredstev ter občutno zmanjšan vpliv na okolje, ki ga imajo električna vozila, smo želeli prenesti tudi v sporočilo letnega poročila 2010.

To nam je uspelo na dva načina: skozi strani letnega poročila nas pelje zgodba POŠILJKE ZA PRIHODNOST Zelene planeta, kjer se vsi (še posebej pa Elektro Maribor d.d.) zavedajo truda, ki ga moramo vložiti danes, da bodo svet, ki ga poznamo, spoznali tudi naši zanamci. Zgodbo nadgradi PAKET SONČEK, ki s ponudbo približa okolju prijazno energijo končnemu kupcu,

saj je lastna elektrarna s pomočjo Elektra Maribor sedaj dostopna vsem.

Seveda bi bila zgodba nepopolna, če bi za letno poročilo uporabili tiskovino, ki je okolju neprijazna. Zato smo se odločili za inovativni, sodobni nosilec – kartico USB, na katero smo naložili slovensko in angleško verzijo v formatu pdf. Kartico smo umestili v škatlo iz okološkega predelane kartona in dodali osebno sporočilo za vsakega prejemnika. Pošiljko za prihodnost smo opremili s personalizirano pošto znamko s podobo, ki jo Elektro Maribor uporablja za korporativno komuniciranje.

Elektro Maribor tudi pri komuniciranju s poslovnimi partnerji ohranja podobo, skladno z usmerjenostjo v pridobivanje energije iz obnovljivih virov energije. To nam je uspelo tudi pri letnem poročilu 2010.

➤ Besedilo: Timotej Čelofiga

Zlata nit 2011

Model kriterijev izbora Zlata nit

Kaj je Zlata nit?

Ti dve besedi priključita različna pojmovanja. Nekateri ob tem pomislimo na nekaj žlahtnega, nekateri na nekaj, kar traja, drugi na nekaj, iz česar so stekane vezi. Vse to in še mnogo več so prepoznali vsi sodelujoči v Zlati niti.

Kaj torej je dejansko Zlata nit? Je medijsko-raziskovalni projekt, ki je nastal v sodelovanju časopisa Dnevnik in Univerze v Ljubljani. Gre za prepoznavanje in promoviranje najboljših zaposlovalcev kot tudi za preverjanje kakovosti odnosa med organizacijo in zaposlenimi.

Namen projekta je vseslovenski izbor najboljših zaposlovalcev v treh kategorijah podjetij (mala, srednja in velika) z željo vplivati na bolj dinamičen razvoj odnosa med podjetjem in zaposlenimi. Primerjava med podjetji pa predstavlja temelj, na katerem lahko gradimo učinkovitost slovenskega gospodarstva. Išče se torej podjetje, ki je zgled in navdih za celotno slovensko družbo.

Zaradi želje po napredku, zaradi želje biti boljši bo podjetje Elektro Maribor d.d. v letu 2011 pristopilo k projektu Zlata nit. Zaposleni bomo imeli možnost, da v sklopu 39 vprašanj v šestih kategorijah ocenimo naslednja področja:

Dnevnikov projekt Zlata nit podpira najvidnejši predstavniki poslovne javnosti, civilnih združenj in akademskega sveta. Častni pokrovitelj projekta Zlata nit je Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve RS.

- temeljni odnos med podjetjem in zaposlenim,
- vloga in kakovost dela posameznika v podjetju,
- organizacijska kultura, klima in medosebni odnosi,
- podjetnost in inovativnost,
- kakovost delovnega okolja,
- osebna rast in razvoj.

V želji po čim bolj realnih rezultatih naprošamo zaposlene, da si za ocenjevanje vzamejo 10 minut časa. Samo ocenjevanje bo teklo med vsemi zaposlenimi. Vsi zaposleni z dostopom do interneta bodo ocenjevali po elektronski poti na spletni strani, vsi ostali pa bodo po enotah imeli možnost izpolniti vprašalnik v pisni obliki. O vseh nadaljnjih aktivnostih (terminu, naslovu spletne strani ...) boste obveščeni.

➤ Besedilo: Aleksandra Kohek, Irena Podgrajšek

Izobraževanje Office 2011

Že nekaj časa v podjetju izboljšujemo računalniško programsko opremo. **Začeli smo uporabljati nov program Office 2010, ki omogoča lažje in hitrejše delo na računalnikih.** Na osnovi tega in zaradi poenotene uporabe Office rešitev in vpeljave novega sporočilnega sistema smo v podjetju organizirali izobraževanje, ki se ga je udeležila skoraj tretjina zaposlenih. Osemurnega tečaja se je udeležilo 323 zaposlenih.

Izobraževanje je potekalo v več skupinah na Upravi in na vseh območnih enotah v juniju, avgustu in septembru. Možen je bil tudi prehod iz ene skupine v drugo, če je posameznik kdaj manjkal.

Predavanja so izvedli predavatelji iz B2 d.o.o. strokovno in na razumljiv način. Vsi udeleženci smo dobili potrdila o udeležbi, kot nagrado pa imamo na voljo še eno leto brezplačno spletno učenje. S tem lahko utrjujemo pridobljeno znanje in učenje.

Do spletnega učenja dostopate na spletni strani **www.spletno-ucenje.com**. Prijavite se lahko z naslednjimi podatki:

- uporabniško ime:
npr. ime.priimek@elektro-maribor.si.

Drage sodelavke in spoštovani sodelavci!

Krepko se izteka prva polovica leta 2011, smo že v jeseni. To je leto, za katero so bili napovedani pretresi, težki časi, hujši kot v letu 2010. Pa je bilo res tako ali pa so bile napovedi preveč pesimistične?! Ne eno ne drugo, enostavno smo mi s svojim delom prispevali maksimalno, da bi napovedane črnooglede situacije kar najlažje premostili. Prepričan sem, da nam je uspelo zaradi naše zavzetosti. Da pa je pred nami in izhodom iz krize še kar nekaj krogov teka, bo treba razporediti moči. Da jih bomo morali preteči, nam je jasno bolj kot kdaj koli prej.

Pravzaprav ne gre za zmagovalca in porazenca, gre za fair play in učinkovitost.

Do konca leta bo energetika, še posebej distribucija, na velikih preizkušnjah, na tako imenovanem testiranju vzdržljivosti, kar pomeni sinhronizirano interesno delovanje z vodstvenim managementom nasproti požrešnim željam tujega in domačega poceni pridobljenega kapitala ali pa zlitjem z željami lastnika in odhodom dobička v zasebne sfere. V sindikatu ne želimo biti petelini, ki so prezgodaj kikirikali, želimo biti le predstavniki zaposlenih, ki prej kot kdorkoli drug opozarja na vse možne scenarije. Področja, kot so zaposlovanje, integriranje z "velikimi" (HSE), pisma o nameri, razdruževanju (ko se drugi povezujejo), energetska politika nasploh (NEP in Energetski zakon itd.) so bila vedno neugodna in na njih so se lomila kopja, ki so pozneje, ker niso bile usklajena s socialnimi partnerji, prinašala veliko nezadovoljstva in nestrokovnosti. Tako imenovana tesnejša sodelovanja, iskanje kohezijskih in sinergijskih učinkov in teatralno obnašanje smo v SDE že preživeli.

Pred dvema letoma so predstavniki Vlade RS (na direktoratu za energetiko) govorili, da je edina prava pot "avtocesta", ki so jo nakazali in jo še poskušajo prikazovati kot edino možno opcijo. Pa se je izkazalo, da je več poti, ki so cenejše in racionalnejše kot pa le interes peščice politikov in posameznikov, ki se dobro spoznajo na črne gradnje in dotok kapitala in s tem posledično dobička.

Ne morem mimo sedanjega (sedaj že nekdanjega) ministra za gospodarstvo, ki nima prav nič z gospodarstvom. V kratkem prehodnem obdobju ni pokazal niti malo posluha za socialni dialog, popolno neko-

munikativnost, neodločnost in nezainteresiranost za energetske problematiko. Da je bil boljši kot minister brez listnice, je jasno.

Nejevoljen sem in ogorčen nad tem, kar je Vlada RS v tem "neizpetem" mandatu storila, ali bolje, ne storila za EES (elektroenergetski sistem), da smo morali celo z napovedjo generalne stavke v energetiki reševati vsebino problemov in predstavnik Vlade RS prisiliti v dialog. Da smo morali na sodiščih dokazovati, da je zaščita delavcev in delovnih mest zakonita poteza in obveznost sindikatov. Mislim, da se bomo morali spet poslužiti sodišč v bodočnosti. Zakaj to trdim? Enostavno zato, ker je AUKN od NS distribucijskih družb in njihovih uprav zahteval, da se na skupščinah družb sprejmejo sklepi, ki vodstva družb silijo v kršenje zakonodaje in kršenje določb PKP. Zavedajoč se problema, pritiskajo na uprave družb z željo po odpovedih PKP in na tak način na manjše pravice delavcev.

Pravijo, da je vlada padla, ker smo tudi sindikati pripomogli k temu s svojimi referendumi in prepričevanjem naroda, da naj ne delajo do smrti na svojih delovnih mestih in da naj mladi dobijo priložnost za zaposlitve. Enako kot sindikati je imela tudi vlada vse vzvode in možnosti prepričevanja naroda, a ji žal pač ni uspelo.

Premalo je prostora v tem Infotoku, da bi opisal vse, čemur smo posvečali posebno pozornost.

Našim kolegicam in kolegom, ki z izčlenitvijo v hčerinsko družbo Energija Plus d.o.o. zavijajo na samostojno, poslovno, evropsko in z direktivo podkrepljeno pot, želim vse najboljše. Z dogovorno politiko smo v sindikatu materi in hčeri priskrbeli dobro popotnico. Pričakujem tudi, da se bo enako povzeto dogajalo tudi pri morebitni reorganizaciji na omrežnem delu družbe, kar bi pomenilo za ta del dejavnosti mirnejše in stabilnejše soočanje s konkurenco.

Na Izvršnem odboru sindikata v družbi v zadnjem času intenzivno delujemo tudi za spremembe Statuta SDE, pri organiziranju zborov in srečanj s strokovnjaki iz Kapitalne družbe d. d., da bi na ta način čim bolje informirali zaposlene, kako in kaj po izteku desetletnega varčevanja v tako imenovanem II. pokojninskem stebru. Dogovori in opcije so odprte, čakamo pa še nekaj predstavitev.

Jurij Tretjak, predsednik SDE Elektro Maribor d.d.

Rad bi izkoristil priložnost, da pozovem tudi oba kolega, ki sta člana NS naše družbe, da s še večjim žarom energijo usmerita v problematiko predlaganih ukrepov in poročil ter da nadaljujeta z izpostavljanjem svojih stališč in mnenj v korist zaposlenih.

Kaj prinašata novi Nacionalni energetski program in novi Energetski zakon, je še odprto vprašanje. V SDE Slovenije ne moremo pristati na kakršno koli zmanjševanje pravic zaposlenih, pa naj bo država še tako zahtevna. Ni logično, še manj pa je jasno, zakaj se izvajajo in se poskušajo izvajati tudi ukrepi, ki bi popolnoma zreducirali nekatere pridobljene pravice. Ali to pomeni, da bomo v naši državi resnično srečni in zadovoljni samo, ako bomo vsi enako revni in na isti ravni in ali bomo tedaj resnično zadovoljni, ker nihče ne bo imel preveč? Namesto, da bi pustili dejavnosti, ki dobro funkcionirajo, pri miru in spodbujali tiste dejavnosti, ki škripajo, pri nas delamo na tem, da je treba tudi tiste, ki dobro delajo, spraviti na enak (nižji) nivo, da bo mir. Čudna politika, morda bo pa nova, sveža Vlada RS imela kaj več posluha za drugačne metode in socialni dialog.

Tudi v Koordinaciji distribucijskih družb budno in družno spremljamo, kaj se dogaja na tem področju kot tudi drugod, na primer v proizvodnji in prenosu ter ostalih dejavnostih v energetiki. Prav je, da zajamemo sopo in se pripravimo na naslednjih nekaj mesecev trdega dela. Ob zaključku tega prispevka bi želel vsem zaposlenim veliko delovnih navdihov, kreativnosti in zadovoljstva.

↳ Besedilo in fotografije: **Irena Podrajšek**

Sestava izvršnega odbora sindikata predstavitev članov

Število sindikalnih zaupnikov v podjetju je določeno na podlagi notranje organiziranosti podjetja, pogoji za delo pa so določeni v pogodbi med upravo in sindikatom.

Na osnovi teh določil ima vsaka enota in uprava svojega sindikalnega zaupnika, predsednika sindikata podjetja pa volijo člani. Funkcija se opravlja 5 let. Po izteku mandata traja imuniteta poverjenika eno leto.

Prav tako se na osnovi pravil Sindikalne konference sindikata energetike določa število članov sindikalne konference v podjetju. Pri nas so glede na število zaposlenih v enotah in skupnem številu zaposlenih v podjetju imenovani 4 člani, in sicer: Jure Tretjak, ki je v tem obdobju tudi podpredsednik sindikalne konference delavcev energetike, Marjan Ajlec, Zvonko Črešnik in Ludvik Bauer.

Sindikalni poverjeniki in njihovi namestniki po enotah so:

- SE MARIBOR: **Jože Roškar** do 2016
namestnica: Beti Šlehta do 2016
- SE LJUTOMER: **Drago Novak** do 2014
- OE MARIBOR Z OKOLICO:
Milan Kojc do 2016
namestnik: Erih Erjavec, ml. do 2016
- OE MURSKA SOBOTA:
Ludvik Bauer do 2015
namestnica: Gabrijela Oberleitner do 2015
- OE GORNJA RADGONA:
Marjan Ajlec do 2014
namestnik: Albin Steyer do 2014
- OE PTUJ: **Zvonko Črešnik** do 2016
namestnik: Edvard Mertuk do 2016
- OE SLOVENSKA BISTRICA:
Marjan Leskovar do 2015
- UPRAVA: **Jurij Tretjak** do 2013
namestnica: Zdenka Žerjav do 2013

SE Maribor: Jože Roškar

OE Gornja Radgona: Marjan Ajlec

SE Ljutomer: Drago Novak

OE Ptuj: Zvonko Črešnik

OE Maribor z okolico: Milan Kojc

OE Slovenska Bistrica: Marjan Leskovar

OE Murska Sobota: Ludvik Bauer

Uprava: Jurij Tretjak

» Besedilo: Jurij Tretjak

Življenje s Kapitalsko družbo

oz. kaj bomo naredili jutri s privarčevanim denarjem podjetja za pokojninsko rento

Z nekaj besedami je resnično težko opisati način in potek vseh aktivnosti v minulem 10-letnem obdobju varčevanja v II. pokojninskem stebru.

V prvem tednu meseca oktobra 2011 smo v sindikatu organizirali po vseh OE, SE in upravi predstavitev poslovanja, vlaganja in upravljanja Kapitalske družbe d.d. Gospod Dino Šterpin iz Modre zavarovalnice (MZ) je zelo nazorno in strokovno prikazal način upravljanja s privarčevanimi oziroma vplačanimi sredstvi posameznikov in družbe Elektra Maribor d.d.

Na zborih so izčrpno poročali tudi o izčlenitvi Modre Zavarovalnice iz KD itd. Zanimivejša je druga stran in vprašanja, kaj sedaj narediti in kako naprej.

Za začetek naj spomnim na samo tri pomembne točke, na katere smo nekako pozabili ali pa jih nočemo slišati:

- 1. Prvotni in edino smiselni namen 10-letnega varčevanja je bilo varčevanje in to rentno.**
- 2. Poleg rentnega varčevanja je bilo članom omogočeno tudi izplačilo gotovine na njihovo izrecno željo.**
- 3. V primeru dviga gotovine je seveda potrebno plačati dohodnino in nekatere druge stroške, ker bo denar porabljen nenamensko (potrošniško).**

Res je, da je razen nekaterih posameznikov večina kolegic in kolegov seznanjena s pogoji, vsebino in načrtom delovanja KD ter finančnim poslovanjem in naložbeno politiko KD. V obdobju, ki je pred nami oziroma je že za nami, pa je prevladala želja po izplačilu privarčevanih zneskov, kar je povsem legitimna pravica vsakega posameznega člana KD in zaposlenega v Elektru Maribor d.d.

Samo za osvežitev spomina: da smo v SDE Slovenije lahko za približno 8.500 energetskih delavcev leta 2001 izpeljali ta projekt, je bilo potrebno v vsakem podjetju izpolniti edino zakonsko zahtevo: da se najmanj 51 odstotkov vseh zaposlenih strinja z načinom varčevanja in da ti s tem namenom tudi podpišejo pristopne izjave. V Elektru Maribor d.d. je bil ta odstotek skoraj 100.

Enak kriterij velja tudi danes, in sicer: če več kot 51 odstotkov vseh zaposlenih

izstopi iz omenjenega načina varčevanja, pogodba ne velja in delodajalec ni več obvezan plačevati mesečnih premij zaposlenim. To velja tudi za tiste, ki bi kljub temu želeli ostati člani.

Za izstop se šteje vsako gotovinsko izplačilo, saj mora član podati podpisano pisno izstopno izjavo z zahtevkom za gotovinsko izplačilo.

No, zdaj smo pa tam, tu si dovolim imeti tudi svoj komentar. Da Slovenci ne potrebujemo zunanega sovražnika in da smo tudi za to sami sebi dovolj, smo dokazali že velikokrat. Upam, da se nam sedaj ne dogaja prav to, da bomo sami zrušili nekaj, kar nosi zlata jajca!?

Kako z gotovinskim izplačilom?

Ko se odločimo za izplačilo privarčevanih sredstev, izpolnimo izstopno izjavo, delodajalec potrdi z žigom in podpisom, da je bil zaposleni resnično 120 mesecev član II. pok. stebra pri KD.

Potrjeno izjavo pošljejo članu po pošti, ta pa se sam odloči, ali bo izjavo poslal dalje ali ne. Ob tem KD oziroma Modra zavarovalnica jamči za izplačilo celotnega privarčevanega zneska, čeprav je bil osnovni namen rentno varčevanje.

Ob zahtevi za izplačilo MZ takoj plača dohodnino v višini 25 % (povprečna davčna stopnja) in ostanek nakaže članu. Ob tem se obračuna tudi 1 % izstopnih stroškov. Član veselo prejme denar na svoj TRR.

Če se slučajno zgodi, da ob vseh letnih prejemkih (za preteklo leto), kot so vse plače, regres, nagrada ob zaključku leta, jubilejne nagrade, odpravnine, prejemek iz naslova MZ itd., pade član v višji dohodkovni razred (torej najvišji), se mu pozneje "zgodi" poračun dohodnine, ki jo je dolžan plačati kot razliko med že obračunano povprečno davčno stopnjo in najvišjo predpisano v prvem dohodkovnem razredu. No, pa je vesela že malo manj pri hiši. Pa kaj bi tako, pomembno je, da smo zdravi!

Doplačilo dohodnine je vedno neugodno in najmanj pričakovano, čeprav

vsi vemo, da nas za vogalom čaka položnica DURS-a.

Kaj se lahko še zgodi?

Ob vseh izplačilih in prejemkih in predvsem zaradi višine vseh prejemkov v preteklem letu, zaradi katerih (po davčnih kriterijih) bomo" vsi zelo obogateli", se lahko zgodi, da bodo mnogi presegli spodnje cenzuse in kriterije v zvezi s socialnimi transferji. Kaj hočem povedati?

Sredstva za štipendije, sofinanciranje bivanja v študentskih domovih, bone za prehrano, socialne pomoči, otroški dodatek, plačevanje vrtcev, regresirane prehrane, pa še kaj bi se našlo, bodo lahko znižana ali pa ne boste več upravičeni do njih.

To je zelo pomembno dejstvo, ki ga ne gre zanemariti. Naslednje leto je lahko socialni položaj resnično lahko slabši ob tem, da bo potrebno plačati seveda poračun dohodnine.

Če pa na vse to samo zamahnemo z roko in se na vse poživigamo, za izgovor ali pa za opravičilo pa imamo "gnilo" državo, nezaupanje v KD in ostale finančne institucije, da bo tako ali tako vse hudič vzel, da so vsi zanič in enaki pri izkoriščanju, da je bolje, da imam vsaj nekaj ..., ja, potem pa lepo pogumno po gotovino na MZ. V isti sapi pa bomo vsem tistim, ki sem jih omenil, tudi grozni državi, "šenkali" skoraj 42 % svojih prihranjenih sredstev??!!

Moj komentar je morda oster, vendar veliko ljudi misli enako: da bi bil odnos do teh sredstev povsem drugačen, če bi morali sami od svoje plače vsak mesec nakazovati premije na KD. 10 let je to izvajalo naše podjetje, naš delež je bil precej majhen. Zanimiv pregovor pravi: "Kakor pridobljeno, tako tudi izgubljen!" Naj se to ne zgodi vam. Sicer pa, to so naše odločitve, to je naše življenje in mi smo v njem glavni akterji.

Kaj pa tisti, ki so pred upokojitvijo?

Za te bo MZ predstavila svoj paket in program ter variante najugodnejšega izplačevanja rent. Po prvih ocenah je

zelo primerna tako imenovana "turbo renta", kar pomeni, da se v nekem dogovorjenem obdobju (2 leti, 3 leta ali več let) član odloči za izplačilo celotnega privarčevanega zneska, kar mu lahko navrže od 100 do 200 € dodatne rente poleg redne pokojnine. Po dogovorjenem obdobju se znesek v celoti izplača.

Številne variante ponujajo tudi druge institucije oziroma ponudniki rentne politike, kot so Moja naložba d.d., Prva osebna zavarovalnica d.d. itd. Posamezniki si bodo morda sami poiskali drugo zavarovalnico, MZ pa bo na zahtevo člana in na podlagi pogodbe prenesla sredstva na drug naslov.

Informacije pa vsi lahko dobite pri svojih sindikalnih zaupnikih ali pri predsedniku sindikata podjetja.

Mimogrede: najbolj vprašljiva varianta, ki jo bom opisal, je lahko "biser meseca": reinvestiranje s sledečo idejo: privarčevanih 10.000 € dvignem pri MZ, plačam dohodnino, da se kar kadi (skoraj 41 %), dobim izplačanih 5.900 €, tečem na banko, ki ji zaupam, in vežem denar z obrestno mero 3–4 % letno (pomislim, tako lahko čakam ohoho let, da bom z obrestmi dobil izgubljenih 4.100 €).

In na koncu še en razmislek: po 10 letih plačevanja premij in gospodarjenja s sredstvi na naših računih pri KD oziroma MZ pri relativno varnih donosih in nika kršnem tveganju jemljemo denar in ga tečemo vezat na banko in to na tisto, ki ji popolnoma zaupamo, npr. tisti banki, ki je pred nedavnim zavozila ves svoj kapital, ki je skoraj bankrotirala, če je ne bi državljani reševali s svojim denarjem iz proračuna, ki smo jo dokapitalizirali s 440 milijoni €, ki jo je potrebno še nahraniti z dodatnimi 200 milijoni, ki je prodajala delnice po 27 €, danes pa je vrednost teh delnic nekeje med 3 ali 4 €. Postavljam si vprašanje: so to institucije, vredne zaupanja, mojega denarja? Dajmo, malo še razmislimo!

Resnica je, da si vsi želimo pravega, dobrega in koristnega nasveta, kako in kaj z denarjem, ki ga do včeraj še nismo

imeli in zato včeraj tega problema ni bilo treba reševati. Zdaj je drugače: imamo denar in imamo problem! Pri tem seveda ni kolektivne odgovornosti, je pa odgovornost za ravnanje s sredstvi odvisna od posameznika.

Sindikat je pripeljal pred 10 leti "pava z lepim perjem" na naše dvorišče, mnogi pa razmišljajo, da je vrabec lepši ptič, pa še letati zna in lepo žvrgoli. Ja, res, a pav je le pav!

Marsikomu priporočam, naj se tudi sam podrobno informira in naj ne naseđa raznim teorijam, ki so le lomastenja, podkrepljena z gostilniškimi teorijami kar tako, malo levo, malo desno, na koncu pa potrjena s kozarcem rujnega (čeprav proti rujnemu nimam nič proti).

Marsikdo bo naslednje leto pozabil, kaj piše v tej zadnji prednovoletni številki Infotoka. Res je tudi, da v sindikatu ne bomo dopuščali, da bi bili v bodoče pozabljivost in neinformiranost tisto, zaradi česar bi bili v SDE deležni kritike.

V sindikatu poskušamo vse, da bi lahko ohranili način in nivo dosedanjega varčevanja, je pa res, da sta za to potrebna najmanj dva: tisti, ki nekaj hoče in želi, in drugi, ki je vse to pripravljen tudi uresničiti in plačati.

Vsem v razmislek. Gospodarno odločitev vam želim.

» Besedilo: **Franjo Lavrenčič** » Fotografije: **arhiv Elektra Maribor in arhiv Franjo Lavrenčič**

Moja življenjska elektro zgodba – Franjo Lavrenčič

Franjo Lavrenčič je eden izmed tistih v podjetju, ki je pustil neizbrisen pečat pri razvoju športa v podjetju. Zaslužen je za delovanje Strelskega društva in je ustanovitelj Športnega društva Elektra Maribor d.d. Entuziast, ki je vedno vedel, kaj hoče.

Neuresničene mladostne želje

Že v rani mladosti je bila moja velika želja popravljati radio aparate.

Ker sta bili v tistem času za radio mehanika le dve prosti mesti, je bilo to zame nedosegljivo. Po nasvetu, naj se odločim za nekaj sorodnega, mi je uspelo ujeti zadnje učno mesto za monterja na obratu Slovenska Bistrica. Tako sem se znašel 1955 v EGŠ-ju na Tezmem. Po naključju sem bil napoten na obvezno prakso v Remontne delavnice in pri g. Menartu ostal do zaključnega izpita. Delo med merilnimi instrumenti sem z veseljem opravljal. V nestrpnem pričakovanju in obljubi takratnega vodstva, da me želi obdržati, sem čakal na prvo zaposlitev. Še danes slišim po telefonu izrečene besede glavnega direktorja Sakelška, ki je dejal: "Mi rabimo mlade monterje na terenu in namesto v Sl. Bistrico greste k OE Okolica in to na Rajon Ruše".

Med ruškimi "desovci" ki so me lepo sprejeli in uvedli v delo, ki mi je bilo popolnoma tuje, sem ostal dve leti. V tem obdobju sem bil član Strelskega društva Tobi in rekreacijsko igral odbojko v vaški ekipi. Zahvaljujoč komu, so me našli in že 1960. leta sem nastopal v obeh disciplinah na zame nepozabnih športnih igrah Elektra Maribor v Celju.

Franjo Lavrenčič na športnih igrah v Celju 2011

Nadaljevanje resnejšega obdobja

Po vrnitvi iz Jugoslovanske ljudske armade (JNA) sem pristal v elektro servisu Maris in novo naključje je hotelo, da je prišlo do pripojitve servisa k obratu Elektro Maribor okolica. Tokrat so bile pozdravne besede nekdanjega obratovodje Kosmača prijaznejše, in sicer:

"Čeprav se izmikamo, pa vseeno fkup pridemo." (V savinjskem narečju.) Delo v servisu je bilo zanimivo, novi sodelavci nepozabni kolegi, pravi kolektiv. To je bilo obdobje, ko smo si ustvarjali družine in se skupaj veliko družili. Ob tem je bilo v kolektivu veliko športnih aktivnosti in številnih nastopanj.

Leta 1968 je sledilo novo presenečenje, napotitev v takrat ustanovljeno delovodsko šolo v Mb.

Po uspešnem zaključku sem bil v dilemi, kako naprej in odločil sem se za nadaljevanje. Ker nisem imel pogojev za neposredni vpis na VTŠ, sem moral opraviti sprejemne izpite. To je bil moj prvi študij ob delu, ki sem ga v skupini sošolcev iz firme uspešno končal. Sledila je premestitev v pripravo dela, kjer mi je veliko pomagal z nasveti g. Žugman. Peščica diplomantov

Sestava odbojarske ekipe, ki je tekmovala na športnih igrah v Celju leta 1960. Franjo Lavrenčič je četrti iz leve proti desni

se nas je odločila za nadaljevanje študija na ekonomsko-tehnični smeri VEKŠ-a, ki sem ga končal leta 1981. Tega leta sem prevzel vodenje TOZD-a Elektro Maribor Okolica. Bili so časi samoupravljanja, nenehnih sprememb in neljubih referendmov, a delo je kljub temu teklo po običajnih tirnicah brez psihičnih stresov, le napisne table smo pogosto menjavali.

Novo obdobje

Polni pričakovanj smo dočakali osamosvojitve, svojo državo, pa tudi težave. Začeli so se krhati medsebojni odnosi, tudi med delodajalci in delojemalci. Po spremenjeni vlogi sindikata je zamrla še športnorekreacijska dejavnost. V izogib temu sem na kolegiju dal pobudo, da tudi mi ustanovimo športno društvo. Ideja je dobila podporo in tako je bilo aprila 1996 ustanovljeno ŠD Elektro Maribor.

Da je bila odločitev pravilna, se je kaj hitro pokazalo s ponovnim razcvetom športa tako znotraj podjetja kot v okviru ELES-a. Po mojem odhodu v pokoj leta 2000 sem predsedovanje prepustil naslednikom. Po nekaj zapletih smo zadeve uredili in menim, da društvo uspešno deluje.

» Besedilo: Irena Podgrajšek, Dušan Kovačič » Fotografije: arhiv Elektra Maribor, Dragan Radulović, Timotej Čelofiga

Praznovanje 15. obletnice Športnega društva Elektra Maribor pri Iršiču v Žabljeku

Športno društvo podjetja letos beleži že 15. obletnico obstoja. Ta dogodek so člani društva praznovali v gostišču Iršič v Žabljeku pri Laporju v petek, 21. maja 2011.

Ob tej priložnosti so imeli tudi letni občni zbor in obeležili 50. obletnico delovanja strelskega društva Elektra Maribor.

Z Dušanom Kovačičem, dolgoletnim podpredsednikom društva, sva sestavila zapis dogajanja na tem srečanju.

Druženje se je pričelo v dopoldanskih urah. Prvi so odšli na pot po bližnjem hribovju pohodniki in kolesarji. Program se je nadaljeval z igranjem malega nogometa na travi. Rekreativno so med seboj pomerili tenisači in šahovski veterani. Nekaj je bilo tudi odbojke. Na srečanju so se prvič predstavili s svojimi jeklenimi 2-kolesnimi konjički člani na novo ustanovljene moto sekcije, ki ima trenutno 36 članov. Vodi jo Miran Preinig.

Po zaključku športnih aktivnosti se je pričel 15. jubilejni občni zbor, ki ga tradicionalno vodi že vrsto let gospod Franjo Lavrenčič. Ob tej priliki je svoje dolgoletno delovanje v okviru podjetja predstavilo strelsko društvo, ki letos slavi 50. rojstni dan. **Za delovanje obeh društev, tako športnega (njen ustanovitelj) kot strelskega ima veliko zaslug Franjo Lavrenčič.**

Tokratna organizacija in občni zbor sta bila v rokah podpredsednika društva, Dušana Kovačiča. Zaradi bolezni žal tokrat ni bil prisoten zdajšnji predsednik športnega društva, Miran Pečovnik.

Dan se je pričel s soncem, zaključil z dežjem. Udeležencev ni motil, saj so vse dejavnosti uspeli "spraviti pod streho" že dopoldan. Popoldanski dež je prinesel ohladič, ki je prišla prav plesalcem, malo manj pa muzikantom, ki so morali pospraviti ozvo-

čenje. Druženje se je nadaljevalo pod streho ob igranju harmonike in petju "ta domačih" ter zaključilo v poznih večernih urah. Prepričana sem, da je vseh 130 udeležencev tega srečanja odšlo domov zadovoljnih.

Prvi ustanovitveni občni zbor Športnega društva Elektra Maribor leta 1996

Popoldansko dogajanje pod streho

Nogometna ekipa udeležencev 15. srečanja ŠD

Rokovanje z nasprotniki

Organizacija celotnega dogodka je bila v rokah Branka Petriča iz OE Slov. Bistrice.

Branko, iskrene čestitke za odlično organizacijo. Še kdaj nas razveseli.

Dušan Kovačič je otvoril 15. občni zbor

Šahisti na delu

Skupinska slika pohodnikov

Člani na novo ustanovljene moto sekcije

Športniki na 17. letnih igrah ponovno zmagali

Udeleženci letnih športnih iger v Celju

Na igrah EDS, ki so potekale 4. 6. 2011 v Celju, smo tekmovalci Elektra Maribor v skupnem seštevku zopet dosegli prvo mesto, ki je bilo težko priborjeno, saj smo osvojili 64 točk in smo tako prehiteli Elektro Ljubljana in Elektro Celje, a le za eno točko (63). V posameznih disciplinah smo dosegli sedem zmag, dve drugi mesti in štiri tretja mesta. Za našo ekipo je nastopilo 124 športnikov.

Poglejmo dobitnike medalj, tako ekip kot tudi posameznikov:

Prvo mesto so osvojili v disciplinah:

- kolo ženske
- streljanje moški
- streljanje ženske
- mali nogomet
- odbojka moški
- kros ženske
- kros moški

Drugo mesto so osvojili v disciplinah:

- namizni tenis moški
- šah moški

In tretje mesto v disciplinah:

- kolo moški
- namizni tenis

Ekipa atletov

- kegljanje moški
- balinanje moški

V posamezni kategoriji pa so bili na prvih treh mestih v disciplinah:

Kolo ženske nad 50 let:

1. mesto Marija Miklavič

Kolo ženske od 35 do 49 let:

1. mesto Danica Štabuc

Kolo moški od 35 do 49 let:

2. mesto Branko Kovačič

Streljanje ženske:

1. mesto Milica Urlaub
2. mesto Brigita Trglavčnik

Streljanje moški:

1. mesto Mitja Valenčak

Veselje ob prevzemu pokala

3. mesto Dejan Cvetko

Kros ženske nad 45 let:

1. mesto Andreja Ulbin
2. mesto Danica Štabuc

Kros ženske od 35 do 44 let:

3. mesto Petra Čop

Kros moški od 50 do 59 let:

1. mesto Zvonko Črešnik
3. mesto Karli Veber

Kros moški od 40 do 49 let:

1. mesto Marjan Alt

Kros moški od 30 do 39 let:

3. mesto Ladislav Krošel

Kros moški do 29 let:

2. mesto Matej Polajžer

Zvonko Mezga na Velebitskem trekingu ali 100 km "raja in pekla"

[illegible]

Kultni mednarodni Velebitski trekking, dolg 100 km, z višinsko razliko čez 6800 mvr gor in prav toliko dol, je eden od težjih trekkingov v Evropi. Potekal je po prostranstvih Srednjega in Južnega Velebita. Med 92 udeleženci sem dosegel 21. mesto **s časom 25 ur in 24 minut.**

Skratka, nepozabno. Tega trekinga sem se udeležil drugič, a zagotovo ne zadnjič.

Udeležbo na trekingu priporočam vsakomur, ki ima dovolj volje in moči, da ga preteče.

Več o tem na:

http://www.treking-liga.com/index.php?option=com_content&view=article&id=70:velebitski-treking-2011-rezultati-fotografije-video-ukupni-poredak-treking-lige-i-zahvale&catid=34:openito

Za vedno odšli člani športnega društva

V dobri polovici leta smo se člani Športnega društva podjetja in sodelavci nepričakovano poslovili od mladega sodelavca in treh upokoјencev, odličnih športnikov.

Vso delovno dobo je delal na Rajonu v Rušah. Od leta 1958 do 1960 je bil moj ožji sodelavec in dober prijatelj. Na zadnjem prednovoletnem srečanju je navdušeno razlagal o svojih pohodih po hribih, ki so bili njegova velika ljubezen. O boleznih in težavah takrat ni govoril.

Iz naših vrst se je poslovil po hudi bolezni dolgoletni sodelavec in naš odličen strelec, ki je vrsto let uspešno zastopal naše podjetje na športnih igrah Elektra Maribor in drugih tekmovanjih.

Spadal je v skupino delavcev, ki so bili vso delovno dobo zvesti enemu podjetju. V EGS-u je korakal letnik za menoj in tako mi je "sledil" ves čas. Najino prvo skupno doživetje so bile športne igre Eleša v Celju leta 1960, kjer sva zastopala barve Elektra Maribor. Takrat smo bili zelo uspešni. Nastopala sva v odbojkarški ekipi Elektro Maribor okolica. Med drugim je bil standardni igralec rokometu v Kamnici. V 60. letih se mi je pridružil v takratnem elektro servisu. Sledila je premestitev na Rajon Ruše, kjer je opravljal dela monterja in skladiščnika. Naključje je hotelo, da mi je nato sledil še v delovodski šoli in pozneje VTŠ-ju. V obdobju mojega vodenja PE Elektro Maribor z okolico je prevzel vodenje rajona, kar je opravljal do upokojitve.

Kruta usoda je prekržala pot **Silvu Kurniku**, sodelavcu iz OE Slovenska Bistrica, mlademu delavcu in športniku, strelcu Strelskega društva. V znak spoštovanja do dobrega prijatelja in kolega se je zbrala velika množica sodelavcev, strelcev in motoristov, ki so kolega pospremili na njegovi zadnji poti z glasovi siren.

» Besedilo: Irena Podgrajšek » Fotografije: Davorin Švajncer, Maksimiljan Prah, Nipič Drago

Zapisana v anale podjetja Elektro Maribor –

intervju z Zdenkom Ferkom in Dragom Nipičem

V letošnjem letu sta prenehala z delom v sedanji SE Maribor moja dolgoletna sodelavca, Zdenko Ferk in Drago Nipič.

Skupina pri nameščanju kablovoda

Zdenko Ferk s sodelavci in vodjo gradenj Maksimiljanom Prahom

Skupaj smo bili od leta 1978. Dobro se poznamo. Bližje kot z Dragom sem si bila z Zdenkom, saj sem se lahko veliko let z njim vozila v službo. Vožnja je zaradi zanimivih pogovorov in smeha vedno minila hitro. Naše skupne vožnje so trajale vse do njegovega odhoda na drugo delovno mesto na OE Slovenska Bistrica.

Zdenko je veliko let delal v motorni delavnici, ki je bila takrat v enoti največja in na višku moči, Drago pa v kovinski, ki je bila druga največja delavnica Remonta. Oba sta mojstra v svoji stroki. **Zdenko je bil v motorni nepogrešljivi člen verige specialistov, ki so razstavljali in sestavljali male motorje, previjali manjše in večje motorje, komutatorje, VN-motorje ... Drago pa je specialist za izdelavo kovinskih izdelkov.**

Zdenko Ferk

V Zg. Polskavi je tisto popoldne pred menoj sedel sproščen moški, poln elana, z energijo, ki je vsak nima, s tisto energijo, ki ga je vodila skozi življenje. Najprej sva pričela govoriti o njegovih delovnih izkušnjah, nadaljevala s športno kariero in zaključila z gasilsko dejavnostjo.

Začniva s tvojo službeno potjo. Kako se je začela, nadaljevala in zaključila pri Elektru Maribor?

V podjetju sem pričel kot vajenec leta 1967 in do vojske delal v številni delavnici. Po vrnitvi iz JNA (1971) sem delal v trafo delavnici, kasneje v oddelku stikalnih plošč in do leta 1994 v motorni delavnici, kjer sem bil najdlje. Potem so me razporedili v OE Slov. Bistrica, od koder sem se leta 2003 spet vrnil kot skupinovodja v Storitveno enoto Elektro gradnje in Remont, ampak samo evidenčno, fizično sem ostal na območju Slov. Bistrice.

Vemo, da si bil eden od prvih delavcev v enoti in v motorni, ki je bil razporejen drugam. S tvojim odhodom se je nekako začelo umiranje enote na obroke. Odšel si na teren. Kako to?

Oba veva, da so bile Remontne delavnice v podjetju stalna spotika. Nenehno se je govorilo, da smo predragi, nepotrebni za distribucijo itd. Nisem potreboval veliko časa, da sem se odločil, da sprejem izziv in grem delat na teren. Delo v motorni je bilo popolnoma nekaj drugega kot delo v skupini. V delavnici sem začel z razstavljanjem in sestavljanjem malih motorjev, z leti napredoval in pričel z navijanjem večjih motorjev, statorjev, rotorjev in komutatorjev, delal preizkuse njihovega delovanja, proti koncu pa bil vodja skupine, ki je delala delno na terenu oz. na malih hidroelektrarnah, kot so Josip Dol, Činžat, Vitanje, Cezlak ... Torej prehod ni bil tako hud. Danes pa rečem, da mi je žal, da nisem šel na teren že prej. Počutil sem se veliko bolj svobodnega in ustvarjalnega.

Kakšno delo si opravljal na terenu v novi enoti in kako je potekalo?

Od sodelavca Ervina, ki je odšel v pokoj, sem prevzel skupino, ki je pregledovala in vzdrževala male hidroelektrarne. Zadolžen sem bil tudi za javno razsvetljavo, za SN-kable in kabelsko tehniko. Pozneje smo ustanovili prvo skupino za visokonapetostne vode v SI. Bistrici, saj je v Mariboru ena že obstajala. V TP smo delali celotno kabelsko tehniko, se pravi samostojno vse prikllope. Počasi sem ugotavljal, da se z delom na terenu ne da hiteti. Vse je potrebno narediti natančno, biti je treba previden, paziti je treba na varnost sodelavcev, drugače je lahko kaj zelo, zelo narobe.

Teren je področje, kjer je potrebno komunicirati z ljudmi in imeti do njih pravi pristop. Nikoli nisem imel težav zaradi dela, s sodelavci ali s strankami. Resnično je bilo to delo zame.

Pa se dotakniva še tvojega športnega življenja v podjetju. Odbojka in mali nogomet sta paradna konja kolektivnega športa v podjetju, v katerih si redno sodeloval. Si pa tudi atlet.

Drži. Odbojko igram že 30 let. Prvič sem sodeloval kot član ekipe na športnih igrah leta 1968, takrat še organizirane v sklopu ELES-a. V odbojki smo zasedli četrto mesto. Od takrat naprej smo bili zelo uspešni in do danes najboljši.

V odbojarski ekipi so poleg mene igrali odlični športniki, kot so Leopold Boštjančič, Sine Majhen, Franjo Lavrenčič, Josip Matosovič in drugi. Pozneje sta se nam pridružila in pomladila ekipo takrat še Radvančana Igor Lavrenčič in David Gril ter drugi. Zaradi poškodbe roke sem prenehal igrati v ekipi pred dvema letoma. Sodeloval sem tudi na tekmovanju v atletiki. V Celju smo dobili zlato medaljo v štafeti na 4 x 100 m, ekipo so sestavljali Hajnrih Jože, Kukanja Boris, Naterer Vlado in "moja malenkost".

Del tvojega življenja je torej šport ter delovanje v gasilskem društvu Zg. Polskava. Nam lahko poveš še kaj o sebi kot gasilcu?

Gasilec je bil že moj oče, ki me je s to dejavnostjo dobesedno zastupil in ta strup še danes drži. (Smeh.) Začel sem leta 1959 kot pionirček, nadaljeval s tečajji za gasilskega podčastnika, nato se izobraževal dvakrat po 6 mesecev in leta 1974 postal gasilski častnik. Sedem let sem bil poveljnik Gasilskega društva, sedaj pa sem predsednik nadzornega odbora.

Zdenko, bi ob tej priliki želel sodelavcem in ostalim kaj sporočiti? Imaš kakšen "inovativni" predlog za izboljšanje našega delovnega procesa?

Je bilo kar nekaj koristnih predlogov. Za enega od njih smo bili tudi nagrajeni, ampak od tega je sedaj minilo že precej časa. Mislim pa, da je tu še veliko možnosti in mladim predlagam, da naj se kar trudijo izboljšati terensko delo.

Predvsem je treba paziti na varnost. Po mojem odhodu se je zgodila delovna nesreča, prepričan sem, da zaradi hitenja. Tudi mladi skupinovodje se morajo naučiti reči NE, če je to potrebno zaradi varnega dela. Delo na SN-vodih je takšno, da si ne smeš privoščiti hitenja, ker to lahko povzroči delovno nesrečo s težkimi posledicami oz. s smrtnim izidom. Tega pa si nihče ne želi.

Pa še zadnje, običajno vprašanje: Kaj boš počel v prihodnje?

Nekaj časa sva se gledala, potem se je nasmejaj in rekel: "Ima puno posla." Nisem več drezala vanj, saj je res. Človek, ki hoče delati, ima vedno dovolj dela. Delo je povsod, samo videti ga je treba.

Še veliko sva govorila o delu na terenu, pa ni vse primerno za na papir, sva družno ugotovila in se ob tem prísčno nasmejala.

Zdenko je bil med sodelavci priljubljen. Ima organizacijske sposobnosti in čut za ljudi in okolje. Med njimi je znan po vprašanju: "Pebi, gremo?" On pa pozna njihov odgovor: "Doktor, gremo!" S takšnim prijateljskim odnosom in tenkočutnim odnosom do reševanja problemov v okolju ter s športno dejavnostjo je Zdenko Ferk sodelavec, ki se je neizbrisno vpišal v anale podjetja Elektro Maribor d.d.

Zdenko Ferk: "Hvala vsem za sodelovanje. Želim vam veliko uspehov, zadovoljstva in sreče v vsem, česar se lotite."

Drago Nipič

Draga Nipiča pomnim kot sodelavca, ki je bil vedno pripravljen na dialog, kadar smo govorili o nujnih spremembah in izboljšavah v enoti in na splošno. Na občnih zbiorih in v delavskem svetu je znal povedati, kar je mislil, brez strahu, da se bo komu zameril. Zanimal se je za dogajanje okrog sebe. Kot sodelavca sva skupaj spremljala umiranje Remontnih delavnic Radvanje, za kar je obema še danes žal.

Njegovo delo se je začelo v prostorni delavnici, zaključilo v prostorih, ki jim težko reče, da so primerni za izdelavo kovinskih izdelkov, mi je razložil. "Sedanja kovinska delavnica je samo odsev nekdanje zelo velike, uspešne ter za prodajo storitev perspektivne delavnice. Žal tega nekdanje vodstvo ni hotelo videti," je resno dodal. "Že pred leti smo delali izdelke za tuje stranke, za kar pa ni bilo podpore. Taka je politika vodstev podjetja do danes, ko se spet govori o obnovi trafo in avtomehanične delavnice. Takrat so prenehali s posodabljanjem proizvodnje, z nakupom novih strojev in orodja. Ni bilo strokovnega izpopolnjevanja v stroki, niso zaposlovali mladih, ni bilo prenosa znanja. Delavnica, v kateri je bilo včasih zaposlenih več kot 20 kovinarjev, ima danes samo šest delavcev, ki so večinoma starejši od 50 let."

Z njegovim odhodom je delavnica izgubila velikega strokovnjaka. Bil je samo-iniciativen in iskal je dodatna znanja. Samostojno se je naučil TIG varjenja na stroju, ki ga je dobil v uporabo skoraj brez navodil, sam je iskal informacije o uporabi novega orodja ali stroja. "Veliko noči sem razmišljal in si sam v glavi naredil načrt, kako narediti naročeni kovinski izdelek, ki ni imel priloženega načrta." Veliko tako imenovanih "aha" efektov se mu je pojavilo tudi v spanju, ob delu doma, ob restavriranju izdelka, ki ga je imel pred seboj, mi je povedal.

Nikoli ne bi izvedela, s koliko hobiji se ukvarjajo sodelavke in sodelavci, kako so talentirani, če ne bi z njimi delala intervjujev. Drago me je dobesedno osupnil, ko mi je pokazal restavriran motor Vespa iz leta 1955, ki sta uredila skupaj s sinom Markom, pa Puhovo staro možko kolo oz. več koles, pa da zna restavrirati tudi lesene izdelke, kot je to naredil s pohištvom za spalnico in delom pohištva za dnevno sobo. Da ne govorimo o tem, da je strasten gobar in ko "pade" v gozd, vedno najde gobe in nabere toliko kostanja, da ga je dovolj za celo ulico. Izvedela sem, da je igral nogomet pri NK Železničar in prenehal, ko je bilo treba več časa nameniti družini. Ureja svoj vinograd in se spozna na pridelavo vin. Že 10 let je aktiven motorist in vključen v moto klub Free Riders, z motorjem je prepotoval celo Evropo. Včasih potuje z njim tudi žena Cvetka, izredno prijazna gospa in gostiteljica.

Skratka, pred seboj sem imela spet izredno zanimivega sobesednika, ki mi je z veseljem odgovoril na nekaj vprašanj.

Med sodelavci na odhodnici v jedilnici kovinske delavnice

Z delom si začel v nekdanji Tovarni tirnih vozil in po prepričevanju brata in prijatelja prišel v Elektro Maribor. Kaj je vplivalo na tvojo odločitev in si še danes prepričan, da si se odločil prav?

Seveda sem se prav odločil, saj sem rad hodil v Radvanje v službo, čeprav se velikokrat nisem strinjal z odločitvami vodstva in sem ves čas budno spremljal dogajanje okrog sebe. Vedno sem rad delal in nič mi ni bilo težko. Če nisem dobil znanja in podatkov v okolju, sem jih poiskal drugje. Kvaliteta mojega dela zaradi tega ni trpela.

Takrat so bile Remontne delavnice pod vodstvom gospoda Lavriča nekaj posebnega. Izredno čisti in urejeni so bili prav vsi prostori, ki so name že pri prvem razgovoru naredili velik vtis, in kar nekaj let je ostalo tako. V tistih časih se je dalo veliko na red in čistočo v delavnicah, za to so zadolžili nekaj ljudi. Pa tudi vsak sam je moral pospravljati za seboj. Vendar se je po odhodu te vodje začelo na tem področju popuščati.

Kakšne kovinske izdelke si delal v vaši delavnici? Kaj bi lahko bilo drugače?

Začel sem na jeklenih konstrukcijah (jekleni drogovi, jeklene postaje, konzole ...) v skupini gospoda Jožeta Bohinca. Potem sem šel v skupino gospoda Jožeta Šuntnerja, v kateri smo delali za distribucijo NN-plošče in tudi VN-plošče. Slednje tudi za zunanji trg. Pozneje smo to proizvodnjo ukinili, ker v podjetju ni bilo interesa za tržišče.

Kaj bi lahko bilo drugače? Nabavljajo bi se lahko več sodobnejših strojev in orodja. Imeli smo super stroj za pločevino, pa ni bilo orodja in stroj še danes ne deluje. Ko sem to opazoval, mi je bilo jasno, da ni interesa, da se delavnico, ki je imela v svoji sredini takšne specialiste, razvija in se ne razmišlja o tem, da lahko čez čas prinaša dodaten zaslužek. Nihče od takratnega in prihodnjega vodstva ni videl ali želel tega, kar danes postaja za Elektro Maribor nuja, namreč prodaje izdelkov in storitev na trgu.

Srečanje motoristov v Bosni in Hercegovini, Modrac pri Tuzli

Ves čas si bil precej kritičen do odločitev vodstva o bodočnosti Remontnih delavnic oz. nenehen kritik njihovih odločitev. Kakšno je bilo tvoje razmišljanje ob združitvi obeh enot?

Zdela se mi je nepotrebna in škoda za našo enoto, da se je to zgodilo. Dosti znanja s področja storitev je s tem odšlo. Ni bilo izdelka, ki ga mi kovinarji ne bi znali narediti tudi brez načrtov, saj smo bili dovolj usposobljeni, da smo lahko po sliki naredili kakršen koli izdelek. Veliko risb izdelave konstrukcij je ostalo takšnih, kot jih je narisal g. Potočnik. Težko bi našel enakega po sposobnostih gospodu Danilu Tadencu. Veliko talentov je delalo na tej lokaciji, kot so Bečaj Alojz, Boštjančič Leopold ..., skoraj genij na elektrotehničnem področju je bil Lečnik Stanko, ki je delal načrte in kalkulacije brez napak. Mladi rečejo v "nulo". Kot sem že omenil, ni bilo mladih, na katere bi lahko prenesli vse to znanje. Odšlo je z njimi. Ta generacija se ne zaveda, kakšna škoda je bila naredjena. Zaradi zapiranja delavnic je bilo uničenih tudi ogromno šablon in orodja, ki so ga delavci naredili sami ..., pa ne bi več o tem. Nima smisla.

Imaš kakšen predlog, kako bi lahko delavnica delala še naprej, saj je v bistvu imela srečo, da je niso ukinili kot motorno, avtomehanično in zlato jamo s področja storitev, trafo delavnico?

Seveda ga imam in vedno vidim rešitve. Čeprav vidim nepravilnosti, vidim tudi rešitve in na življenje gledam pozitivno. Predvsem bi morali kovinarji delati v drugačnih prostorih, kot delajo sedaj. Obnoviti strojni park in nabaviti orodje ter zaposliti nekaj mladih ljudi, starejše poslati na dodatno izobraževanje, usposobiti nekoga, ki bo dela namesto mene TIG varjenje. Menim, da smo sposobni delati npr. električne polnilne postaje od A do Ž,

lahko bi povečali izdelavo kovinskih konstrukcij iz pločevine, pa še bi se kaj našlo.

Pa še nekaj osebnega. Kaj boš počel v pokoju?

Drugo leto si želim z motorjem v Ameriko. Še naprej bom skrbel za vinograd, restavriral kakšen motor, kolo, pohišstvo, hodil v gozd, včasih igral tudi nogomet kot v mladosti, skratka živel tako, kot sem do sedaj. Zanimivo in polno življenje.

Drago Nipič: **"Vsem sodelavcem in sodelavkam želim veliko uspehov pri delu in na osebnem področju. Želim si, da se obnovi delo v kovinski delavnici in da Remontne delavnice ponovno dobijo svoje mesto v družbi in v Elektro Maribor. Želim si, da vodstvo med sedanjim kadrom najde tiste ljudi, ki bi lahko veliko pripomogli k delni obnovi storitvene dejavnosti v podjetju, posebno pa na lokaciji nekdanjih Remontnih delavnic Radvanje."**

Kot avtorica obeh intervjujev s svojima dolgoletnima sodelavcema ne bi ničesar več dodala. Vse je bilo povedano in morda do sedaj že večkrat zapisano, za kar sem prepričana, da je dobro, saj se iz preteklih dogodkov lahko veliko naučimo. Ne živimo več v času, v katerem bi nam denar pritekal "po žici", kot se je nekoč hudomušno izrazil eden izmed kupcev. Vsak evro si bo potrebno krepko zaslužiti in storitvena dejavnost bo imela pri tem pomembno vlogo. Najmanjši izdelek, ki ga bomo lahko naredili in prodali, pa čeprav z minimalnim dobičkom, bo za nas mali uspeh. Veliko mali uspehov pa v seštevku prinese velike in teh Elektro Maribor d.d. nujno potrebuje.

» Besedilo: **Bernarda Kos, Boris Fras** » Fotografija: **Martin Ozmec**

Boris Fras – prva živa tarča v vojni za samostojno Slovenijo

Letos je minilo že 20 let od 25. junija 1991, ko je Republika Slovenija razglasila svojo samostojnost. Delavci Elektra Maribor so se pred 20 leti na svoj način uprli agresiji JLA. Posledice so bile hude, saj je JLA nekatere priprla, bili pa so tudi življenjsko ogroženi.

Boris Fras, nekdanji sodelavec iz OE Ptuj, med nami poznan kot odličen strokovnjak s področja elektroenergetike, predavatelj praktičnega pouka v srednji šoli, nesebičen sodelavec in odkritosrčen sogovornik, je sedaj predsednik društva vojnih invalidov Ptuj in v pokoju. Pred malo več kot dvema desetletjema je bil prva živa tarča, na katero so streljali pripadniki jugoslovanske armade izza ograje ptujske vojašnice. Takratnega strela na civilista ni nihče razumel kot uvod v pravo vojno in boj za svobodno Slovenijo.

Zgodilo se je 24. maja 1991 na Vičavi v zahodnem predelu Ptuja ob reki Dravi. Boris je kot rajonski električar v ptujski enoti podjetja Elektro Maribor dobil nalogo, da izklopi elektriko ptujski vojašnici v sodelovanju s sodelavcema. Odpeljal se je do zidane transformatorske postaje, ki je stala le nekaj metrov od ograje vojašnice. Nalogo je izpolnil tako, kot so mu naročili nadrejeni. Toda v trenutku, ko je zapiral vrata transformatorske postaje, je zaslišal glasen pok in v kolenu začutil skelečo bolečino. Strel ga je s silo vrgel na tla. Ni vedel, da se je za ograjo vojašnice že ob njegovem prihodu skrival ostrostrelec, ki ga je opazoval pri početju.

Velika verjetnost je bila, da so v vojašnici vedeli, da bo prišlo do manipulacij in so se nanje pripravili. Nekaj časa po

tem dogodku se je izvedelo, da je Boris ustrelil specialec iz Niša. Jugoslovanska armada je te posebne strelce že prej prepeljala v Slovenijo in menda so naše obveščevalne službe vedele, da se bo v petih dneh marsikaj zgodilo, da bo počilo. Po prvem strelu se je Boris takoj odvlekel čez vrtove do prvih hiš, iz vojašnice so še naprej besno streljali za njim. V eni od hiš sta bila doma sedemnajstletnika, ki sta mu takoj pomagala ter ga skrila. Sam si je povezal koleno z majico.

Medtem je vojska obkolila hišo in jim dala pet minut časa za predajo. Borisu je še uspelo poklicati svoje podjetje in reševalce. Po iztečenem ultimatu se je ulegel ob odprta vhodna vrata, da ne bi napadli hiše in njegovih dveh mladoletnih rešiteljev. Kmalu je postalo jasno, kakšna srečo so imeli, da je civilno reševalno vozilo prišlo tako hitro in so Borisa pred vojaki potisnili vanj.

Potem pa so ga za ranjeno in zdravo nogo pograbili vojaki, da bi ga preložili v vojaško vozilo, ki je prišlo ponj. A se je z obema rokama oprijel ogrinja v reševalnem vozilu in ni nameraval popustiti. Pristopil je major (menda Živkovič), snel kapo in si jo zataknil za pas, izvlekel pištolo in mu hladno cev nastavil na čelo, da bi ga prisilil v prestavitev v vojaško vozilo. Medtem se je okrog kraja dogajanja zbralo precej domačinov in Borisu je nekako uspelo ostati v civilnem rešilcu, ki ga je takoj po tem odpeljal na urgenco.

“Nismo pričakovali, da bi kdo streljal. Drugod so električarje, ki so hoteli odklopiti energijo, zadržali ali pa so morali pobegniti, počilo pa je prav tu. Gnala nas je nekakšna evforija, ni bilo treznega razmisleka. Sploh nismo vedeli, v kaj se spuščamo,” zdaj na takratne razmere gleda Boris Fras. V podjetju so takrat še obstajale depeše in naročila za izklop vojašnic iz električnega omrežja, ki jih sedaj nihče več ne najde. Boris pravi: “Za vsakega ranjenega se je neke v sistemu zgodila napaka, sicer ne bi bil ranjen ali mrtev.” Takrat so ranjenemu vsi obljubljali vse. Skupščina občine je javno obsodila

Boris v bolnišnici, tri dni po nesreči

nasilje. A zdravljenje je trajalo dve leti. Prestreljen kolenski zglob. Natančno merjeno s kakšnih dvajsetih metrov. “S te razdalje bi me lahko ustrelil, kamor bi me hotel,” nadaljuje Boris.

Boris je športnik, ki pozna red in disciplino. Petnajst let je bil skoraj poklicni moto-krosist. Potem smo ga srečevali na kolesu, malo prirejenem za njegovo nogo. Verjel je, da bo premagal težavo. Sedaj, po dvajsetih letih, hoče izvedeti vse o umetnem kolenu, ker ga njegovo prestreljeno čedalje bolj izdaja in ovira. “A dvajset let sem izgubil. Medtem je šel svet naprej in danes se jaz o motorjih ne morem pogovarjati tako, kakor če bi jih vozil,” pravi Boris.

Najprej je delal polni delovni čas, potem je spoznal, da ne zmore, vendar je s polovičnim delovnim časom delal vse do svojega zadnjega dne za polno upokojitev. Kolikokrat smo ga šepajočega srečevali na hodnikih, stopniščih in dvorišču naše enote, ko je stiskal zobe od bolečin! Boris ima sedaj 63 let, a športno življenje in disciplina sta skrila kar nekaj njegovih let. Pokopal je željo, da bi s svojo družino šel na Triglav. Včasih se mora umakniti iz okolja, da znova najde svoj notranji mir in da si potrdi, da še vedno lahko potuje. Sedaj je že osmo leto predsednik vojnih invalidov Ptuj, ki se že dvajset let borijo za svoje pravice, saj jih tiščijo v skupine, v katere sploh ne sodijo. **Ob pogledu na uniformiranega in oboroženega policista ga še vedno spreleti srh in takrat pomisli: Čemu mu bo pištola?**

↳ Besedilo: **Bernarda Kos, Damjan Berghaus Majnik** ↳ Fotografije: **Damjan Berghaus Majnik, Jure Menoni**

Vzpon na Mont Blanc, 4.810 m

Damjan Berghaus Majnik je zaposlen na enoti Ptuj. Je mož in oče treh otrok, družina je njegova prva ljubezen. Njegova druga ljubezen so vrhovi, mogočni, vseobsegajoči in nedosegljivi.

Narava mu je sveta in nedoumljiva, vleče ga nazaj v planinski raj. Za Mont Blanc je bil odločen, da ga osvoji. Tretjič mu je uspelo, gora mu je dovolila vzpon do svoje najvišje točke v vsej svoji muhavosti in vremenski nestabilnosti. Malokdo razume, koliko načrtovanih in vsakodnevni treningov je potrebno za takšne vzpone. Vendar bistvo takšnih vzponov ni samo v razmerah, opremljenosti in minutah, temveč v razmišljanju, kje je tista meja, ko se je treba ustaviti.

Damjan posebnega treninga oz. priprav za Mont Blanc ni imel, si je pa letos zadal kar nekaj ciljev. Odpravil se je na veliko zimskih tur, kopnih manj. Veliko je tekel in kolesaril.

Glede gorske opreme pravi, da nahrbtnik na takšni turi tehta precej, vanj je potrebno spraviti jakno, flis, toplo perilo, vrv, dereze, hrano, pijačo, prvo pomoč, cepin ... Se pa zgodi, da včasih kaj pozabiš, kot se je zgodilo njemu. Z soplezalcem Juretom sta v avtu pozabila vse energijske gele in ploščice.

Vzpon:

Nid D'Aigle – R. du Gouter: 7 ur, višinska razlika 1.400 m

R. du Gouter – bivak Vallot: 2.30, višinska razlika 580 m

Bivak Vallot – Mt. Blanc: 2.30, višinska razlika 448 m

Sestop:

Mt. Blanc – Nid D'Aigle: 6 ur, višinska razlika 2.574 m

Na Nid D'Aigle (2380 m n. v.)

V Gouterski steni

Mont Blanc je najvišja gora v Alpah, s katerega vrha je mogoč pogled na lep del Evrope. Izhodišče za vzpon je mesto Chamonix, idilično francosko mesto, znano kot mondeno alpsko središče in prestolnica gornišstva ter alpinizma.

Takole pripoveduje Damjan: "Vzpona na Mont Blanc ne bom pretirano poveljeval, saj ga lahko v lepem vremenu osvoji vsak boljše pripravljen planinec. Problem nastane, če se na turi kaj zgodi, npr. se pokvari vreme, zgubi del opreme ali če komu na grebenu zdrsne ... Da preprečiš nevarnost, moraš nevarnosti poznati. Za osvojitvev Mont Blanca je treba imeti lepo vreme, biti moraš dobro fizično pripravljen, imeti izkušnje plezanja pozimi in na ledenikih. Priporočljivo se je aklimatizirati, saj je potem gibanje na višini nad 4.000 m lažje.

Z višino tokrat nisem imel problemov, prav nasprotno, na vrhu sem se počutil odlično in tudi utrujen nisem bil. Z Juretom sva se nameravala povzpeti na Aiguille du Midi (3.842 m) in na Mont Blanc du Tocl (4.248 m). Ampak že ob odhodu s Ptuja sva glede na vremensko napoved ugotovila, da to ne bo mogoče.

Na eni takšni turi so me prijatelji nagovorili, da bi jih spremljal na Mont Blanc. Kandidatov je bilo dosti, vendar sva v petek, 12. avgusta 2011 zvečer, z Juretom ostala sama. Odpravila sva se čez Italijo v Chamonix do St. Gervais, od koder sva se s prvo zobato železnico "Tramway du Mont Blanc" prepeljala iz doline na Nid D'Aigle (2.380 m n. v.) in se odpravila k cilju še istega dne, to je bila koč R. du Gouter (3.782 m n. v.).

Na začetku sva sledila dobro uhojeni poti do Gouterske stene, kjer sva v spodnjem delu prečkala ozebnik in bila izpostavljena padajočemu kamenju. Nato je sledilo 700 m plezanja po kopni strmini naravnost do koč. Težka nahrbtnika, zimski alpinistični čevlji, strma pot, višina in vročina so naredili svoje. Precej utrujena sva po sedmih urah prispela v koč, kjer sva pustila del opreme.

Ob enih sva se zbudila, oblekla sva potrebno opremo in proti vrhu štartala ob pol treh zjutraj. Naprej sva spustila "hitre" alpiniste, domače vodnike, ki so naredili gaz, ki je služil za orientacijo. V jasni noči in ob polni luni sva prispela do bivaka Vallot (4.362 m n. v.) kjer si je Jure moral zaradi mraza obuti še ene nogavice. V gorah je to zahteven postopek. Pot sva nadaljevala po dobri uri. V času, ko

Na vrhu Mont Blanca

Lažji del poti (v ozadju "rogati domačin" in znameniti Aiguille du Midi)

sva bila v bivaku, se je zdanilo, vreme pa poslabšalo. Kljub temu sva pot nadaljevala korak za korakom ter 13. avgusta 2011 ob 8.23 dosegla vrh.

Na vrhu se zaradi sneženja in megle ni videlo niti 20 m metrov daleč, temperatura pa je bila -20°C, zato sva začela hitro sestopati. Spotoma sva prehitela tri naveze in zaradi slabega vremena nisva naredila niti ene fotografije. Sestopal sem v derezah, Jure brez njih, vendar si jih je moral nadeti. Brez večjih težav sva dobro opremljena nato prečila v spodnjem delu nevarni ozebnik in pred seboj sva imela le še lahek sestop do železnice.

Med čakanjem na tramvaj in med samo vožnjo sva se pogovarjala o vtisih in šele

tedaj ugotovila, da nas je bilo tisti dan na vrhu le kakih dvajset gornikov – očitno se jih je večina pri bivaku obrnila.

Vtisov je preveč, ni jih mogoče opisati v nekaj besedah. Srečala sta zanimive ljudi, v koč prišla brez predhodne rezervacije, doživela strašen mrz, ki se je v vetru na grebenu še povečal, izpostavila sta se na grebenu ... Zanimivo je bilo tudi to, da je Damijan na vrhu Mont Blanca, na katerem je bila zapičena le češka zastavica, odhitel mimo vrha.

Ko sta se že začela spuščati na drugo stran, je Jure ugotovil, da se pravzaprav spuščata na napačno stran. Morala sta nazaj na vrh ... Domov, na Ptuj, sta se odpravila naslednji dan.

» Besedilo: **Zvonko Črešnik** » Fotografije: **Franci Prelog**

Praznovanje obletnice pohoda na Mont Blanc z obiskom Velebita

Pred desetimi leti se je šest sodelavcev Elektra Maribor povzpelo na najvišji vrh Evrope, Mont Blanc. V odpravi smo sodelovali Janči Šimenko, Franc Prelog, Fras Bogomir, Janez Šeruga, Damjan Jerič in Zvonko Črešnik. Vodila sta nas Sandi Kelnerič in Slavko Golob.

Zaradi srečne odločitve za takojšnji vzpon proti vrhu brez predhodnega prilagajanja na višino nam je uspelo. Na dan predvidene vzpona smo bili že v dolini. Ta dan je namreč ulice Šamonija zasula toča, ki se je vedno bolj stopnjevala. Ledeni metež bi bil na gori usoden za celotno odpravo. Šele takrat smo spoznali, da smo bili sicer kondicijsko pripravljeni, a z našo opremo česa takega ne bi preživel. Sklenili smo, da se **v spomin na 25. junij 2001**, ko smo osem minut čez deseto uro stali na vrhu ledene gore, ponovno srečamo v celotni postavi le sodelavci Elektra Maribor. Na našem potovanju se nam je tudi najbolj vtisnila v spomin po svoji lepoti in po hladni vodi v zalivu.

Za praznovanje 10. obletnice vzpona smo izbrali malo manj naporen cilj. Želeli smo pogledati najnižjo planinsko kočo "Sneg do mora" na otoku Ižu. Ker pa ta kočica planincev ne sprejema več, smo odpotovali v Jablanac, kjer Hrvatski planinski savez in delavci Metalne industrije Varaždin (MIV) vzdržujejo planinsko kočico na nadmorski višini 20 m. To kočico je zgradil Miroslav Hirtz, kakor tudi več planinskih poti v bližnji okolici v smeri Velebita. Najbolj poznana in verjetno tudi najlepše urejena je pot v zaliv Zavrtnica.

Skupina na planinski koči Miroslav Hirtz Jablanac na 20 m nv

Prvi dan smo po službi krenili na pot, večji del po Sloveniji in nato ob morju do Jablanca – trajektne luke za otok Rab.

Ker smo potovali kot pravi planinci, počasi in varno, smo na cilj prispeli v poznih večernih urah, da smo se nameščali že v temi. Do kočice je dostop le po pešpoteh, mi pa smo imeli s seboj kar precej prtljage. V temi je trajalo to tovorjenje kar dobro uro. Prijazni oskrbnik in nekateri planinci, predvsem pa planinke so se nas pristrčno razveselili, saj smo s seboj prinesli obilo dobre volje. Druženje je trajalo do ranih jutranjih ur, kar se je nekaterim poznalo pri vstajanju naslednjega dne. Ni bilo sicer nič zamujenega, le zaspanci so lahko poskusili manj vzorcev šnopčkov, saj smo zjutraj kar tekmovali, kateri je boljši. Naše domače medeno žganje je res vžgalo.

Najvztrajnejši planinci so se odpravili na pot proti Velebitu, mi pa na nekoliko lažjo, na otok Rab. Ogledali smo si zanimivosti otoka in na koncu pristali na Rajski plaži, kjer smo se kar dalj časa kopali in si na svojem ognjišču pripravili okusno kosilo, ki so ga poskušali še nekateri opogumljeni kopalci, predvsem pa jih je privlačila naša okusna domača kapljica, kar ni bilo niti čudno, saj je bila pri temperaturi 33 stopinj še lepo hladna.

Po vrnitvi v kočico nam je zvečer Prelogov Franci obudil spomine s filmom o našem vzponu izpred desetih let. Vse dogodke pred leti in tudi na tem potovanju je skrbno "pofotkal" in arhiviral, tako bodo tudi naslednje obletnice polne dokumentiranih spominov. Večina sodelavcev je z nami podoživljala trenutke, ki so za nas res nepozabni.

Naslednji dan je bil namenjen predvsem vrnitvi domov. Ogledali smo si zaliv Zavrtnico, se osvežili v precej hladnem morju in se poslovili.

Skrbnika sta nas prijetno presenetila in nam ob odhodu pogrela "grašak", ki nam je zelo teknil, saj nam je naš kuhar vse te dni pripravljaj bolj enostavno prehrano, kot so rebrca in navadne klobase, sicer na različne načine, osnova pa je vedno enaka. Mogoče je bil prav ta fižol kriv, da smo po poti morali večkrat ustaviti, saj plini, ki so se nabrali, niso bili za spuščanje v kombiju.

Športnemu društvu Elektra Maribor in vodji avtoparka se zahvaljujemo za razumevanje in pomoč pri prvi odpravi in tudi pri tem praznovanju obletnice. S temi dogodki smo nekako obeležili tudi praznik državnosti Slovenije in ponesli ime Elektra Maribor do naših sosedov in širše v svet.

Besedilo: Irena Podgrajšek » Fotografije: Zlatko Kostanjevec

Ponovno na izletu v Beogradu in Novem Sadu

SE Maribor – maj 2011

Delo sindikalnega poverjenika obsega tudi organizacijo izletov, zelo prijetno in nezahtevno delo, če se izletniki uspejo dogovoriti, kam si želijo iti. Ta del sindikalnega dela sem z veseljem opravljala.

Na poti domov s Češke leta 2010 smo se v SE Maribor dogovorili, da v letu 2011 potujemo dva dni v Srbijo. Cilj je bil ogled Beograda, včasih naše skupne prestolnice, in Novega Sada. Zadnje večje mesto, ki je bilo del ozemlja Marije Terezije in ne pod Turki, kar je še danes vidno na vsakem koraku.

Potovanje v Srbijo tega majskega dne je bilo zame že drugo po letu 2009, zato ni bilo težko po spominu prepoznati glavnih beograjskih ulic in kulturnih spomenikov. Vse skupaj mi je "domače". Ulice, stavbe, trgi, tržnice in sam utrip mesta. Ponovni obisk je bil vznemirljiv in lep.

Iz Radvanja smo na pot odšli v zgodnjih jutranjih urah. Na dan potovanja sem bila samo še gostja in vesela možnosti, da potujem z zaposlenimi iz enote. Prav vesela sem bila pogleda na znane obraze oz. jutranjega srečanja z njimi.

Vožnja je potekala mirno in brez zapletov, le na meji s Srbijo je bilo potrebno ob pregledu dokumentov oditi iz avtobusa in počakati, da so cariniki pogledali vse, kar so hoteli videti.

Prvi dan smo si ogledali znamenitosti mesta Beograd. Med ostalim je program zajemal obisk Dedinj z ogledom grobnice Josipa Broza Tita. Tokrat sem ostala pred stavbo na parkirišču avtobusov, saj sem si jo ogledala med prejšnjim obiskom. In ravno tam je sledilo presenečenje. Srečala sva se z Oliverjem, odličnim vodičem izpred dveh let. Človekom,

Skupinska slika udeležencev pred Pavlovo cerkvijo v Beogradu

ki je poskrbel, da nam je takratni izlet ostal v spominu po šalah in nenehni animaciji, njegovi skrbi za naše razpoloženje in dobro počutje. Niti enkrat v tem času se nisva srečala v Sloveniji, tukaj, 1000 km stran od najinega doma, pa. "Svet je pa res mali," sva se nasmejala drug drugemu, ko sva se zagledala in malo poklepetala.

Nato je sledila vožnja po mestu. Iz avtobusa smo si ogledali parlament, Trg republike, stopili do cerkve Sv. Save, obiskali stadion Crvene zvezde, ki se mu v žargonu reče Marakano, se sprehodili po ulici Kneza Mihajla do Kalamegdana in uživali v velemestnem vrvežu, ki je bil enak kot med mojim prvim obiskom. Časa za kavičo, obisk trgovin in pohajkovanje po beograjski promenadi je bilo dovolj. Sodelavke sem po spominu vodila do mestne tržnice, kjer smo si kupile sadje.

Kar hitro je minil prosti čas in odpravili smo se proti luksuznemu hotelu sredi mesta, popolnoma drugačnemu, kot je stari del Slavije, v katerem sem spala prvič. Pripravili smo se za odhod na večerjo. Sledil je krasen večer in druženje ob zvokih njihove glasbe in nastopu trubadur v boemski četrti **Skadarliji**.

Drugi dan smo se odpravili proti **osrčju Vojvodine**, proti južnemu pobočju **Fruške gore do Novega Sada in trdnjave Petrovaradin**. V mestu smo nadaljevali z informativnim ogledom kulturno-zgodovinskih znamenitosti: Mestne hiše, obiskali najstarejšo hišo, zgrajeno 1720. leta, znano kot BELI LEV, se sprehodili po Donavski ulici, občudovali 777 m dolgi bulvar, Marijino cerkev, Srbsko narodno gledališče ... Prosti čas sem izbrala za obisk tržnice, saj naj ne bi prišla domov brez kajmaka in sira. Pa to je že bilo tik pred odhodom domov.

Pred tem pa je bil nekaj posebnega ogled cesarsko-kraljeve trdnjave **Petrovaradin**, ki se imenuje tudi "donavski Gibraltar" – domačini ga imenujejo tudi "Đava". Z 12.000 strelnimi linami in skupno 16 kilometri podzemnih hodnikov je danes kulturno središče tega glavnega mesta avtonomne pokrajine Vojvodine.

Tako kot prejšnji dan je tudi ta dan vodila izlet simpatična vodička iz Beograda. Zanimivo je pripovedovala o zgodovinskih dogodkih in naravi Vojvodincev, šale na njihov in svoj račun ... ter nas na koncu popeljala na kosilo na Fruško

goro, kjer ima svoje hiše veliko znanih in slavnih ljudi.

Temu področju pravijo biser Srbije. Je nacionalni park od leta 1960 z več kot 1500 vrstami rastlin in raznolikim živalskim svetom. Najvišji vrh je Crveni čot, ki je visok 539 m. Planine prekrivajo gozdovi in med drevjem prednjači lipa, ki jo sadimo tudi Slovenci. Tokrat smo na Fruško goro potovali samo na kosilo, podrobneje pa si jo morda ogledamo ob kakšni drugi priliki.

Domov smo se vrnili v poznih nočnih urah. Za nami in predvsem za menoj je bil spet eden od izletov brez skrbi in odgovornosti za organizacijo. Krasno sem se počutila med "staro gardo" s sodelavci, s katerimi sem potovala kot organizatorka in sodelavka več let. V bistvu je bilo nepozabno doživetje.

Na večerji v lokalu na Skadarliji

» Besedilo in fotografije: **Zdenka Žerjav**

Izlet uprave na gradove Južne Češke

Po več kot 10 letih nam je na upravi uspelo organizirati samostojni sindikalni izlet. Zadnjih nekaj let smo zaradi premajhnega števila prijavljenih sodelovali z OE Ptuj, pred leti pa z OE Maribor z okolico.

Organiziranje sindikalnega izleta je zame zelo prijetno delo. Tokrat smo se v zelo kratkem času uspeli dogovoriti, da si bomo ogledali gradove Južne Češke.

V petek, 13. maja, smo šli v zgodnjih jutranjih urah na pot izpred SE Radvanje. Vožnjo smo začeli v smeri mejnega prehoda Šentilj in jo nadaljevali mimo Gradca in po "phyrinski" avtocesti prispeli na avstrijsko-češki mejni prehod.

Prvi daljši postanek je bil v Rožmberku, kjer smo si ogledali grad iz 13. stoletja, ki je bil do danes večkrat prenovljen. Naslednji postanek je bil v mestu Češki Krumlov. To je slikovito srednjeveško mesto z odlično ohranjenim Krumlovskim gradom, ki je zaradi kulturne dediščine pod varstvom Unesca. Ogledali smo si ga tudi od znotraj. V svoji zgodovini je večkrat spremenil podobo, danes pa je to mogočna renesančna zgradba s številnimi dvorišči in bogato baročno in rokokojsko opremo. Sprehodili smo se tudi po mestnem jedru, si ogledali stari trg, mestno hišo in cerkev.

Češki Krumlov

Popoldan smo prispeli do glavnega mesta Južne Češke, Českých Budejovic. Ogledali smo si znano pivovarno Budvar in degustirali to svetovno znano pivo. Popoldan smo si ogledali staro mestno jedro z mogočnim trgovom Otokarja II., številne meščanske hiše z renesančnimi in baročnimi pročelji ter Samsonov vodnjak. Na trgu smo uživali v lepem in sončnem vremenu ob kozarčkah dobrega piva. Sledila je večerja in po njej družabno srečanje ter po njem počitek.

Naslednji dan smo nadaljevali pot do znamenitega gradu Hluboka, ki stoji na visoki skalnati ploščadi nad Vltavo. Tudi ta grad izhaja iz 13. stoletja, vendar je

Postanek in prvi posnetki pod gradom Rožmberk

bil tudi ta večkrat prenovljen in danes spominja na angleški Windsore. Ima številne razkošno opremljene sobane in polno dragocenih muzejskih zbirk.

Po ogledu tega gradu smo vožnjo nadaljevali v Pisek, se tam sprehodili po starem mestnem središču (mestna hiša, dominikanska cerkev, hotel Otava).

V popoldanskih urah smo nadaljevali pot proti mejnemu prehodu z Avstrijo, kjer je bil še daljši postanek v nakupovalnem centru.

Domov smo se vrnili v poznih večernih urah. Za nami je bil prekrasen izlet z mnogimi dogodivščinami in lepimi spomini.

» Besedilo: Irena Podgrajšek » Fotografije: Franci Prelog, Darinka Šeruga

Nekoč morje – danes gora

Seveda govorimo o Peci (2162 n/v), zadnjem karavanškem dvatisočaku na vzhodu na meji z Avstrijo in o gori, v kateri po pripovedovanjih še danes spi Kralj Matjaž.

Celotno območje krajinskega parka Topla je bilo pred več kot 230 milijoni let prekrito z morjem, današnje južna pobočje Pece pa je bilo v geološki preteklosti morski greben. Ob njem so živele številne korale, morske gobe, iglokožci in mahovnjaki.

Planinci Elektra Maribor smo svoj prvi pohod pričeli prav z obiskom te zanimive gore in rudnika Mežice. Janči je ponovno presenetil z organizacijo. Še za primerno vreme se mu je uspelo dogovoriti.

Standardna zasedba pohodnikov z nekaj gosti in novimi člani je bila prijetna družina, ki zna v gorah videti lepote, ponuja očesu. Vidiijo prostrane gozdove, ki se zlivajo s pašniki in zaključijo v sklanih grebenih, ter majhne, drobne in živobarvne cvetlice, ki sramežljivo kukajo izza skal in nase opozarjajo z živimi barvami. Primeren vreme, dobra volja in nahrbtniki, polni dobrot, so bili naši aduti tega dne.

Tokrat pot zame ni bila zahtevna, saj sem se na križpotju, kjer se je bilo potrebno odločiti za smer poti, odločila seveda za lažjo, ki je bila položna, brez jeklenih vrvi in klinov. Pozneje mi je bilo ob gledanju slik seveda žal za takšno odločitev. Tudi "zahtevnejša pot" na slikah ni bila videti tako strma ... ali pa? "Pa naslednjič," sem si rekla. Takrat še nisem vedela, da bo ta "naslednjič", ko bo potrebno ponovno premagati strah pred strmino, že kar kmalu.

Dom na Peci, ki je na 1665 n/v, je bil naša vmesna postaja na poti do vrha in nazaj, kjer so nam prijazno postregli z odličnim bogračem, vampi, golažem in na koncu še z njihovo domačo specialiteto, žlikrofi.

Skupinska slika pred osvojitvijo vrha

Priprave na potovanje v notranjost Pece

Ob vračanju z vrha proti koči smo še mimogrede "skočili" na ogled votline kralja Matjaža, ki je na začetku opuščenega rudniškega rova. Za zaklenjeno kovinsko pregrado je bronast kip kralja Matjaža, spečega za mizo, v naravni velikosti, delo akademskega kiparja Marjana Keršiča – Belača, ki je nadomestil lesenega, uničenega med drugo svetovno vojno. Kralj Matjaž še danes spokojno vleče dreto in se ne da motiti po navadi glasnim obiskovalcem.

Jančijev program izleta je predvidel ta dan še ogled rudnika svinca in cinka Mežica, ki leži med Peco in Uršljo goro, natančneje v Mežici. Rudnik že nekaj let ne obratuje več, ni pa popolnoma zaprt. Na voljo je turistom, ki jih zanima zgodovina rudarstva na Koroškem, rudnine ter minerali. Spremenjen je namreč v muzej ter turistični rudnik, ki si ga lahko obiskovalec ogleda peš ali pa kar s kolesom. Vhod vanj je urejen s platoja v industrijski coni med Mežico in Žerjavom.

Muzejska zbirka kamnin v Muzeju rudnika Mežice

Delo žene, matere v rudniku

Ob prihodu smo dobili čelade, svetilke in zaščitne plašče, na dvorišču pa so nas že čakali majhni vagončki, ki so bili obrnjeni proti vhodu rudnika. Nič kaj mi ni bilo prijetno sesti v vagon brez oken. Vstopile smo v vagon, vrata so se od zunaj zaloputnila. Vagončki so se začeli premikati po tirih. Slišati je bilo samo klok, klok, klook Edina svetloba v vagonu je bila ročna svetilka, ki je le medlo razsvetljevala majhen prostor. Sedele smo tiho in se od časa do časa pošalile na račun vožnje.

Drdranje koles in nagibanje po železnih tirih me je zaradi občutka utesnjenosti od časa do časa navdajalo z neprijetnimi občutki, vendar sem jih pregnala z razmišljanjem o preživetem delu dneva.

Vožnja v notranjost gore v dolžini 3,5 km se je končala po 15 minutah. Bila sem vesela, da smo izstopili in se po stopnicah še naprej spuščali v globino.

Na krajšem sprehodu po širokih rovih območja Moring nam je bil predstavljen način rudarjenja skozi stoletja, posamezna orodja in naprave ter njihov razvoj. Makete ljudi so nazorno prikazovale način dela v rudniku, v katerem so po navadi delale cele družine, tudi otroci. Njihovo življenje ni bilo lahko, vendar so bili za delo v rudniku plačani.

V stavbi muzeja so predstavljene številne zbirke, ki prikazujejo zgodovino rudarstva na Koroškem ter osrečijo še tako zahtevne ljubitelje mineralov. Glavna rudna minerala v mežiškem rudniku sta bila galenit in sfalerit, na ogled pa so postavljeni tudi drugi minerali, kot so wulfenit, anglezit, biseri ter ostanki fosilov, ki so jih našli v okolici Mežice.

Pri rudarjenju je bilo ključnega pomena, da so rudarji temeljito izmerili ter izrisali vsak jamski prostor. Vse podatke so beležili v jamskih kartah, ki si jih lahko ogledate v **jamomerski sobi**.

V **etnološki zbirki** je možno podoživeti, kako so včasih živeli mežiški rudarji. Predstavljeni so tipično rudarsko stanovanje, oblačila, posoda ter oprema. Razstavljena oprema mi ni bila tuja. Lesena postelja, miza in stoli, aluminijasti umivalnik, železni likalnik ..., to so stvari, ki se jih spomnim iz rane mladosti in so bili del opreme stanovanja moje stare mame.

V muzeju si je možno ogledati tudi **zbirko fotografij naravoslovnega fotografa Maksa Kunca**, ki v sliki predstavi lokalno mikrofloro in favno. Možen pa je tudi ogled dokumentarnega filma z naslovom Podzemlje Pece: labirint v goru.

Po ogledu rudnika in vseh muzejskih prostorov na "svetlem" smo se pohodniki ob spremstvu sončnih žarkov zadovoljnih obrazov poslovili in odšli vsak v svojo smer proti domu.

Pohod na Peco z ogledom rudnika svinca in Mežice je bil več kot samo planinski pohod, kjer uživaš v naravi in prijetni družbi ter s potenjem "kuriš" strupe v telesu, ampak tudi kulturni dogodek, ekskurzija. Je bilo izobraževanje s pogledom v zgodovino pridobivanja svinca in cinka na našem ozemlju.

» Besedilo: **Irena Podgrajšek** » Fotografije: **Franci Prelog, Darinka Šeruga**

Pogled z vršacev nad Bohinjem – Vogla, Vrha nad Škrbino in Tolminskega Kuka

Pogled z vršacev na Bohinjsko jezero in okolico

Lepega vremena se veselimo vsi, še posebej pa planinci, ki se odločijo za pohod v visokogorje. Tudi nam je prekrasno sončno vreme omogočilo še dodatne užitke ob opazovanju narave in gora na našem drugem in prvem dvodnevem planinskem izletu v začetku septembra. Ponovno odlično organiziran izlet pod vodstvom Jančija Šimenka.

Obiskali smo planino Razor (1.315 n/v) in bližnje vrhove: Vogel (1.922 n/v), Vrh nad Škrbino (2.054 n/v) in Tolminski Kuk (2.085 n/v). Vsi vrhovi spadajo v skupino Julijskih Alp, od koder je prelep razgled na celotne Karavanke ter Kamniško-Savinjske Alpe in seveda na Bohinjsko jezero ter Triglav. Velika skupina smo bili in v odlični družbi smo preživeli dva krasna septembrska dneva.

Potovanje smo pričeli ob 5. uri zjutraj na zbirališču pred trgovino Špar v Slov. Bistrici. Pot smo nadaljevali proti Tolminu ter pri kraju Poljubinj zavili levo proti planini Kuk. Ozka cesta, vedno večje globeli, fantastični pogledi na oddaljeno, z jutranjim soncem obsijano hribovje, vse to je govorilo, da smo z vsakim zasukom avtomobilskega kolesa vedno bližje našemu cilju. Čar vožnji proti vrhu so dodala cestna železna vrata, ki jih je bilo seveda potrebno odpreti, če smo želeli pot nadaljevati. Predstavljajo oviro govedi, da ne zaide predaleč od doma.

Vožnja se je končala na parkirišču pod planino Kuk, od koder smo se napotili peš proti koči, v kateri smo pustili težke nahrbtnike. Po počitku smo pot nadaljevali po stopnjah "zahtevnosti poti" v treh skupinah.

Skupinska slika pred pohodom na kočo na Razor planini

Lažja pot naj bi bila tista na Vogel, srednje zahtevna ona na Vrh nad Škrbino in najzahtevnejša pot na Tolminski Kuk. Vsak pohodnik se je lahko sam odločil za eno od njih. Po svojih zmožnostih in predvsem po volji, tako menim. Tudi tokrat sem se želela uvrstiti v tisto skupino, ki bi hodila po manj zahtevnem delu planin, kot je bilo na Peci, skratka po tisti strani, kjer ni jeklenih vrvi in klinov. Na Peci sem se jim spretno izognila. Stopila sem k skupini za Vogel, k Evi in Ivu. Janči me je resno pogledal in rekel: "Irena, ti greš v skupino, ki gre na Vrh nad Škrbino z vodnikom Jožetom. Njega se drži. To boš zmogla." "Pa dobro, grem," sem si rekla. Janči že ve, kaj govori, sem si mislila, kot je vedel na Konjiški gori, ha, ha, ha ..., kjer sem prvič premagala strah pred strmino.

Vsaka skupina je imela svojo pot, iz katere so nastale zgodbe. Ob vrnitvi z Vogla se je Eva iz "lažje skupine" pohvalila, da se je v miru sončila med kravicami in bikci, pa so jo kljub rdečim oblačilom pustili uživati na soncu.

Po najzahtevnejši poti je tretjo skupino vodil Damjan Berghaus-Majnik. Načrtovali so najdaljšo pot, kar pa je bilo za Damjana, "tekača po planinah", še premalo. Mimogrede je hotel sam osvojiti še en vrh, zapustil je počivajočo skupino in se zapodil proti skalam. Čez čas se je vrnil in že malo utrujen od "letanja z vrha na vrh" nazaj proti koči ubral mirnejši tempo, ki je bil že marsikomu po godu, posebno Franciju. "Mi je kar ustrezalo, da je šlo malo počasneje," mi je zaupal, ko sem ga vprašala, kako je bilo v njihovi skupini.

Pot druge skupine, ki je šla na Vrh pod Škrbino, se je ustavila pred jeklenimi vezmi in klini zaradi mojega ponovnega navala strahu pred višino. Bala sem se in se hotela pripeti na vodiča. Navezovanje v steni pa je proces. Jože je že hotel sneti z ramen nahrbtnik, da poišče vrv. Preden je to storil, mi je postalo v trenutku jasno, da zaradi mojega strahu v steni stoji cela skupina ljudi in čaka. "Ne, to ne bo šlo tako," sem si rekla. "Zaradi teh nekaj klinov tak cirkus. Ne, ne!" Še enkrat sem pogledala iz klinov narejene stopnice in se odločila, da to zmorem. In zmogla sem, prav do vrha. Strah je počasi izginjal in sledila sem stopinjam vodnika. Vsi ostali pa za nama. Vsak moj korak je postajal bolj gotov in na ničesar več nisem mislila razen na to, kako in kam varno stopiti na skalah.

Pot nazaj je bila lažja, čeprav je bilo potrebno kar nekaj previdnosti. Začele so me boleti noge in zaradi tega sem se spotikala in "lažje" padla. Malo "težje" je padla planinska kolegica Tatjana in se lažje poškodovala. Pa smo spet počivali ta čas (juhu), da so ji obvezali roko.

Ob koncu poti sem bila prav vesela pogleda na kočo in pozdrava krave, ki je zašla na planinsko pot v gozdu ob koči. Gledala nas je začudeno, kot da smo mi na njeni poti, ne ona na naši.

Že dolgo se mi pivo ni zdelo tako dobro kot ob vrnitvi. Za mizami je že sedela prva skupina in uživala v večerni zarji, čudovitem pogledu na oddaljene planine in seveda pivu. Čez pol ure se nam je pridružila še Majnikova skupina.

Uspeh vsakega dogodka je odvisen od več faktorjev, najbolj pa od posameznikov, sposobnih organizatorjev. Janči ima sposobnosti odličnega organizatorja, vodnika in tudi psihologa. V imenu vseh udeležencev našega pohoda mu čestitam.

Prav tako gre zahvala vodstvu podjetja in športnemu društvu, ki pomaga pri organizaciji teh dogodkov.

Večerja v prijetni koči je potekala v posebnem vzdušju. Ivo je stresal šale, da ni bilo časa niti dihati. Ženske sobe so dobile naslove po dnevnih dogodkih, kot so Skotana, Rizična ..., izvedli smo žrebaje sob in vrstni red spanja ..., skratka, spat smo odšli zadovoljni v lepo urejene prostore z nadstropnimi posteljami.

Naslednji dan nas je pričakalo lepo jutro. Po zajtrku smo se spustili proti Tolminu oz. Mostu na Soči, kjer je sledilo presenečenje dneva. Janči je organiziral plovbo po Soči od elektrarne do Nadiže. Na ladji so nam postregli z odličnim kosilom, kapitan pa je za nas pripravil program, po katerem je poročil dva "ledik in fraj" planinca. Ponovno smeh, zabava, veselje, lesketajoča se Soča, skratka dogajanje, ki nam bo ostalo v dobrem spominu. Meni pa še posebno. Na nek način sem opravila s strahom pred višino in ugotovila, da se lahko zanesem na svojo telesno moč in koncentracijo v gorah.

Srečanje projektive 2011

V petek, 27. maja 2011, smo se v športnem centru Marinko Galič pod Pekrsko gorco zbrali projektanti in vsi, ki so kakor koli povezani z izdelavo projektne dokumentacije na jubilejnim osmem srečanju projektive. Zbirati smo se začeli kmalu po zaključku delovnega časa in srečanje je trajalo do konca dneva – zadnji udeleženci smo se vrnili domov zelo zgodaj – malo po polnoči.

Za vse, ki so mogoče že pozabili, naj ponovim, da je ta petek Radio City praznoval svoj 16. rojstni dan. Bil pa je tudi dan pred finalno nogometno tekmo lige prvakov.

Mogoče se bo kdo vprašal, zakaj je osmo srečanje jubilejno. Ko govorimo o obletnicah, so jubilejne deseta, dvajseta, petindvajseta, petdeseta – višje številke so nekako manj priljubljene in se jih bolj redko omenja. Seveda, tudi številka 18 je jubilejna in predstavlja prelomnico, kar glasno zagovarjajo zlasti mladi. Menim, da je prav osmo srečanje projektive naša "osemnajstka", neka prelomnica v organizacijskem smislu.

Do organizacijskih sprememb v našem podjetju leta 2004 je bil oddelek projektive lociran na Vetrinjski ulici 2. Od leta 2004 se tedanji oddelek projektive imenuje oddelek načrtovanja, oddelek projektive pa je bil takrat ustanovljen na SE Elektro Gradnje in remont v Radvanju kot oddelek v službi inženiringa. Tako neka-ko je še danes. V vsakdanjem pogovoru je "projektiva" še vedno oddelek načrtovanja na Vetrinjski ulici, oddelek projektive v Radvanju pa je "inženiring".

Dragan v družbi s Hedviko, Darkom in Bredo

Treba je omeniti, da na vsaki naši OE dela še po en projektant. Zaposleni v oddelku načrtovanja v upravi, v oddelku projektive v Radvanju ter kolegi projektanti na OE smo za vse sodelavce v podjetju Elektro Maribor projektanti. Zaradi te "razpršenosti" od leta 2004 projektanti organiziramo naše letno srečanje. Prvo srečanje smo organizirali projektanti iz uprave leta 2004 na Ribniški koči na Pohorju, naslednje OE Murska Sobota in nadaljnja projektanti ostalih OE. Lani je bil organizator ponovno oddelek načrtovanja z uprave in letos oddelek projektive. Po nepisanim pravilu sta za organizacijo srečanja zadolžena vodja oddelka načrtovanja ter projektant z enote, ki gosti srečanje. Letos sta to nalogo uspešno opravila vodja oddelka načrtovanja Dušan Kovačič ter vodja oddelka projektive Damir Čatič. Pa še nekaj. Ker je poleg druženja zelo pomembna tudi športna komponenta srečanja, pri izbiri lokacije vedno iščemo možnost izvedbe športnega tekmovanja.

In zakaj bi naj bilo letošnje osmo srečanje jubilejno? Ker se je z letošnjim srečanjem začel nov krog naših srečanj. Naslednje leto bo srečanje najverjetneje zopet gostila OE Murska Sobota za organizacijo, sledile pa ji bodo druge enote.

Projektanti smo znani po tem, da smo odprti in vedno pripravljeni na sodelova-

nje. Zato smo na vsa naša srečanja vedno vabili predsednika uprave, vodjo distribucije, vodjo OE soorganizatorja srečanja, oddelek razvoja (organizacijsko sodimo v isto službo), oddelek izgradnje zahtevnih objektov (vsi so delali nekoč v projektivi), oddelek investicij na upravi in na OE (z njimi smo v stiku skoraj vsak dan, posebej, če se kaj zatakne pri izdelavi projektne dokumentacije), oddelek nabave (sodelovanje z njimi se krepi iz dneva v dan) ter tajništvo distribucije. Seveda na ta srečanja vedno povabimo tudi upokojene projektante.

Ko sem po prihodu pod **Pekrsko gorco** iskal parkirni prostor, sem dohitel našo upokojeno tajnico Bredo Štefanič. Najprej nasmeš kot znak pozdrava, potem še stisk rok in skupaj sva odšla do prizorišča srečanja. Breda je še vedno dobre volje in nasmejana. Bravo, gospa Breda!

In moji vtisi s srečanja? Zmagala je mladost!

Poleg Brede so se srečanja udeležili upokojeni projektanti Ljubo Grčar, Jožef Zeme in Darko Pekič. Odlična je bila udeležba mladih kolegov. Prišli so tudi najmlajši, ki so med projektanti šele nekaj mesecev: Dejan Peklič, Boštjan Zamuda, Dušan Kaiser in tudi bolj izkušeni, ki bodo v kratkem opravljali pripravniški izpit. V tej družbi ni manjkalo niti projek-

tant z najdaljšo delovno dobo, Darko Ramšak. Skratka, zelo številna in pisana družina se je zbrala letos. Nekateri kolegi, ki so bili zaradi različnih obveznosti zadržani, so se srečanja udeležili za krajši čas in zato zaslužijo posebno čast – naj omenim nekatere: za nekaj ur je pod Pekrsko Gorco prišel Dejan Plošnik v spremstvu hčere Alje. Saša Stupar je po službi moral najprej v vrtec po hčeri, ki ju je potem peljal v domače varstvo. Ko je po vrnitvi videl, kako se Alja lepo zabava na igralih, mu je bilo žal, da ni poslušal mojega nasveta, naj pripelje na piknik svoji hčeri. Radko Krivec, ki je bil ta dan sicer na dopustu, in Zvonko Kokol, ki je imel obveznosti v "pasji šoli", sta prispela na srečanje v drugem polčasu. Benjamin Metličar mlajši je zaradi obveznosti moral za slabi dve uri zapustiti srečanje (še dobro, da se je nogometni turnir zaključil pravočasno). Mladi kolega Danilo Mlinarič je prišel na srečanje kljub okvari avtomobila in je zaradi nje predčasno zapustil piknik. Druženje in športno tekmovalstvo sta bila vodilna motiva.

Športni center, za katerega smo se tokrat odločili, omogoča tekmovalstvo na rekreativnem nivoju v nogometu, namiznem nogometu, mini golfu, odbojki, košarki ... Projektanti športniki so se odločili za nogomet (Tine, lahko ti je žal, da te ni bilo). Ekipa so se izmenjavale vsakih 10 minut. Tempo je bil na visokem nivoju, mladi so narekovali ritem, tako da so bile tekme živahne ter v prijateljskem in športnem duhu. Tudi preizkusi v malem nogometu in mini golfu so bili zelo zanimivi.

Pa še telegrafsko (da se ne bi zdelo kot reklama): hrana je bila zelo dobra, tekočine ni zmanjkalo, majsko vreme nam je nekoliko nagajalo, a se nismo dali.

Naše prejšnje srečanje v Murski Soboti mi je ostalo v spominu, ker je bilo prvo na OE po vzorni organizaciji in odlični hrani (Žile, hvala še enkrat). Zato, Uki, lahko začneš s pripravami že danes. Začenja se drugi krog (vsi ti bomo pomagali).

Kuhar v akciji

Beno v (elektro) akciji

Igranje mini golfa

Življenje v samostanu Thubten Chholing v Nepalu

Osnovni pripomočki zdravljenja v tibetanski medicini

Za vsako bolezen raste rož'ca, ki je v obliki kroglice shranjena v posodi.

Učilnica za študente tibetanske medicine

Med redko posejanimi hišami se je kamnita pot zlagoma dvigovala proti zatrepu doline. Izza ovinkov se je v daljavi počasi prikazal samostan, vpet v strma pobočja okoliških hribov. Nešteto molilnih zastavic, razpetih čez dolino, je plapolalo v jutranjem vetru. Prevzel naju je občutek neskončnega miru.

Ko sva se po stopnicah vzpenjala proti glavnemu vhodu, nama prav nič ni dalo slutiti, da tukaj živi okoli 150 budističnih menihov in 350 nun. Večina jih je iz Tibeta prebežala čez Nangpa La ter se naselila v teh krajih na severu Nepala. V samostanu je marsikdo našel svoj mir, predvsem pa zatočišče pred nasilno kitajsko vlado.

Glavna pot v kompleksu samostana naju je pripeljala do centralnega dela, kjer sva radovedno pokukala na dvorišče. Takrat je zadonel gong in naenkrat so se od nikoder pojavili menihi, ki so se zgrinjali na dvorišče gompe in počasi odhajali v glavno molilno dvorano. Sedé sva jih opazovala s stranskih stopnic, večina se nama je od daleč nasmihala, nekateri pa so se opogumili in prisledli. **"Gong kliče k molitvi,"** naju je eden nagovoril v angleščini, sekundo zatem pa je med zadnjimi odhitel v dvorano.

Naenkrat je spet vse utihnilo, zato sva se počasi odpravila proti izhodu, kjer pa sva doživela nov šok. Glavna vrata gompe so bila namreč zaklenjena s težkim zaphom in ogromno ključavnico. Nevede so naju zaklenili noter. Nekoliko panično sva iskala stranski izhod, vendar brez uspeha. Nenadoma pa se je od nekod prikazala starejša nuna, ki nama je z mimiko rok uspela pokazati, da bo molitev trajala 3 ure. Neskončno zabavno se ji je zdelo, ko je videla nelagodje na najinih začudenih obrazih, vendar naju je hitro odpeljala do okna, ga odprla ter nama pomagala splaziti se skozi rešetke na drugo stran.

Samostan je znan tudi po bolnišnici, ki je hkrati učni center tibetanske medicine. Nekoliko stran od glavnega vhoda sva zavila na stransko pot, ki naju je pripeljala pred skromno bolnišnično stavbo. Nikjer nikogar. Potrkava na vrata, zakliče: "Hello!", pa nič. Že sva se obrnila in odpravila nazaj, a je za nama zavpil zdravnik, ki je pokukal skozi vrata. **"Kar vstopita, prosim, tukaj sta dobrodošla,"** naju je nagovoril v odlični angleščini.

Bil je lepo urejen, v hlačah in srajci, kot se za zdravnika spodobi. Vljudno nama je pokazal v svojo ordinacijo in nama začel razlagati svojo zgodbo. Bil je edini zdravnik tukaj, vendar so mu pri delu pomagali študenti. Na mizo je zložil osnovne pripomočke za zdravljenje v tibetanski medicini. Povedal nama je, da s temi pripomočki lahko pozdravi praktično vsako bolezen. Dolga igla se na primer uporablja pri težkih glavobolih, kot je migrena ali meningitis. Z nečim, kar je močno spominjalo na pečatnik z dolgim ročajem, zdravi razne tumorje. Celoten postopek nama je lepo opisal, vendar v bistvu segreje pečatnik na ognju in tumor preprosto izžge ... V sosednji sobi je bila bolnišnična lekarna. Na

Osrednja gomba v samostanu Thubten Chholing

polica so bile v ravnih vrstah zložene prozorne posodice, v katerih so bile na videz zelo podobne kroglice, ki so močno spominjale na čokoladne bombone.

“Za vsako bolezen je zdravilo,” nama pove in pokaže različna zdravila za nekaj bolj znanih bolezni. Kar nisva se mogla načuditi metodam tibetanske medicine, zato ga je Titina, ki je ravno končevala študij medicine, pogumno vprašala:

“Kakšno je vaše mnenje o 'zahodnjaški' medicini in njenih metodah?”

“Mislim, da je vsaka medicina v osnovi dobra, saj je njen namen pomagati bolnim ljudem. Različne so samo metode, s katerimi zdravimo. Zahodna medicina se zdravljenja loteva predvsem na racionalen način, moč uma tam ni tako pomembna. V tibetanski medicini pa ima um zelo velik vpliv, marsikatero bolezen se lahko pozdravi zgolj s pomočjo uma,” naju je podučil.

V tistem je v ordinacijo prišla pacientka, starejša nuna. Spoštljivo sva se umaknila na stran, vendar naju je zdravnik povabil v ordinacijo. Gospa je imela nad stopalom nekakšno bulo in je prišla na pregled.

“Kakšno metodo zdravljenja bi izbrala 'zahodnjaška' medicina?” je vprašal Titino. “Najverjetneje bi izbrala operacijo, da bi tumor odstranili,” je odgovorila, zdravnik pa se je nasmejal in odločno pritrdil: “Točno tako, tudi jaz bi se odločil za operacijo!” Ni bilo potrebno dodati, da je med obema operacijama velika razlika in o tem, katera je “boljša”, nismo razglabljali.

Nuna je plačala minimalni znesek pregleda ter se vljudno poslovila. Zdravnik nama je pojasnil, da vsak nekaj plača, vendar pa je znesek za meni in nune iz samostana pol nižji kot za ostale.

Z ogledom bolnišnice smo nadaljevali v zgornjem nadstropju, kjer je bila večina prostorov, namenjenih študentom. Majhne klopi v učilnici so bile zaprte s treh strani, saj bi bilo nevljudno od študentov, če bi učitelju kazali podplate. Po stenah so viseli plakati anatomije, precej podobni tistim iz učilnic biologije na naših srednjih šolah.

Zraven učilnice je bila majhna knjižnica, precej dobro založena z medicinskimi knjigami, v kotu pa je bila majhna škatla za donacije. Prav noben trenutek zdravnikovega gostoljubja nisva imela občut-

ka, da bo zahteval ali pričakoval kakšno plačilo. Tako je bilo tudi sedaj. “Če želite donirati, lahko seveda to storita tukaj, vendar vama svetujem, da denar izročita neposredno študentom, vama bodo zelo hvaležni,” nama je rekel na nevsiljiv način. Seveda sva se strinjala in odpravili smo se v kuhinjo, kjer sva z dobrim občutkom v roko stisnila nekaj denarja študentu, ki je ravno lupil krompir za kosilo.

Tako študent kot zdravnik sta se nama iskreno zahvalila in kmalu smo se prisrčno poslovili. Zdravnik naju je pospremil do ograje in nama zagotovil, da sva tukaj vedno dobrodošla. Prav tako sva se ves čas tukaj res počutila, zato sva obljubila, da se zagotovo oglasiva naslednjič, ko bova v teh krajih.

Sonce je že pošteno pripekalo, zato sva po poti nazaj do vasi Jumbessi, kjer sva bila nastanjena, ubrala nekaj bližnjic. Veselila sva se že okusnega kosila najinih gostiteljev, v mislih pa so se nama še dolgo podile slike življenja v samostanu, kjer čas teče v drugi dimenziji.

Bil je dober dan.

» Besedilo in fotografije: **Andrej Rus**

Mura je reka rek

Že nekaj časa je med zaposlenimi na OE Gornja Radgona tlela želja po organizaciji spusta po Muri. Težko je uskladiti termin zaradi časa dopustov, zato smo se odločili za dva termina. Prvega smo organizirali 25. 6. 2011 in drugega 27. 8. 2011. Oba spusta sta bila zasnovana enako.

Zbrali smo se zjutraj na OE in seveda po stari dobri navadi najprej malica, pravi lovski golaž. Gasilci so nam čolne dostavili na štartno mesto ob Radgonskem mostu. Plovba po Muri je bila zanimiva, polna doživetij, od kopanja, vriskanja, izmenjav domače kapljice in drugih dobrot, do postankov, ob katerih so nastale skupne fotografije. Na poti smo si ogledali številne zanimivosti reke, izliv mineralne vode pri Radencih, kjer se je zaradi mineralnih snovi izoblikovala zanimiva brežina, najdaljši most v Sloveniji, Babičev mlin, otok Ljubezni in številne brode.

Plovbo smo končali na Moti, zaključili pa pri gostilni Trnek, Ribiškem domu s piknikom in družabnimi igrami, med katerimi je najbolj izstopala nova "olimpijska disciplina Metlaball" – nogomet z metlami.

Spust so nam pomagali organizirati gasilci iz Cvena, Pristave in Sp. Krapja, Ribiška družina Ljutomer in Lovska družina Ljutomer. Hvala vsem. Mura je v Sloveniji najbolj zlatonosna reka, zato smo se odločili, da naslednje leto spust ponovimo.

Mura je reka, ki izvira v Radstadtskih turah v Avstriji na nadmorski višini 1898 m, teče nekaj časa proti vzhodu in severovzhodu, nato pa zavije proti jugu skozi Gradec mimo Šentilja do avstrijsko-slovensko meje. Po meji teče do Radgone, nato skozi Slovenijo, potem po sloven-

Prvi spust junija 2011: postanek pod najdaljšim slovenskim cestnim mostom (dolžina 833 metrov)

Udeleženci drugega spusta 27. 8. 2011

sko-hrvaški meji do hrvaško-madžarske meje in po njej, na Hrvaškem pa se pri Legradu kot levi pritok izlije v Dravo, ta pa kasneje v Donavo. Njena skupna dolžina je 465 km, od tega je v Avstriji dolga 295 km, 98 km pa v Sloveniji.

Mura ima tradicionalno največ vode spomladi in poleti, ko se v Alpah tali sneg. To je zelo ugodno za pridobivanje električne energije, zato se na Muri nahaja kar 31 hidroelektrarn. Od tega jih je 30 v Avstri-

ji in ena, Ceršak, v Sloveniji. Razen prvih treh elektrarn po izviru so vse preostale pretočne. HE Ceršak je bila zgrajena v 30. letih 20. stoletja in je tipična industrijska elektrarna, ki izrablja le četrtnino pretoka reke ter ima pri padcu 3 m in srednjem pretoku 27,3 m³/s moč 662 kW. Dolgo je bila v lasti Palome Ceršak, leta 2005 pa so jo kupile Dravske elektrarne Maribor, da so s tem pridobile koncesijo za morebitno izgradnjo nadaljnjih elektrarn na Muri.

» Besedilo in fotografija: Irena Podgrajšek

V službo z električnim skuterjem

Letošnji poletni meseci so bili obsijani s soncem, bilo je zelo malo dežja in veliko zaposlenih je lahko prihajalo v službo peš, s kolesi ali motornimi kolesi. Patricija Švejda je ena izmed tistih, ki je dobila za rojstni dan v dar električni skuter prav za vožnjo v službo.

„Sem nekaj primaknila tudi sama,“ mi je z nasmehom povedala, ko sem pohvalila njeno družino, da se je tako izkazala.

Patricija dnevno prevozi z električnim skuterjem v službo in nazaj 5 km.

Ogledala sem si njeno lepo kolo rdeče in črne barve. Zanimalo me je nekaj tehničnih podatkov. Lastnica je prinesla listo s tehničnimi podatki proizvajalca, s katere je bilo možno prebrati, da skuter vozi z največjo hitrostjo 25 km/h, da je strošek za gorivo (elektriko) 10 centov za eno polnjenje, da na kolo lahko sedejo osebe do 110 kg, da se lahko z enim polnjenjem, ki traja od 6 do 8 ur prevozi 45 km. Baterija je svinčena, kapacitete 14 Ah, nameščena pa je pod sedež in jo je mogoče tudi odstraniti iz vozila, zato jo lahko polnimo tudi v pisarni.

Poleg tehničnih podatkov pa me je v zvezi s tem lepim „konjičkom“ na dveh kolesih zanimalo še nekaj o načinu vožnje, udobnosti, glasnosti motorja in pomanjkljivostih, če jih je opazila. Patricija je z veseljem odgovorila na naslednja vprašanja.

Patricija, kako se počutiš kot voznica električnega skuterja?

Odlično se počutim. Je udoben za vožnjo, okreten in sorazmerno lahek za parkiranje. Ima vse, kar imajo „veliki“. Ni ga potrebno registrirati, torej ni stroškov registracije. Čelada ni obvezna, seveda pa je zaradi varnosti priporočljiva.

Patricija na poti v službo

Kje se lahko vozimo z njim? Kaj se zgodi, če zmanjka "e-goriva"?

Lahko se vozimo po kolesarskih progah in normalno po cestah, ki so namenjene voznikom s kolesi in vozilom na motorni pogon.

V primeru, da zmanjka "e-goriva", se lahko uporabi pedali za klasično vožnjo, se pravi "bolj goniš, bolj leti" ..., s tem pa se prične ponovno polniti akumulator. Vožnjo lahko spet nadaljuješ kot voznik motornega kolesa na električni pogon.

Kaj je bil v bistvu razlog, da ste se v družini odločili za nakup tega skuterja?

Smo okoljsko ozaveščena družina. Doma strogo ločujemo odpadke, varčujemo z energijo pri ogrevanju, ugašamo luči in lučke, pozorni smo na nepotreben iztok vode, skratka zdi se nam pomembno, da prispevamo k ohranjanju našega okolja.

Električni skuter je dejansko novost. Si med uporabo opazila kakšno pomanjkljivost?

Pomanjkljivosti so, če jih lahko tako imenujem. Motor je med vožnjo zelo tih, vendar ima zelo glasno hupo, tudi smerokazi dajejo zvok, da se te na cesti sliši, posebno visoke tone pa oddaja alarm proti kraji. "A ga tudi ima?" sem začudeno vprašala. "Ja, seveda ga ima," je zadržala, pa zelo, zelo glasnega.

Je pa Patricija omenila še eno pomanjkljivost. Skuter nima prtljažnika, ni kam kaj odložiti, je rekla, in da je v kontaktu s proizvajalci, s katerimi iščejo načine za odpravljanje pomanjkljivosti oz. bolje rečeno, lepotnih napak.

Sama vidi možnost montaže majhnega prtljažnika na zadnjem kolesu. Na prvem kolesu je že predalček na ključ za mobilni telefon in denarnico, kar pa je premalo. Poleg tega bi bilo fino, če bi imela tudi števec za kilometre, da bi videla, koliko kilometrov prevozi, je rekla.

Mikalo me je, da bi se peljala na poizkusno vožnjo, kot je predlagala Patricija. Nekako nisem bila pri volji tisti dan. "Bom drugič," sem ji zagotovila. Zagotovo pa bom to naredila, preden si bom kupila svoj e-skuter. Nikoli se ne ve, sem pomislila sama pri sebi.

Patriciji želim srečno vožnjo ... Kar se stroškov tiče, tako vem, da so minimalni, ja, pa naj ima na glavi vedno čelado, tudi takrat, ko bo imela svežo frizuro. Varnost je varnost in baje "nesreča nikoli ne počiva".

Patricija, hvala za intervju. Želimo ti srečno vožnjo ..., pa ne divjaj ..., pa čelado na glavo ..., pa ...

↳ Besedilo in fotografije: **Boštjan Rous**

Športno srečanje zaposlenih iz OE Murska Sobota

Udeleženci 6. srečanja

Nogomet

Odbojka

Tek na smučeh

V lepem, a vetrovnem jesenskem dnevu smo se ljubitelji športa iz Območne enote Murska Sobota srečali na že 6. športno-družabni prireditvi, ki jo je organiziralo nadzorništvo iz Murske Sobotice. Srečanje se je odvijalo na športnih objektih v Krajini.

Najprej smo se okrepčali, nato pa smo se podali na nogometno igrišče, kjer z dobro igro nismo razočarali naših zvestih privržencev, ki so nas bodrili in nam vlivali upanja na zmago. Igrali smo tudi odbojko, skakali v jumbo vreči in "tekli na smučeh". Pomerili smo se tudi v namiznem nogometu in namiznem tenisu.

Po razburljivem razpletu in seštevku vseh doseženih točk se je izkazalo, da se je najbolje odrezala ekipa Nadzorništva Mačkovci, sledile so ji ekipe Nadzorništva

Skakanje v vreči

Murska Sobota, Nadzorništva Lendava in Uprave Murska Sobota.

Simpatične nagrade, kose električnih kablov, sta podelila ga. Jana Zemljič in g. Ludvik Bauer, organizacijo naslednjega športnega srečanja delavcev OE Murska

Nagrade

Sobota pa predala organizatorju Nadzorništva Lendava.

Zaposleni iz območne enote se še enkrat zahvaljujemo sodelavcem iz Nadzorništva Murska Sobota za odlično organizacijo srečanja.

» Besedilo: Zlatko Žerak, Bernarda Kos » Fotografije: arhiv OE Ptuj

Ribiški car leta 2011

Udeleženci tekmovanja Ribiški car 2011

Ribiška sekcija OE Ptuj, ki deluje že od februarja 2004, se je znova izkazala kot odlična organizatorica. V sredo, 22. junija, so člani ribiške sekcije pripravili tekmovanje v ribniku Prvenci, na katerem so dobili novega Ribiškega carja za leto 2011, že sedmega zapovrstjo.

Tokrat se je zbralo 15 članov sekcije. Lanskoletni car **Peter Kokol** je pred začetkom tekmovanja z rosnimi očmi predal prehodni pokal na ogled in se tudi letos dobro upiral izzivalcem. Konkurenca je bila velika, v začetku je malo nagajal tudi veter, vendar je vsak udeleženec ulovil

nekaj krapov, ki so na koncu določili tudi zmagovalca.

Tretje mesto je osvojil **Franc Šmigoc** s krapom, težkim natanko 3000 g, drugo mesto je dosegel **Marjan Horvat** s krapom, težkim 3100 g, ki bi s svojimi anekdotami z lahkoto osvojil lovoriko duhovitež dneva. Največjo ribo pa je letos ulovil **Zlatko Kostanjevec** in z njo postal **Car za leto 2011**. Carski krap je tehtal 3400 g. Za svoj dosežek je prejel prehodni pokal, ki ga lahko po treh zaporednih osvojitvah dobi v trajno last. Še vedno velja, da pokala za carja še nikomur ni uspelo osvojiti dvakrat.

Ostali rezultati tekmovanja za ribiškega carja 2011 so:

Janez Šeruga: 2900 g, Franci Prelog: 2850 g, Zlatko Žerak: 2800 g, Peter Kokol: 2500 g, Nenad Kajtezovič: 2300 g, Dragica Kelc: 2250 g in Robert Trop: 2000 g. Marjan Kontarček, Janez Tement, Janko Kidrič, Zvonko Črešnik in Sregej Cvikl se niso odločila za tehtanje svojega ulova.

Ribiški car 2011 Zlatko Kostanjevec

Po slavnostni podelitvi prehodnega pokala zmagovalcu so nadaljevali z družabnim srečanjem.

» Besedilo: Irena Podgrajšek

Uporaba mobitelov med sestankom

Kot majhna deklica sem ob nedeljah zjutraj rada poslušala radijske igre. Vživela sem se v zgodbe in si jih znala predstavljati. Ena mi je ostala posebno v spominu zaradi svoje nenavadne vsebine za takratni čas. Govorila je o tem, kako sta se mamica in bolna hčerka pogovarjali po telefonu in se ob tem gledali. Popolna fantazija. Kako je mogoče, da sta se pogovarjali in gledali, sem takrat razmišljala. Danes, nekaj desetletij pozneje, ni to nič nenavadnega.

Pred nekaj leti sem pred iztekom prvega tisočletja v Nedeljskem dnevniku brala astrološko napoved za prihajajoče drugo tisočletje. Govorila je, da se bo pojavil nek novi Bog, ki bo zajel ves svet in usmerjal življenja ljudi. Tudi takrat sem razmišljala o tem, kateri medij bi lahko poleg televizije in že kar uveljavljenega računalnika to lahko bil. Danes se sprašujem, ali je morda avtor članka mislil na mobilni telefon.

Prisoten je povsod. Svet je zaradi njega postal še manjši in dosegljivi smo na vsakem koraku. Na začetku sem se ga kar izogibala. Nisem želela biti dosegljiva na vsakem koraku in vsepovsod. Danes sem enaka kot milijoni prebivalcev po svetu. Nikamor ne grem brez njega, če pa že, čutim, da nisem na »liniji« s svetom.

Ste se kdaj vprašali, ali je res nujno, da ga nosimo vedno s seboj? Je nujno, da ga imamo celo na sestankih na mizi in opazujemo dogajanje na ekranu? Odgovarjamo na klice in motimo ostale, najbolj pa sebe. Ni mobitel tisti, ki moti našo zbranost pri poslušanju govornika? Smo kdaj pomislili, da je to morda celo nevljudno in kaže na nezainteresiranost za obravnavano temo in na nespoštovanje govornika, da zmanjšuje kvaliteto sestanka?

Ali smo kdaj pomislili, da smo postali od njega odvisni, da smo sužnji časa in prostora, v katerem živimo? Smo kdaj pomislili in pri sebi izmerili, koliko stresa nam prinaša prav mobilni telefon?

Privoščimo si urico aktivnega poslušanja in sodelovanja na za nas pomembnih sestankih in pred prihodom na sestanek npr. pustimo mobilni telefon v pisarni. Po končanem sestanku pa v miru pogledjmo, kaj so nam poslovni partnerji in ostali želeli v tej urici naše odsotnosti sporočiti in zbrano odgovorimo na njihove klice in sporočila.

» Besedilo: Irena Podgrajšek

Razgovori z upravo

Razgovori z upravo bodo potekali kot ustaljeno vsak drugi ponedeljek v mesecu med 15.00 in 16.30. Za razgovor je potrebna le predhodna najava v tajništvo uprave na telefonsko številko 111.

Razgovori bodo:

**12. decembra 2011,
9. januarja 2012 in
13. februarja 2012.**

» Besedilo: Irena Podgrajšek

Nagrajeni prispevki za Infotok

V vsaki številki Infotoka nagrajamo izbrane prispevke, ki jih pripravite zaposleni. Vsak lahko pripomore k pestrejši vsebini našega glasila. Zato sodelujte in morda boste prav vi nagrajeni.

Naredite intervju s svojim sodelavcem, napišite kaj o dejavnostih v prostem času, vaših konjičkih ali dokumentirajte svoj delovni dan. Pri tem ne pozabite, da vam pri pisanju uredniški odbor z veseljem pomaga.

Vas zanima, kdo so tokratni nagrajenci za prispevek v Infotoku? Preberite, kaj so napisali, in pogledjte njihove fotografije.

Tokratni nagrajenci so:

- Andrej Pavšič,
- Boris Fras,
- Franjo Lavrenčič,
- Damjan Berghaus Majnik,
- Dragan Radulović.

Rojstni dnevi

Julija svoj rojstni dan praznujejo naši sodelavci:

Bejek Simon, Plahut Tomaž, Rojko Taras, Marhold Danijel, Jecl Mitja, Kramberger Vilko, Grčar Boris, Tretjak Jurij, Klobasa Franc, Manojlovič Ana, Klinc Ignac, Repolusk Boštjan, Muić Miroslav, Kuzminski Srečko, Šerbinek Leon, Koser Anita, Lovrenčič Aleksander, Kostrevc Tadej, Cugmas Janez, Kolmanič Cvetka, Sagadin Franc, Kosec Ferlež Petra, Zemljič Lilijana, Leskovar Marjan, Komidar Radoslav, Borovič Srečko, Habjanič Bojan, Anželj Dušan, Kolar Romana, Vindiš Franc, Fink Alojz, Vanček Preisak Petra, Dvoršak Boris, Žilavec Damir, Munda Matjaž, Graj Gabrijela, Škerlak Vladimir, Kovačič Dušan, Hodnik Alen, Ožvatič Matej, Rantaša Drago, Kolar Tomaž, Sukič Jožef, Babenko Andrej, Kebrič Bojan, Tement Janez, Pušnik Aleš, Škorjanc Sašo, Šmigoc Alojz, Kralj Matej, Stevanović Damjan, Vilčnik Franc, Ahej Irena, Regvart Branko, Predikaka Ciril, Pernat Darko, Čop Petra, Škaper Gerhard, Stanek Branko, Duh Bojan, Mahorič Andrej, Čučko Marko, Arnuš Mihael, Fleisinger Zlatko, Sukič Alojz, Hecl Igor, Fras Aljaž, Lednik Uroš, Brenholc Marjan, Bevk Nada, Gomzi Darko, Kok Borut, Metličar Benjamin.

Avgusta svoj rojstni dan praznujejo naši sodelavci:

Mesarec Marijan, Kovač Marjan, Bedrač Robert, Perko Bojan, Vogrinec Nada, Kramberger Klemen, Sep Jožef, Mežič Alojz, Lazar Bojan, Mar Dušan, Balan Leon, Kogej Andrej, Lapov Darja, Hauptman Jernej, Potočar Rok, Müller Marko, Šedivý Janez, Lorenčič Robert, Jovanović Žarko, Žurman Tatjana, Visočnik Sonja, Kresnik Franc, Vaupotič Milan, Zelko Milan, Brunec Jure, Ogrizek Dean, Pregl Miha, Kovačič Branko, Korada Franc, Vilčnik Martin, Horvat Stanislav, Ančič Damir, Črepinko Branko, Rogan Štefan, Kojc Milan, Vogrinc Jernej, Orožim Kopše Jelka, Horvat Ksenija, Zemljina Beno, Koprivnik Darjan, Mernik Zmago, Čatič Damir, Veber Karl, Zemljič Dejan, Ajlec Marjan, Cigliarič Alan, Kostanjevec Zlatko, Oberleitner Gabrijela, Ošlaj Matej, Kamp Marjan, Prevotšek Avgust, Prah Slavko, Lorenčič Nataša, Vida Sašo, Rus Andrej, Valenčak Mitja, Kovačič Jelka, Podgrajšek Irena, Kacijan Venčeslav, Škerlak Drago, Arnuš Rozalija, Novak Robert, Jelenc Bogomil, Erjavec Benjamin, Reich Tadej, Marin Ivanka, Šimon Albert, Barovič Matjaž, Zelenik Andrej, Vogrinec Edi,

Berdelak Milan, Žitko Vojko, Vajda Andrej, Protner Mateja, Čarni Gustav, Turin Maksimilijan, Feguš Milan, Kos Bernardka, Sukič Janez, Polanič Gorazd, Kovačič Gorazd, Škerlak Anton, Mauko Milan.

Septembra svoj rojstni dan praznujejo naši sodelavci:

Kohek Aleksandra, Vukadinović Sašo, Lunežnik Andrej, Himelreich Marko, Aristovnik Arnold, Erjavec Bojan, Šega Milan, Grilanc Maksimilijan, Falež Peter, Šetinc Izток, Ristič Dragan, Gabrijan Nataša, Cerkvenik Matej, Radonjič Lara, Foršek Gerald, Sitar Sebastjan, Švejda Patricija, Butkovič Teodor, Dvoršak Miroslav, Žerjav Anita, Prah Maksimilijan, Fras Bogomir, Mlinarič Milan, Gajžler Darja, Koser Nikolas, Stupar Saša, Krošel Ladislav, Unuk Janez, Bezjak Gregor, Lah Marko, Veber Bogomir, Breg Vili, Krček Boris, Ficko Jože, Glavač Avgust, Mesarič Bojan, Ciglar Srečko, Čirič Peter, Petrič Branimir, Grlec Milan, Frešer Martin, Cintauer Vlado, Metličar Maksimilijan, Roškar Andrej, Grah Mirko, Kolednik Zvonko, Knez Darko, Robič Terezija, Bezovnik Ervin, Visočnik Uroš, Lazar Drago, Lorenčič David, Kolednik Dejan, Babič Dejan, Krajnc Marina, Damjanović Aleš, Žel Uroš, Cvilak Matjaž, Feguš Terezija, Belšak Jožef, Vampl Franc, Zorko Andreja, Težak Marjan, Črešnar Ivan, Horvat Bogomir, Ožek Franc, Sovič Zvonko, Ternovšek Hermina, Lorber Blaž, Žel Branko, Mirt Mateja, Brumec Zlatko.

Oktobra svoj rojstni dan praznujejo naši sodelavci:

Dimc Darko, Kelc Dragica, Rojs Franc, Žuželj Aleš, Orešič Marjan, Talian Franc, Rogulj Nikša, Bokan Branko, Ačko Tadej, Kralj Borut, Slaček Drago, Doberšek Jože, Črešnar Maks, Zelenič Marinič Andreja, Smodiš Drago, Šmigoc Franc, Kontarček Marjan, Kralj Stanislav, Bračko Izток, Žugman Zdenka, Kronovšek Smiljan, Šabeder Zlatko, Vesenjaka Tina, Vidovič Matjaž, Fekonja Danijel, Špindler Danilo, Polajžer Matej, Koban Miran, Polič Maks, Raner Franja, Merhar Boštjan, Terbut Mihaela, Božič Mojca, Polič Stanko, Čas Janez, Reis Boštjan, Pongračič Bogomir, Murekar Branko, Vogrinec Borut, Lušicki Sonja, Perbil Alojz, Gomboc Drago, Zorko Silva, Gumilar Feliks, Vidonja Andrej, Jamnik Andrej, Radulović Dragomir, Marković Tomislav, Orožim Jože, Kosmačin Matjaž, Metličar Marcelino,

Lah Marijan, Matečko Irena, Bračko Tadej, Veber Gorazd, Stefanović Milan, Pongračič Boštjan, Pravdič Andrej, Ambrožič Matjaž, Gojkovič Miran, Sraka Andrej, Kralj Jernej, Žinkovič Andreja, Zelič Andrej, Resman Andrej, Banič Klemen, Mohorko Boštjan, Vacac Damjan, Kaukler Bojan.

Novembra svoj rojstni dan praznujejo naši sodelavci:

Lisica Neven, Zlatolas Robert, Slokan Ervin, Pavšič Andrej, Zorman Marjan, Škraban Marjeta, Tušek Danijel, Čerpnjak Mirko, Stranjšak Danijel, Zamuda Boštjan, Metličar Benjamin, Klinc Zlatko, Knedl Gorazd, Arnuš Miran, Verlič Hedvika, Erman Igor, Krošel Boris, Kolmanič Davor, Bezenšek Igor, Lavrenčič Igor, Gerič Dušan, Doberšek Dejan, Ploj Mitja, Pliberšek Simon, Putora Danilo, Kūčan Matjaž, Flašker Danilo, Krajncič Štefka, Kulčar Rudolf, Rakar Drago, Tetičkovič Dušan, Lacko Matjaž, Krivec Radko, Žmavcar Mladen, Šebjanič Štefan, Plohl Srečko, Kraner Martin, Cvetko Martin, Kaiser Dušan, Forjan Peter, Časar Denis, Hrastnik Jože, Antolin Srečko, Balažič Marjan, Zemljič Andrej, Vihar Franc, Šimenko Janči, Novak Drago, Horvat Marjan, Pansi Damjan, Meško Matjaž, Selinšek Terezija, Vindiš Andrej, Horvat Damir, Kokol Zvonko, Ferlič Anton, Sel Andrej, Skledar Aleš, Predikaka Marjana, Šiško Leopold, Mccllain Robert.

Decembra svoj rojstni dan praznujejo naši sodelavci:

Strmšnik Dejan, Bezjak Marjan, Konrad Angela, Artinger Drago, Štefanec Mirko, Klemenčič Primož, Ropoša Silvo, Mezga Zvonko, Hojnik Borut, Lavrenčič Doroteja, Osrajnik Janez, Šef Brigita, Potkolnjak Ninko, Prešern Mitja, Turkl Jožef, Mihoilič Ludvik, Polanec Darko, Bohinec Dušan, Čuček Borut, Leskovar Jože, Mlinarič Danilo, Prelog Franc, Dovnik Ivan, Rogan Marko, Cvetko Bojan, Ferk Aleksandra, Cvetko Boštjan, Rečnik Tomislav, Zajšek Boštjan, Filipič Branko, Horvat Bojan, Seljak Igor, Gril David, Lebar Štefan, Tropenauer Jožef, Fink Nina, Sotlar Marina, Novak Štefan, Jurše Škorc Jana, Ukmar Boris, Kramberger Aleš, Ajlec Mitja, Hodnik Emil, Cimprič Matjaž, Letonja Srečko, Mešiček Bogdan, Škerbinek Silvester, Kuhar Ivan, Rotvein Štefan, Škrjanec Miran, Novak Fric, Lenarčič Boštjan, Čeh Silvo, Fošnarič Boštjan, Pristovnik Matej, Filipič Herman.

Čestitamo!
Uprava

➤ Fotografija: **Zdenka Veršič**

Uredniški odbor: **Marko Bračič, Petra Čop, Boštjan Grabar, David Gril, Hermina Ternovšek, Peter Kaube, Bernardka Kos, Marjan Orešič, Matjaž Marko, Miro Pečovnik, Tatjana Vogrinec Burgar, Andrej Dolšak, Irena Podgrajšek, Lara Radonjič, Milena Rajh, Andreja Žinkovič, Boštjan Rous, Jurij Tretjak, Karin Zagomilšek** (odgovorna urednica)

Produkcija: **Kraft&Werk**
Oblikovna zasnova: **Kraft&Werk**
Naklada: **1450 izvodov**
Tisk: **Tiskarna Klar**
Natisnjeno: **november 2011**
Letnik **X**, številka **42**

ELEKTRO MARIBOR d.d.